

Vlaams
Parlement

stuk **1867** (2012-2013) – Nr. 8
ingediend op 17 mei 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid

Verslag

namens de Commissie voor Bestuurszaken,
Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme
uitgebracht door mevrouw Fatma Pehlivan

Stukken in het dossier:

- 1867** (2012-2013) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen
– Nr. 3: Verslag over hoorzitting
– Nr. 4: Amendementen
– Nr. 5: Motie houdende raadpleging Raad van State
– Nr. 6: Advies Raad van State
– Nr. 7: Amendementen

verzendcode: BIN

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder.

Vaste leden:

mevrouw Karin Brouwers, de heren Jan Durnez, Ward Kennes, Jan Verfaillie;
de heren Stefaan Sintobin, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;
de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder;
de heer Kurt De Loor, mevrouw Els Robeyns;
de heren Marius Meremans, Willy Segers;
mevrouw Patricia De Waele;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

mevrouw Vera Jans, de heer Jan Laurys, mevrouw Valerie Taeldeman, de heer Johan Verstreken;
de dames Katleen Martens, Marleen Van den Eynde, de heer Wim Wienen;
de heer Marc Vanden Bussche, mevrouw Khadija Zamouri;
mevrouw Fatma Pehlivan, de heer Jurgen Vanlerberghe;
mevrouw Lies Jans, de heer Karim Van Overmeire;
de heer Peter Reekmans;
mevrouw Mieke Vogels.

Toegevoegde leden:

de heer Christian Van Eyken.

Stukken in het dossier:

- 1867 (2012-2013) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen
– Nr. 3: Verslag over hoorzitting
– Nr. 4: Amendementen
– Nr. 5: Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State
– Nr. 6: Advies Raad van State
– Nr. 7: Amendementen

INHOUD

I.	Toelichting door de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand	4
1.	Vorbereidend proces	4
2.	Belangrijkste accenten van het ontwerp van decreet	5
2.1.	Visie op integratie	5
2.2.	Integratiebeleid	5
2.3.	Doelstellingen van het ontwerp van decreet	6
2.3.1.	Integratie van uitvoerende actoren	6
2.3.2.	Betere afstemming met betrokken actoren.....	7
2.3.3.	Hogere efficiëntie en effectiviteit	8
2.3.4.	Samengevat	9
2.4.	Oprichting van een privaatrechtelijk extern verzelfstandigd agentschap	9
3.	Toelichting bij een aantal bepalingen uit het ontwerp van decreet	9
3.1.	Algemene bepalingen.....	9
3.2.	Doelstellingen, uitgangspunten en opdrachten	9
3.3.	Vijf pijlers van het integratiebeleid.....	10
3.3.1.	Inclusief horizontaal integratiebeleid	10
3.3.2.	Participatieorganisatie	10
3.3.3.	Lokaal integratiebeleid	10
3.3.4.	Uitvoering integratiebeleid	10
3.3.5.	Aanvullende bepalingen	11
3.4.	Andere bepalingen	12
4.	Samengevat	12
II.	Algemene bespreking	12
1.	Vragen en opmerkingen van de commissieleden	12
1.1.	Tussenkoms van de heer Bart Caron.....	12
1.2.	Tussenkoms van mevrouw Khadija Zamouri.....	18
1.3.	Tussenkoms van mevrouw Fatma Pehlivan.....	20
1.4.	Tussenkoms van de heer Filip Dewinter.....	23
1.5.	Tussenkoms van mevrouw Patricia De Waele	24
1.6.	Tussenkoms van de heer Ward Kennes	25
1.7.	Tussenkoms van de heer Willy Segers	27
2.	Antwoorden van minister Geert Bourgeois.....	28
3.	Replieken van de commissieleden en aanvullend antwoord van de minister	35
III.	Artikelsgewijze bespreking	37
IV.	Eindstemming	48
	Gebruikte afkortingen	49
	Tekst aangenomen door de commissie	50

De Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme besprak op 26 februari, 12, 19 en 26 maart en 7 mei 2013 het ontwerp van decreet betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid.

Op 12 maart 2013 vond een hoorzitting plaats met betrokkenen uit het werkveld.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER GEERT BOURGEOIS, VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

1. Voorbereidend proces

In de beleidsnota werd reeds aangekondigd dat men meer structuur en vereenvoudiging zou nastreven in het geheel van instellingen die belast zijn met het inburgerings- en integratiebeleid (onthaalbureaus, integratiecentra, integratiediensten, Huizen van het Nederlands). Doel daarbij was verschillende sectoren te kunnen betrekken en een brug te slaan tussen inburgeraars/nieuwkomers en de brede samenleving.

In maart 2011 werd een eerste mogelijk scenario voor een hervorming van het integratie- en inburgeringsbeleid voorgesteld. De uitgangspunten waren het streven naar een verhoogde effectiviteit, een verhoogde efficiëntie, een duidelijke profilering en versterking van de bestaande expertise, en een focus op de eindgebruiker. Het voorgestelde scenario bestond uit een sterke regierol voor lokale besturen, een ondersteunende sector georganiseerd in acht vzw's en drie centrale organisaties (een expertisecentrum, een participatieorganisatie en een overkoepelende dienst voor centraal telefoontolken en centraal sociaal vertalen).

Tussen april en eind juni 2011 is een intensieve consultatieronde georganiseerd met alle betrokken actoren. Er waren toen twee opvallende conclusies. Er was een grote consensus over de uitgangspunten van de oefening, met name dat er nood was aan meer samenwerking, afstemming en dat de versnippering te groot was. Er was geen consensus binnen de sector over het voorgestelde organisatiemodel voor de sector, noch was er enig alternatief dat op een breed draagvlak kon steunen.

Op basis van de output van de consultatieronde werd het oorspronkelijk scenario bijgeschaafd en werd in juli 2011 een conceptnota goedgekeurd door de Vlaamse Regering (*Parl. St* VI.Parl. 2011-12, nr. 1266/1-3). De Huizen van het Nederlands verdwenen uit de oefening. Hiervoor wordt een alternatief traject afgelegd onder leiding van minister Smet. Het streven naar meer interne afstemming werd vertaald in de keuze voor een EVA en er werd een traject opgestart om de haalbaarheid van het concept verder af te toetsen en een voorontwerp van decreet uit te werken.

Het juridisch, organisatorisch, financieel en inhoudelijk traject heeft uiteindelijk geleid tot een voorontwerp van decreet. De deelsectoren hebben intensief meegewerkt aan het uitwerken en verfijnen van de definities, de uitgangspunten en de visie achter het Vlaams integratiebeleid. Het voorontwerp van decreet werd in juli 2012 door de Vlaamse Regering goedgekeurd. Vervolgens werden adviezen aangevraagd bij de Vlor, VLABEST, SERV en de Raad van State. Het voorontwerp werd waar nodig aangepast. In december 2012 heeft de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet goedgekeurd. In januari 2013 werd het ingediend bij het Vlaams Parlement.

De minister stelt dat het goede van het huidige integratie- en inburgeringsbeleid bewaard wordt. Waar mogelijk wordt een en ander scherper gesteld en geoptimaliseerd. Het juridisch voorbereidend werk is uitgevoerd door het kantoor Stibbe. De keuze voor een EVA is mede op basis van het advies van Stibbe gebeurd. Een financiële analyse werd ge-

maakt door het consultancybureau Deloitte en een organisatorische studie door Ernst & Young. Doel van de opdracht was om, vertrekkend van de conceptnota van 15 juli 2011, enkele mogelijke modellen uit te werken met betrekking tot de organisatiestructuur voor het nieuwe agentschap 'Integratie en Inburgering'. Tot slot vermeldt de minister het advies van de Inspectie van Financiën en de repliek op dat advies. Beide zijn intussen aan alle commissieleden bezorgd.

2. Belangrijkste accenten van het ontwerp van decreet

2.1. *Visie op integratie*

De minister verwijst naar het uitvoerige debat over het OESO-rapport over de integratie van migranten in België (*Hand. VI.Parl. 2012-2013, C79-BIN5*). Intussen is er ook een rapport van de Nationale Bank van België. Er komen verschillende pijnpunten naar voor: armoedegraad, tewerkstellingsgraad, participatiegraad van vrouwen op de arbeidsmarkt, scholingsgraad enzovoort. Het beleid moet erop gericht zijn deze pijnpunten zoveel mogelijk te verhelpen en te komen tot een inclusief beleid en een geïntegreerde samenleving.

De minister vindt niet dat het integratiebeleid tot op heden mislukt is. Op basis van HIVA-studies kunnen wel degelijk positieve resultaten aangeduid worden. Vlaanderen doet het ook minder slecht dan België in zijn geheel. Er zijn tekenen dat het beleid dat Vlaanderen al een tijd voert wel degelijk vruchten afwerpt. Er is in het verleden wel te lang gewacht om ter zake een beleid te voeren. Men ging te lang uit van het idee van een 'gastarbeiderschap', van de overtuiging dat die mensen op een bepaald ogenblik naar hun land van oorsprong zouden terugkeren.

Het uitgangspunt van het Vlaamse integratiebeleid is dat wie nieuw is in Vlaanderen met gelijke rechten en gelijke plichten als volwaardig burger aan de samenleving moet kunnen deelnemen. De diversiteit van de doelgroep, de diversiteit in de instroom en de diversiteit aan domeinen waar de uitdagingen zich situeren, stellen het beleid echter voor een complexe uitdaging.

Wie naar hier komt, komt terecht in een rechtsstaat, in een pluralistische samenleving die uitgaat van de principes van de Verlichting en waarin een aantal fundamentele rechtsprincipes werden verworven. Wie hier komt, moet zich inschrijven in die publieke cultuur, met respect voor de gelijkheid van mannen en vrouwen, de gelijkheid ongeacht de afkomst of seksuele geaardheid enzovoort. Iedereen moet hier zijn geloofsovertuiging kunnen belijden of heeft het recht om juist geen religieuze levensbeschouwing aan te hangen. Het pluralistische kader biedt ook garanties voor nieuwkomers: respect voor ieders eigenheid, ongeacht de afkomst, maakt immers evenzeer deel uit van onze publieke cultuur.

2.2. *Integratiebeleid*

Een integratiebeleid is noodzakelijk, ook al is het niet de enige factor die bepalend is voor het succes van integratie. Het integratieproces speelt zich immers op meerdere terreinen af en stelt meerdere beleidsdomeinen voor de vraag of de herkomst van mensen wel of niet een bepalende factor is voor hun kansen. Ook in beleidsdomeinen als onderwijs, wonen, welzijn, jeugd en gelijke kansen blijven de doelstellingen van het integratiebeleid onverminderd van kracht. Daarom is het integratiebeleid een beleid dat inclusief is, een beleid dat binnen verschillende beleidsdomeinen wordt gerealiseerd. Het vereist daarom ook coördinatie en afstemming: maatregelen in het ene beleidsdomein moeten maatregelen in het andere versterken en niet tegenwerken. Een en ander veronderstelt ook ondersteuning, zowel voor individuele nieuwkomers als voor organisaties, actoren, besturen die betrokken zijn bij het integratiebeleid. Hiervoor is een sector nodig die ondersteuning biedt, expertise bezit en resultaten kan behalen.

Vlaanderen ziet de lokale besturen als prioritaire partners in het integratiebeleid. Mensen met een migratie-achtergrond wonen in steden en gemeenten, in buurten: daar vindt ontmoeting plaats, ontstaat samen-leven, leren ze Nederlands, gaan hun kinderen naar school, nemen ze deel aan het vrijetijdsaanbod. Lokale besturen zijn het best geplaatst om te detecteren waar de grootste noden liggen, waar prioritair werk van moet worden gemaakt. Lokale besturen beschikken over de hefboomen om binnen al hun bevoegdheden van integratie een speerpunt te maken.

Het integratiebeleid is ook een gediversifieerd beleid of een beleid op maat. Het is een beleid dat rekening houdt met de verschillen binnen de doelgroep, dat tegelijk focust op nieuwkomers en op mensen die hier al langer zijn, dat rekening houdt met de grote verschillen in herkomst, dat vertrekt vanuit verschillende realiteiten bij de nieuwkomers. Maatwerk en intensieve samenwerking zijn dan ook sleutelwoorden. Het is vanuit die visie op integratie en vanuit die noden dat dit ontwerp van decreet tot stand is gekomen.

De goede aspecten van het bestaande beleid worden bewaard in het ontwerp van decreet. Het ontwikkelde instrumentarium wordt integraal herbevestigd, er wordt niets overboord gegooid. De complementariteit van de verschillende instrumenten wordt zelfs extra in de verf gezet. De ontwikkelde expertise is aangewend om de visie op integratie scherp te stellen. Er is samengewerkt met de sector om de beleidsvisie om te zetten in definities en uitgangspunten.

Het ontwerp van decreet stuurt vooral een aantal zaken bij. De instrumenten die vaak ontstaan zijn vanuit een deelwerking en nadien door de overheid zijn verzelfstandigd als aparte deelsectoren, worden opnieuw samen gebracht. De minister hoopt ook dat synergieën, een andere organisatievorm en een optimalisatie van de werkprocessen, zullen leiden tot meer en betere resultaten op het terrein. Rollen en verantwoordelijkheden zullen worden scherp gesteld.

2.3. Doelstellingen van het ontwerp van decreet

2.3.1. Integratie van uitvoerende actoren

De eerste en wellicht ook meest opvallende doelstelling is de integratie van uitvoerende actoren. Deze integratie volgt uit de visie op integratie en de manier waarop Vlaanderen aan integratiebeleid wil werken. Zij is ook een logisch gevolg van een evolutie die deze sector heeft doorgemaakt.

Pas door de staatshervorming van 8 augustus 1980 is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd geworden voor het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen. Het is met schroom dat de toenmalige Vlaamse Executieve initiatieven heeft genomen om dit beleid vorm te geven. Tijdens de jaren 80 maakte het onderdeel uit van het welzijnszorgbeleid. Het waren vooral verenigingen op het terrein die op eigen initiatief dienstverlening ontwikkelden voor migranten. In de jaren 90 kwamen de initiatieven op Vlaams niveau in een stroomversnelling terecht. Het integratiebeleid evolueerde van een welzijnsbeleid naar een inclusief beleid onder begeleiding van een commissie. Ondertussen leverden organisaties op het terrein goed werk: ze ontwikkelden instrumenten die tot op vandaag hun verdiensten hebben. Er waren toen drie grote groepen van activiteiten: onthaal van nieuwkomers, uitbouw van taalonderricht, het stimuleren van het verenigingsleven voor migranten.

Toch heeft het nog tot 1998 geduurd voor er een eerste decreet, het Minderhedendecreet, tot stand kwam. Doelstellingen van dit decreet waren: duidelijke opdrachten formuleren in functie van de uitvoering van het beleid, een inhoudelijke en organisatorische samenhang waarborgen, streven naar betrokkenheid van de doelgroep, een meer overzichtelijke organisatiestructuur opzetten die zowel voor de doelgroep als voor buitenstaanders her-

kenbaar zou zijn, een beleid uitwerken dat afgestemd is op wat op het terrein werd ontwikkeld. Het Minderhedendecreet had een grote organisatorische component: van acht regionale en 43 lokale integratiecentra evolueerde de sector naar vijf provinciale, twee lokale en één hoofdstedelijk integratiecentrum. Het Vlaams Minderhedencentrum en het Minderhedenforum zagen het licht.

In 1999 kwam de term ‘inburgering’ voor het eerst voor in het regeerakkoord. Tussen 2001 en 2003 werd wat al ontwikkeld was op het terrein verder op elkaar afgestemd en met experimentele middelen omgevormd tot wat inburgering vandaag is. Van de 24 onthaalbureaus in Vlaanderen en twee in Brussel werden er met het Inburgeringsdecreet van 2003 acht erkend. Ondertussen werd de Vlaamse tolkentelefoon Ba-bel operationeel. Tussen 2002 en 2004 kregen ook de Huizen van het Nederlands vorm. Het decreet op de Huizen van het Nederlands kwam in 2004 tot stand en het werd uitgevoerd in 2005. De structuur en werking werd afgestemd op die van de onthaalbureaus om een eenloketwerking te kunnen garanderen. Ondertussen werd ook de organisatiestructuur van de Vlaamse overheid herbekeken. Onder invloed van BBB kwamen er dertien beleidsdomeinen en werd inburgering en integratie ondergebracht bij het beleidsdomein Bestuurszaken binnen het Agentschap voor Binnenlands Bestuur.

De opeenvolgende decreten hebben de meeste instrumenten die op het terrein waren ontwikkeld, erkend en gesubsidieerd. Van op het terrein was prioritair gewerkt aan het ontwikkelen van instrumenten met betrekking tot onthaal (wat is omgevormd tot inburgering), taal (wat heeft geresulteerd in de oprichting van de Huizen van het Nederlands en de uitbouw van NT2 binnen het volwassenenonderwijs) en het stimuleren van het verenigingsleven (waarvoor het Minderhedenforum werd erkend). De nieuwe inzichten en ontwikkelingen in de integratiesector verschilden van wat in het Minderhedendecreet was opgenomen. In 2009 werd daarom het Minderhedendecreet omgevormd tot het Integratiedecreet. Bij die gelegenheid wijzigde de doelgroep, werden kerntaken verhelderd en kreeg het sociaal tolken een formele erkenning.

Het is vanuit dit landschap met een veelheid aan organisaties die een breed gamma aan opdrachten uitwerken, dat de volgende stap in de uitbouw van een Vlaams integratiebeleid wordt gezet. Het is door de evolutie die deze sector heeft doorgemaakt, door de stapsgewijze erkenning van opdrachten die op het terrein zijn ontwikkeld, dat de versnippering alsmat groter is geworden. Met dit ontwerp van decreet wil de minister de verschillende kerntaken, die allemaal bijdragen tot de doelstellingen van het integratiebeleid, weer samenbrengen.

2.3.2. Betere afstemming met betrokken actoren

Een tweede doelstelling van het ontwerp van decreet is het streven naar meer en betere afstemming met alle actoren die een rol spelen bij de realisatie van de doelstellingen van het beleid. Steden en gemeenten zijn prioritaire partners. Zij voeren een lokaal inclusief integratiebeleid en zijn regisseur van het lokaal integratiebeleid. In die zin brengen ze alle actoren samen die een rol spelen in het realiseren van hun lokaal integratiebeleid. Ze bepalen de prioritare doelstellingen waarbij ze gebruikmaken van de hefboomen vanuit lokale bevoegdheden. Anderzijds wil de Vlaamse Regering vanuit verschillende beleidsdomeinen hefboomen aanreiken aan lokale besturen om hun regierol te versterken. De nieuwe integratiesector ondersteunt de lokale besturen in het uitvoeren van hun lokaal beleid.

Een tweede belangrijke partner zijn de reguliere sectoren en voorzieningen. Een essentieel element van het proces van integratie is het garanderen van een toegankelijke dienstverlening voor mensen met een migratieachtergrond. De wederkerigheid van integratie kan alleen vorm krijgen wanneer sectoren, organisaties en voorzieningen in hun beleid en dienstverlening de vraag stellen in welke mate herkomst een bepalende factor is voor de

kwaliteit van de diensten die zij leveren. Als een centrum voor geestelijke gezondheidszorg geen enkele persoon van vreemde herkomst onder zijn klanten telt, dan schort er wellicht iets aan de manier waarop de opdracht wordt uitgevoerd. Als in een school blijkt dat kinderen van vreemde herkomst het minder goed doen dan andere, dan dient de school er over na te denken op welke manier dit probleem kan verholpen worden. Er zijn zeer goede praktijkvoorbeelden van sectoren en voorzieningen die dit proces hebben doorgemaakt (bijvoorbeeld Kind en Gezin, een aantal individuele scholen). De integratiesector heeft als opdracht sectoren en voorzieningen te ondersteunen in dit proces. Men doet dit met het oog op een structurele omslag in die organisaties. Het zal dus altijd een ondersteuningsopdracht zijn die per definitie tijdelijk van aard is. Zoiets vergt tijd en inspanningen, maar men mag er niet van uitgaan dat een dergelijke ondersteuning permanent zal zijn.

Verenigingen van mensen met een migratieachtergrond zijn een belangrijke partner wanneer het gaat over actieve participatie, zowel aan het beleid als in de samenleving. Dergelijke verenigingen zijn instrumenten van emancipatie, versterken de doelgroep, garanderen een netwerk. Integratiebeleid blijft altijd een evenwichtsoefening tussen ‘in de plaats treden van’ en ‘ondersteunen’. De integratiesector heeft niet de ambitie of het doel om ‘in de plaats te treden’ van mensen met een migratieachtergrond en/of hun spreekbuis te zijn.

Iedere burger heeft baat bij integratie en iedere burger heeft verantwoordelijkheden in dat proces. Wanneer iedereen een open houding zou hebben, niet zou discrimineren, de moeite zou nemen om laagdrempelig Nederlands te spreken of de taal zou leren, zou er wellicht geen integratiebeleid nodig zijn.

De hele Vlaamse overheid moet haar verantwoordelijkheid opnemen in het integratiebeleid. Alle beleidsdomeinen zijn betrokken. De minister bevoegd voor inburgering en integratie is coördinerend minister, maar via het geïntegreerd actieplan integratiebeleid worden maatregelen en acties genomen in alle beleidsdomeinen. Alleen zo kan een inclusief integratiebeleid worden gerealiseerd.

Andere overheden (federale, Europese) zijn uiteraard ook van belang. Het migratiebeleid blijft federaal en het belang van Europa op vlak van migratie mag ook niet onderschat worden. Een blijvende aandacht voor wat op Europees niveau gebeurt, is van doorslaggevend belang voor de verdere evolutie van het Vlaamse integratiebeleid.

2.3.3. Hogere efficiëntie en effectiviteit

Een derde doelstelling van het ontwerp van decreet is het streven naar een hogere efficiëntie en effectiviteit. Doel is om met een gelijk budget meer te kunnen realiseren. Door de kerntaken in één organisatie samen te brengen, vermijdt men overlappingsen en dubbel werk en vermindert men planlasten. In plaats van convenanten af te sluiten met tal van actoren, kan men voortaan met een EVA een samenwerkingsovereenkomst sluiten. Dat EVA rapporteert aan de regering en de rapportage kan in het parlement worden besproken. Dit leidt tot meer transparantie en creëert meer duidelijkheid voor de eindgebruiker. Bovendien neemt de Vlaamse overheid eindelijk haar volle verantwoordelijkheid op voor dit beleidsdomein door van integratie een kerntaak te maken, met een eigen agentschap. Als uit internationale rankings blijkt dat het beleid faalt en men de overheid vraagt om op te treden, moet de overheid daarvoor de middelen kunnen ontwikkelen.

2.3.4. Samengevat

Samengevat wil dit decreet geen revolutie veroorzaken, maar wel een volgende, logische stap zetten in het traject dat het Vlaams integratiebeleid heeft afgelegd. Daarbij wordt integratie eindelijk een kerntaak van de Vlaamse overheid en wordt de opgebouwde expertise opnieuw geïntegreerd om tot een hogere doelmatigheid te komen. Sommigen hebben de indruk willen wekken dat dit ontwerp van decreet enkel een organisatorische hervor-

ming van een sector beoogt. De minister spreekt dit tegen. Het beleid dat men wil voeren en de pijlers die worden ontwikkeld om de doelstellingen te behalen, zijn minstens even belangrijk.

2.4. *Oprichting van een privaatrechtelijk extern verzelfstandigd agentschap*

Het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid vormt het richtinggevend kader voor de oprichting van het agentschap. Dit decreet stelt voorwaarden aan de verzelfstandiging van agentschappen: voldoende kritische massa om de kerntaken uit te voeren; meetbaarheid van de te leveren producten of diensten; reële mogelijkheid tot aansturing van het verzelfstandigde agentschap op grond van doelmatigheid, prestaties en kwaliteit; reëel invulbare informatierelatie met het oog op toezicht en controle.

Het kaderdecreet bepaalt evenzeer dat enkel tot externe verzelfstandiging kan worden overgegaan wanneer er meer voordelen verbonden zijn aan externe dan aan interne verzelfstandiging. In de memorie wordt uitgebreid toegelicht waarom een EVA in dit geval zeker aangewezen is en meer voordelen biedt. Een van die redenen is dat een EVA toelaat om het Minderhedenforum op te nemen in de raad van bestuur en een samenwerking te hebben met de sector. Verder is er nood aan een vraaggestuurde en dus zeer flexibele werking. Inspelen op snel veranderende en soms tijdelijke behoeften is noodzakelijk. De voordelen voor een privaatrechtelijk vormgegeven agentschap sluiten aan bij de voordelen voor het externaliseren van het agentschap: de nood aan flexibiliteit en verregaande verzelfstandiging is in deze sector zeker van toepassing.

Ter vergelijking verwijst de minister naar het statuut en de werking van de VDAB en Kind en Gezin. Bedoeling is om te komen tot een herkenbaar agentschap van de integratie, dat een beleid kan voeren dat staat voor kwaliteit en innovatie, dat kan inspelen op nieuwe situaties en een moderne invulling kan geven aan de noden die zich aandienen.

3. Toelichting bij een aantal bepalingen uit het ontwerp van decreet

3.1. *Algemene bepalingen*

In samenwerking met de sector, de VVSG en het Minderhedenforum zijn de definities ge-optimaliseerd. Een groot aantal termen, vooral uit het Integratiedecreet, was immers niet gedefinieerd. Voor het eerst is dus gedefinieerd wat men begrijpt onder integratie in het kader van het Vlaams integratiebeleid. Het is ook voor het eerst dat inburgering duidelijk wordt gepositioneerd als een onderdeel van het integratieproces. Dit is ook een antwoord ten aanzien van degenen die zeggen dat er meer aandacht is voor inburgering dan voor integratie. De minister ontkent die kritiek en stelt dat men zich niet blind mag staren op het aantal artikelen in het ontwerp om er de hoofddoelstellingen uit af te leiden. Inburgering is een sector met meer regels, met handhaving en controle, terwijl integratie meer ruimte en vrijheid laat en minder aan regels gebonden is. De minister ziet inburgering als een eerste opstap, nadien volgt integratie en de participatie aan het maatschappelijk leven. In het decreet wordt integratie als volgt gedefinieerd: “een dynamisch en interactief proces waarbij individuen, groepen, gemeenschappen en voorzieningen elk vanuit een context van de afdwingbaarheid van rechten en plichten die inherent zijn aan onze democratische rechtsstaat, op een constructieve wijze met elkaar in relatie staan en omgaan met migratie en de gevolgen ervan in de samenleving.”.

3.2. *Doelstellingen, uitgangspunten en opdrachten*

De doelgroepdefinitie is dezelfde gebleven als die van het Integratiedecreet. De doelgroep van inburgering is dus een deelgroep van de brede doelgroep van het integratiebeleid. Het Vlaamse integratiebeleid richt zich namelijk op de gehele samenleving en heeft daarbij, naargelang van het geval, speciale aandacht voor bijzondere doelgroepen.

Het driesporenbeleid van het Integratiedecreet is een viersporenbeleid geworden. De geest van het driesporenbeleid is bewaard, maar de formulering is afgestemd op de definitie van integratie. Nieuw is dat in dit ontwerp van decreet expliciete uitgangspunten worden opgesomd die als toetsstenen kunnen dienen bij het opzetten van acties in het kader van het Vlaamse integratiebeleid. Deze uitgangspunten lijken vanzelfsprekend, maar voor een goede werking en mede op vraag van de sector, leek het aangewezen ze te expliciteren: de gelijkwaardigheid van eenieder, het respect voor ieders eigenheid, competenties en ambities, aandacht voor differentiatie (naar doelgroepen, gender, leeftijd), migratie als opportuniteit voor de samenleving, aandacht voor antidiscriminatie en racismebestrijding, actief burgerschap van eenieder, empowerment van bijzondere doelgroepen, een goede kennis van de omgevingstaal. Ook het principe dat werken aan integratie alleen op een geïntegreerde manier kan, afgestemd op de lokale context, wordt hier verankerd.

3.3. *Vijf pijlers van het integratiebeleid*

3.3.1. *Inclusief horizontaal integratiebeleid*

Het horizontaal Vlaams integratiebeleid is de eerste van de vijf pijlers van het beleid. De commissie integratiebeleid waakt over het inclusief horizontaal Vlaams integratiebeleid. De commissie is samengesteld uit vertegenwoordigers van de relevante beleidsdomeinen. De Vlaamse Regering kan de verdere samenstelling bepalen, maar volgende beleidsdomeinen zijn alvast vermeld in de memorie van toelichting van het ontwerp van decreet: onderwijs, werk, wonen, welzijn, cultuur, jeugd, sport, media, gelijke kansen, economie. De commissie maakt een geïntegreerd actieplan, volgt de uitvoering ervan op en doet voorstellen voor verbetering.

3.3.2. *Participatieorganisatie*

Een tweede pijler is de participatieorganisatie, zijnde het Minderhedenforum. Zijn rol en opdrachten wijzigen niet in vergelijking met het Integratiedecreet van 2009: aan belangenbehartiging doen, de doelgroep vertegenwoordigen ten aanzien van de Vlaamse overheid, empowerment en emancipatie bevorderen, beleidsaanbevelingen uitbrengen, werken aan correcte beeldvorming.

3.3.3. *Lokaal integratiebeleid*

Het lokaal integratiebeleid werd tijdens deze regeerperiode afgestemd op het Planlastendecreet. Het lokaal integratiebeleid vormt de derde pijler van het Vlaams integratiebeleid. Deze bepalingen zijn integraal overgenomen in het ontwerp van decreet. Het lokaal bestuur behoudt de regie en lokale besturen kunnen in aanmerking komen voor een integratiesubsidie die zal worden berekend op basis van objectieve indicatoren. In Brussel heeft de VGC de regierol.

3.3.4. *Uitvoering integratiebeleid*

Een uitvoerende sector die ondersteuning biedt aan andere actoren in de samenleving om de doelstellingen van het integratiebeleid te realiseren, vormt een vierde pijler. Het gaat om een EVA dat vier kerntaken realiseert. Het werkt aan empowerment van individuele burgers van de bijzondere doelgroep (onder deze kerntaak valt de uitvoering van het inburgeringsbeleid). Het werkt structureel aan integratie. Daartoe maakt het minstens gebruik van het bestaande instrumentarium van sociaal tolken en sociaal vertalen, taalbeleid, taalpromotie, integratiewerk en juridische dienstverlening. Het werkt aan draagvlak, beeldvorming en wederkerigheid in functie van een verhoogde sociale samenhang. Het waakt tot slot over een onderbouwd, afgestemd, gecoördineerd en inclusief beleid.

Naast het actief realiseren van de kerntaken op het terrein, moet het agentschap minstens volgende ondersteunende taken realiseren: data verzamelen, bewerken en ter beschikking

stellen; gerichte innovatieve projecten, concepten en methodieken opzetten en ontwikkelen om te kunnen blijven inspelen op een steeds veranderende context. Kennis delen blijft ook een continu aandachtspunt.

Artikel 25 is een bijzonder artikel omdat het aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid geeft om bepaalde taken van het agentschap aan andere besturen te delegeren. Belangrijk hierbij is dat die andere actoren op eenzelfde, geïntegreerde manier en volgens dezelfde uitgangspunten uitvoering dienen te geven aan die kerntaken.

De minister overloopt de instrumenten waaraan wijzigingen zijn aangebracht ten aanzien van eerdere decreten. De artikels over inburgering zijn slechts op enkele punten gewijzigd. Naast het onderscheid tussen verplichte en rechthebbende inburgeraars, bestond er ook een groep prioritair rechthebbende inburgeraars. Die groep was zo groot dat zo goed als iedereen prioritair was, hetgeen niet efficiënt bleek. Een verschuiving in de instroom (van vooral verplichte inburgeraars naar vooral rechthebbende) zorgt er bovendien voor dat niet alle nieuwkomers prioritair zijn om in aanmerking te komen voor inburgering. Daarom wordt de focus gelegd op iedereen die voor het eerst een verblijf van meer dan drie maanden heeft gekregen. Met andere woorden, alle nieuwkomers zijn prioritair, ook de EU-nieuwkomers die nu niet tot de prioritaire groep behoren. De minister merkt op dat men hier voor een grote uitdaging staat en dat men hieromtrent kan leren van de werking van het Brussels onthaalbureau *bon vzw*. Dat slaagt erin om, zonder dat de inburgering verplicht is, meer dan 2000 mensen naar de inburgering toe te leiden. Dat vergt een andere aanpak dan bij de verplichte inburgering.

Taalbeleid en taalpromotiebeleid zijn nieuwe onderdelen van het Vlaamse integratiebeleid. De Huizen van het Nederlands krijgen projectsubsidies om dit te realiseren. Het is echter vandaag geen decretale kerntaak van de Huizen, maar het zijn wel instrumenten van het integratiebeleid: ze dragen immers bij tot de wederkerigheid van integratie. Omwille van de evolutie van de Huizen van het Nederlands naar ‘Centra voor Leerloopbaanbegeleiding’ (een concept dat nog in ontwikkeling is) en de nauwe band tussen taalbeleid en sociaal tolken en taalbeleid en integratiewerk, is het aangewezen taalbeleid en taalpromotiebeleid als kerntaken van het agentschap op te nemen.

Taalbeleid is een structureel geheel van maatregelen die organisaties moeten helpen om hun anderstalige klanten, werknemers enzovoort, in het Nederlands verder te kunnen helpen. Nog te vaak wordt automatisch overgeschakeld op een andere taal. Taalpromotiebeleid is van een andere orde: het streeft naar het creëren van meer oefenkansen Nederlands in de dagelijkse context.

Het ‘integratiewerk’ is niet nieuw, maar is eerder een overkoepelende term voor een veelheid aan opdrachten die vandaag voornamelijk door de integratiesector worden opgenomen. Het betreft echter een essentieel onderdeel van het integratiebeleid, want het is verantwoordelijk voor de structurele aanpak van integratie. Waar inburgering zich richt op individuele burgers, richt integratiewerk zich vooral op de actoren van de brede samenleving. Het is ook belangrijk goed te monitoren welke activiteiten waar zijn opgezet, zodat duidelijk wordt welke praktijken goede resultaten opleveren en waar men van kan leren. Integratiewerk vormt vaak de lijm tussen andere instrumenten van het integratiebeleid. De minister benadrukt nogmaals dat integratiewerk een even belangrijk onderdeel is van het integratiebeleid, ook al telt het minder artikels in dit ontwerp van decreet dan inburgering.

3.3.5. *Aanvullende bepalingen*

In de aanvullende bepalingen van het ontwerp van decreet gaat het onder meer over de uitzonderingen die in het kader van inburgering gelden in Brussel. Eveneens zijn er hier bepalingen opgenomen over de trekkende beroepsbevolking, die om historische redenen doelgroep is van het integratiebeleid.

Er worden impulssubsidies voorzien. Die vertegenwoordigen het vijfde element van het integratiebeleid en creëren de ruimte om blijvend werk te kunnen maken van innovatieve projecten. De minister is ervan overtuigd dat iedere actor in de samenleving instrumenten kan uitwerken die bijdragen tot integratie. De impulssubsidie moet daarvoor de nodige ruimte creëren.

Tot slot is ook opgenomen dat het beleid driejaarlijks geëvalueerd dient te worden.

3.4. *Andere bepalingen*

Het ontwerp van decreet bevat nog enkele artikelen die voornamelijk administratieve regelingen bevatten. Het gaat om een wijzigingsartikel, opheffingsbepalingen, overgangsbepalingen en bepalingen inzake inwerkingtreding.

4. *Samengevat*

De minister besluit dat het gaat om een bijsturing van het integratiebeleid, om een evolutie en geen revolutie. Met dit decreet neemt de Vlaamse overheid eindelijk ten volle de verantwoordelijkheid voor integratie en maakt er een kerntaak van. Het is een gedifferentieerd beleid dat tegelijk op meerdere fronten werkt en gebaseerd is op vijf pijlers.

Integratie is een proces dat tijd vergt, maar waarbij iedereen betrokken partij is. Het realiseren van de doelstellingen van het integratiebeleid is dan ook een gedeelde verantwoordelijkheid en gericht op wederkerigheid. Concreet betekent dit dat zowel individuele burgers als actoren van de brede samenleving ondersteund en begeleid worden in dit proces.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. *Vragen en opmerkingen van de commissieleden*

1.1. *Tussenkomst van de heer Bart Caron*

De heer *Bart Caron* benadrukt dat dit belangrijke ontwerp van decreet een grondige bespreking verdient. Het ontwerp vertrekt van mooie principes, onder meer het wegwerken van versnippering en het streven naar meer efficiëntie, effectiviteit en klantgerichtheid. De structuren lijken echter belangrijker dan de mensen. In werkelijkheid wordt de verscheidenheid weggehaald uit het werkveld en bouwt de minister een centrale aansturing uit waarbij de overheid zowel beleidsbepaler als uitvoerder wordt. Is dit wel zo gezond?

De heer Caron citeert een passage uit een opiniestuk van de heer Paul De Roo, onderzoeker Sociaal Werk en Migraties van de faculteit Politieke Wetenschappen van de Universiteit Gent: “De integratiesector is niet te herleiden tot een bonte verzameling van onsamenvhangende particuliere initiatieven. Als Bourgeois dit middenveld elimineert, schakelt hij ook de diversiteit van de integratie uit. Maar wellicht is het hem daarom te doen. De nieuwkomers moeten, als ze deel willen uitmaken van onze samenleving, zich aanpassen, assimileren. Dat is voor iedereen gelijk. De minister doet de mensen uit de sector en de publieke opinie geloven dat die verspreide veelheid aan initiatieven zo problematisch zou zijn. Maar het is in de evolutie van de welvaartsstaat sedert de Tweede Wereldoorlog nooit anders geweest. Een civiele samenleving kan niet anders dan ingewikkeld zijn omdat er voortdurend rekening moet worden gehouden met steeds weer andere invloeden. Het resultaat van al die invloeden manifesteert zich in de sociale politiek en in de sociale dienstverlening, waar het welzijnswerk probeert iedereen aan boord te houden. Die maatschappelijke structuren en sociale instituties zijn onderhevig aan de wisselende omstandigheden van de polemieken in de democratische samenleving.”.

Even belangrijk is de tussenkomst van de Verenigde Verenigingen op de hoorzitting over dit ontwerp van decreet. Zij vraagt een debat over de positie van markt, middenveld en

overheid en een groeiende instrumentalisering waarbij een overheid verantwoordelijkheid gaat verwarren met alles zelf doen.

Met deze twee leidmotieven in het achterhoofd benadert de heer Caron het ontwerp van decreet.

Verschillende sprekers gaven op de hoorzitting te kennen dat er weinig of geen overleg is geweest met de betrokken actoren. Er werd zeker niet gewerkt naar een breed gedragen voorstel. De meeste reacties werden ongevraagd gegeven, en er werd geen rekening mee gehouden. De visie in de conceptnota werd haast ongewijzigd overgenomen in het ontwerp van decreet.

De spreker formuleert tien punten van kritiek. Het eerste punt houdt verband met de problematische visie op integratie en op het identiteitsconcept. Inzake het integratiebeleid worden er grote verwachtingen geformuleerd ten aanzien van de lokale besturen. Dat neemt niet weg dat de politieke boodschap van de regionale of nationale beleidsverantwoordelijken erg bepalend is voor het welslagen van het beleid, zowel ten goede als ten kwade. Op dat vlak is de visie van minister Bourgeois zeer problematisch. De focus ligt eenzijdig op individuele verantwoordelijkheid, andere maatschappelijke factoren worden verwaarloosd. Integratie is nochtans een dynamisch tweerichtingsverkeer tussen nieuwkomers en ontvangende samenleving. De minister vergeet welke emancipatorische kracht er kan uitgaan van een gemeenschap waar nieuwkomers zich bevinden en thuis voelen.

De kennis van het Nederlands is inderdaad belangrijk. De omvorming van de Commissie Integratiebeleid tot de Commissie Integratie en Nederlands is echter zorgwekkend. In het verleden waren onderwijs, werken en wonen de hefbomen voor meer gelijke kansen en sociale rechtvaardigheid. Nu evolueren we naar een beleidsparadigma waarbij de kennis van de Nederlandse taal wordt vooropgesteld om onderwijs, werken en wonen mogelijk te maken. De kennis van de Nederlandse taal wordt hier dus gehanteerd als exclusiemechanisme. Groen verzet zich fel tegen deze verschraling van het integratieconcept.

De integratiesector vreest dat de fusie ervoor zal zorgen dat de inburgeringslogica zal primeren en dat de focus dus komt te liggen op de individuele trajecten. De integratietrajecten waarvan sprake hebben hun waarde. De vrees bestaat echter dat de rol van de ontvangende samenleving onder de mat geschoven wordt.

Het tweede punt van kritiek betreft de plannen van de minister om deze versnipperde sector onder te brengen in een EVA-structuur, met eigenaarschap van de Vlaamse overheid. De Vlaamse overheid haalt bevoegdheden weg bij de provincies, de grote steden en het Kruispunt Migratie-Integratie en voegt die samen met haar eigen bevoegdheden. Volgens Groen moet de Vlaamse overheid aansturen op hoofdlijnen, evalueren en financieren. Binnen een EVA-structuur worden strategische keuzes en operationele werking echter samengebracht, met een stroomlijning van het beleid in het achterhoofd. De actoren van het middenveld worden daarbij niet langer betrokken. Ook inburgering en integratie worden samengebracht binnen deze structuur. Inburgering is een dwingend en individueel facet van het beleid. Daarover is geen discussie. Integratie is echter vrij, empowerend en groepsgericht. Beide zaken gaan echter niet goed samen. Groen kan wel akkoord gaan met een intern verzelfstandigd agentschap of een gewoon agentschap, maar niet met een EVA. Als de minister doorzet met zijn nieuwe structuur, moeten er harde garanties zijn voor de participatie van het middenveld, vooral via het Minderhedenforum, in de raad van bestuur van het EVA. Groen zal daarover een amendement indienen.

Er is dringend meer duidelijkheid nodig over de verhouding tussen het EVA en de lokale besturen, zoals VVSG al opmerkte. De ondersteuning van de lokale besturen loopt nu al mank. De lokale besturen moeten sinds kort betalen voor de Tolkentelefoon Ba-bel, maar

dat geldt niet voor de Vlaamse actoren en hun lokale afdelingen. Zal dit principe ook gehanteerd worden voor het sociaal tolken en vertalen?

Het eigenaarschap van Vlaanderen wordt vreemd genoeg deels teruggegeven, namelijk aan Gent, Antwerpen en Limburg. Zij zullen via een beheersovereenkomst een regeling kunnen treffen met de Vlaamse Regering. In deze uitzonderingsgebieden situeren zich meer dan de helft van de inburgeringstrajecten, van de tolk- en vertaalprestaties, van het integratiewerk en van de juridische adviezen. Deze opdeling van het werkveld is het resultaat van een politieke koppelverkoop. De synergie tussen interessante praktijken zal hierdoor bemoeilijkt worden in de toekomst.

De derde kritiek is dat centralisme het codewoord vormt van deze hervorming. De sturende rol van Vlaanderen neemt fors toe. Deze bureaucratisering leidt onvermijdelijk tot een groeiende afstand met de burger en de diensten. Wiens brood men eet, diens woord men spreekt. De politieke visie van het moment is daarbij veel belangrijker dan de noden op het terrein. Het opleggen van een eenheidsstructuur is voor een efficiënte werking vermoedelijk de minst aangewezen oplossing. Het hangt af van de lokale migratiegeschiedenis en van de samenstelling van de bevolking welke strategie het meest aangewezen is. Het Kruispunt Migratie-Integratie merkte tijdens de hoorzitting het volgende op: “Doordat de middenveldinitiatieven nu in een overheidsorganisatie worden ondergebracht, ontstaat een paradox: de lokale besturen krijgen de regie van het integratiebeleid maar de uitvoeringsorganen worden ondergebracht in een centraal staatsagentschap.”.

De vierde kritiek houdt verband met het misprijzen voor de autonome rol van het middenveld. In plaats van alle civiele krachten te laten samenwerken aan integratie en inburgering, wordt de noodzakelijke autonome handelingsruimte aan banden gelegd. Binnenkort zullen de integratiecentra niet meer mogen werken op de eerste lijn. Ze zullen ook niet meer zelfstandig mogen opkomen voor de belangen van hun doelgroep. In een dergelijke situatie dreigt de expertise verloren te gaan. Ook het expertisecentrum Kruispunt Migratie-Integratie, dat de integratiecentra ondersteunt, komt volledig ten dienste van de overheid. Die plannen getuigen van weinig respect voor de mensen die de voorbije decennia initiatieven hebben genomen in het middenveld en in de samenleving.

De Verenigde Verenigingen stelt dat de rol van de etnisch-culturele verenigingen binnen dit ontwerp van decreet niet erkend wordt. Ze krijgen allen wat middelen uit het cultuurbudget. Nochtans vervullen deze verenigingen een belangrijke functie in het voorportaal van de integratie.

Iedereen wil een grotere stroomlijning. Het overheidsbeleid inzake integratie is tot stand gekomen via trial and error: succesvolle experimenten van middenveldorganisaties werden overgenomen door het regionale of landelijke beleid. Dat is mede de reden van de versnippering. Nu dreigt men het kind met het badwater weg te gooien. De publieke sector wordt sterker, het autonome middenveld zwakker. Het middenveld zal niet langer de ruimte krijgen om nieuwe behoeften te signaleren of om nieuwe werkvormen uit te proberen. Daardoor zal zijn specifieke expertise verdwijnen. Verdwijnt hiermee ook de oproep voor managers van de diversiteit? Een overheidsagentschap kan ook experimenteren met nieuwe werkvormen, maar daarbij hanteert het een andere, meer bureaucratische logica. Het vertrekt niet vanuit de doelgroep of de verenigingen. Het is nog maar de vraag of deze hervorming de efficiëntie zal verhogen.

Uit een grootschalig onderzoek van het HIVA blijkt dat de etnisch-culturele verenigingen vooral emancipatorisch werken en dat ze participeren aan heel wat verschillende beleidsdomeinen. De overheden en de andere verenigingen verwachten steeds meer van die kwetsbare verenigingen. Bovendien is de werking en de leefwereld van die verenigingen weinig bekend.

Het vijfde aandachtspunt betreft de doelgroep. Die moet centraal staan zoals VVSG terecht opmerkte. De Vlaamse doelgroep voor integratie is echter beperkt tot de nieuwkomers, de mensen van vreemde origine van de eerste of tweede generatie. Het lokale bestuur werkt echter voor alle inwoners van de gemeente. Ook de oudkomers van de derde of de vierde generatie kunnen nog hulp gebruiken bij hun integratie. Voor de inburgering legt het ontwerp van decreet een sterke focus op de nieuwkomers, rechthebbende maar niet altijd verplichte inburgeraars. Sommige OCMW's bieden ook aan EU-burgers of aan nieuwkomers uit Wallonië de kans op een inburgeringstraject, en terecht. Ze beperken zich dus niet tot de Vlaamse doelgroep. VVSG betreurt ook dat de organisaties en vooral de onthaalbureaus centraal staan bij deze aanpak. Vanuit het cliëntperspectief is het inburgeringstraject niet verbeterd.

Ten zesde zijn er geen garanties voor de participatie van de doelgroep. Het Integratiedecreet erkent de opdracht van het Minderhedenforum als participatieorganisatie voor de etnisch-culturele minderheden, maar er zijn geen garanties voor zijn financiële slagkracht. Er zijn geen middelen voor de uitbouw van lokale of regionale antennes. Secundaire integratietrajecten moeten nochtans kunnen steunen op lokale entiteiten. Het vervolgtraject met het oog op werk en een betere participatie aan de samenleving wordt daarmee niet versterkt. Tegelijkertijd worden de lokale verenigingen door allerlei instanties overbevraagd.

Ten zevende stelt de heer Caron vast dat het juridische advies dat vandaag wordt gegeven door het Kruispunt Migratie-Integratie, wordt opgenomen in het EVA. Op dit ogenblik doen allerlei instanties een beroep op de juridische expertise van het Kruispunt, bijvoorbeeld met het oog op verblijfsprocedures, sociale zaken en internationale familierechten. Zal deze dienst in de toekomst nog over dezelfde handelingsruimte beschikken? Zal hij nog advies kunnen geven over federale materies? Is er geen risico dat er een politieke sturing komt bij het beantwoorden van veel vragen?

Een achtste aandachtspunt betreft de rol van de provincies. Binnen het ontwerp van decreet wordt de huidige rol van de provincies overgenomen door het EVA. Zolang er geen alternatief is voor de provincies, doet men er echter goed aan om verder een beroep te doen op hun ervaring inzake inburgering en integratie. De provincies hebben zich op dit vlak verschillend ontwikkeld, maar onderschrijven allemaal de grondwaarden van het Vlaamse beleid, namelijk het streven naar een harmonieus samenleven in diversiteit, met rechten en plichten.

Het negende aandachtspunt houdt verband met de financiën. De studie van Deloitte brengt bijna een miljoen euro aan huisvestingskosten in kaart, maar zegt niets over de waarde van het patrimonium. De studie maakt immers een resultatenrekening, brengt geen balans in beeld. Het financiële plan gaat ervan uit dat deze activa overgaan op het agentschap. Indien de gebouwen en terreinen niet zouden overgaan, dan zal het agentschap locaties moeten bijhuren. In dat geval kunnen de afschrijvingen op de gebouwen aangewend worden voor huur. Dan zullen de leningen verbonden aan de aankoop van gebouwen ook niet overgaan op het agentschap. Wat is daar de bedoeling van?

De integratiecentra kennen sinds 2002 een enveloppenfinanciering. De subsidie-enveloppe wordt berekend op basis van een toegewezen personeelsequivalent, vastgelegd in de conventant, en moet voor minstens 75 percent worden aangewend voor personeelskosten. Als de enveloppe voor een bepaald jaar niet volledig is aangewend, worden er reserves opgebouwd. Dat wordt in de boekhouding omschreven als bestemde fondsen. Die reserves moeten worden aangewend om uitgaven te financieren die bijdragen tot de realisatie van het integratiebeleid, namelijk uitgaven voor personeel, werking of infrastructuur. Tot op heden is het juridisch onduidelijk of deze middelen teruggevorderd kunnen worden. Een vzw is immers een private organisatie. Deze reserves kunnen dus als verworven worden be-

schouwd. Alleen wanneer de totale opgebouwde reserves de jaarlijkse subsidie-enveloppe overschrijden, moet het overschot teruggestort worden aan de Vlaamse Gemeenschap. De opbouw van de reserves begon echter al vóór de enveloppenfinanciering. De spreker veronderstelt dat die reserves gewoon eigendom blijven van de vzw. Met die reserves kunnen ze investeren in infrastructuur. De8 heeft 25 jaar geleden bijvoorbeeld enkele panden aangekocht met eigen middelen. De voorbije jaren hebben ze die gerenoveerd met middelen van de enveloppenfinanciering.

De studiedienst van Groen heeft een poging gedaan om de activa van de organisaties in beeld te brengen. De steden Gent en Antwerpen en de provincie Limburg werden niet onderzocht omdat ze niet in opgaan in het EVA. Voor Vlaams-Brabant is die informatie niet terug te vinden, wellicht omdat ze (de integratiecentra) deel uitmaken van de provincie. Ook de vertaaldiensten zijn ingebed in andere structuren. Daarom zitten alleen Ba-bel, de andere integratiecentra en het Kruispunt Migratie en Integratie in het overzicht. Als alle middelen worden overgedragen en als de openstaande schulden in mindering worden gebracht, dan gaat het in totaal om 5,113 miljoen euro. Wellicht is dit een onderschatting, want de reële waarde van de terreinen en de gebouwen ligt vermoedelijk een stuk hoger dan wat vandaag in de balansen genoteerd staat.

Een bijkomend interessant cijfer betreft rubriek 13, de bestemde fondsen. Dat bedrag van 3.645.327 euro is het sociaal passief dat organisaties in het verleden hebben opgebouwd. Dat geld kan binnen het EVA op een andere wijze worden aangewend. De activa werden echter niet alleen opgebouwd met Vlaamse middelen, maar ook met Europese, federale en lokale subsidies en met eigen middelen uit allerlei acties. Het is niet duidelijk hoe die cijfers zich verhouden tot de reserves waarover de minister het heeft in zijn antwoord aan de Inspectie van Financiën. Daarbij wordt immers een bedrag genoemd van 9,5 miljoen euro. Met welk recht meent de Vlaamse overheid de reserves te mogen overdragen aan het EVA? Ook het advocatenkantoor Stibbe maakt daar een allusie op in zijn rapport: “De medewerking van de stakeholders zou kunnen worden gehypothekeerd indien de Vlaamse overheid zou kiezen voor een te agressieve overname van actief- en passiefbestanddelen om de huidige werkingen inzake integratie en inburgering te kunnen integreren in de een-gemaakte entiteit. Vanuit die optiek verdient de overdracht van bepaalde bestanddelen tegen vergoeding de voorkeur op een overgang middels een rechtsovergang ten algemene titel zonder vergoeding.”.

Het Kruispunt Migratie-Integratie merkte op dat de regering garandeert dat de Vlaamse middelen voor de huidige werking overgedragen worden aan het EVA. Een derde van de werking van het Kruispunt wordt echter niet gefinancierd met Vlaamse middelen, maar met Europese projectmiddelen, met gelden van de Koning Boudewijnstichting of andere fondsen. Het gaat onder meer om de afdeling Vreemdelingenrecht en Internationaal Privaatrecht en om de Centrale Ondersteuningscel Tolken en Vertalers. Het wegvallen van die gelden zou nefast zijn voor het doel van de hervorming.

Het tiende aandachtspunt betreft de onduidelijkheid voor het personeel. In zijn vraag om advies aan de Inspectie van Financiën schrijft de minister dat dit ontwerp van decreet alleen een financiële neutraliteit kan bereiken door de afbouw van 12 percent van het personeelsbestand in vte. Bovendien is het niet duidelijk of cao 32bis van toepassing is en of het personeel overgenomen wordt met behoud van alle rechten en verworvenheden. Welke organisatie zal het sociaal passief dragen als mensen niet willen of kunnen overstappen? De minister voorziet in 92.000 euro voor het aanwerven van een gedelegeerd bestuurder. Is dat een realistisch bedrag? Is het juist dat de Vlaamse Regering haar oorspronkelijke engagement om alle medewerkers over te nemen versmalde tot de decretaal betaalde medewerkers, zoals de vertegenwoordiger van ODiCe stelde?

Groen wil een hervorming van de sector die in overeenstemming is met het witboek Interne

Staatshervorming. De fractie opteert voor een lokale regie, al dan niet intergemeentelijk of met een rol voor de provincies, en met een Vlaamse aansturing. De rol van het middenveld is daarbij cruciaal. De minister hanteert een centralistische organisatieloga. Er is een andere optie mogelijk. Men zou kunnen kiezen voor een inburgeringsbeleid dat dicht bij de burger staat. Men kan het zwaartepunt leggen bij de gemeenten, bij de huidige stedelijke of provinciale onthaalbureaus of bij intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Rond de eerstelijnswerking van de onthaalbureaus zou men een regionale structuur kunnen bouwen waarin de gemeentebesturen actieve partners zijn. Het Agentschap Inburgering zou dan moeten zorgen voor de omkadering. Dat is wel in overeenstemming met het witboek.

Het lokale integratiebeleid moet worden gevoerd door de lokale besturen. Dit beleid heeft zowel een categoriaal aspect, bijvoorbeeld het beleid rond feesten, als een inclusief aspect. Dat zou prioritair moeten zijn, want daar gebeuren de reële integratie-inspanningen. Dit ontwerp van decreet leidt echter niet tot een versterking van de gemeentelijke rol.

Voor het aanbod op de tweede lijn pleit Groen voor de oprichting van een nieuwe vzw. Daarin zou de huidige werking van de integratiecentra en het Kruispunt Migratie-Integratie worden opgenomen, met een centrale en een decentrale werking. Deze vzw zou mee aangestuurd kunnen worden door het middenveld. Daarbij is een samenspel mogelijk tussen verschillende niveaus, maar met een stevige expertisecel op het Vlaamse niveau.

Het Minderhedenforum en zijn antennes zouden nieuwe taken en middelen krijgen. Dit forum, dat de doelgroep vertegenwoordigt, moet worden versterkt als participatieorgaan. Op dit ogenblik zijn de minderheden daar niet helemaal klaar voor, maar men moet hen die verantwoordelijkheid geven. De juridische dienst van het Kruispunt Migratie-Integratie kan best ondergebracht worden bij het Minderhedenforum. Alleen zo kan hij zijn onafhankelijkheid bewaren. In een EVA of in een vzw waar de overheid deel uitmaakt van de raad van bestuur is dat immers niet het geval. Ook de externe ondersteuning van de interculturaliseringsprocessen kan door een dergelijke organisatie worden overgenomen.

De overheid moet dus investeren in de rol van het Minderhedenforum als belangenbehartiger en emanciperende organisatie. Een gezonde democratie financiert haar critici. Via lokale en centrale structurele participatieprojecten kan de overheid inzetten op de verdere uitbouw van het etnisch-culturele middenveld. Het Minderhedenforum wil lokale antennes uitbouwen voor het werken aan participatie vanuit het autonome middenveld van etnisch-culturele minderheden. Het vraagt dat 15% van de middelen van de sector hiervoor worden gereserveerd, tegen 1,19% nu. Deze middelen zouden ook kunnen worden gebruikt voor de toeleiding naar onderwijs en werk, voor thematieken als huwelijksmigratie of voor bijzondere doelgroepen als de Roma.

Inzake Brussel pleit Groen, in lijn met het alternatieve voorstel van het Kruispunt, voor het uitwerken van een oplossing in samenspraak met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Als Gent, Antwerpen en Limburg een regierol kunnen vervullen, waarom dan niet ook de VGC?

Groen wil ook ijveren voor een zo goed mogelijke samenwerking tussen de gemeenschappen. Op het terrein is dat nu al het geval. De spreker hoopt op een voortzetting van het huidige beleid aan Vlaamse kant en een hertekening ervan aan Franstalige kant. Dat veronderstelt een sterke regierol van de VGC. Binnen de VGC bestaat er immers een brede consensus om de huidige werking van de organisaties te behouden en versterken. Er is ook een politieke reden. Hoewel de Franse Gemeenschap haar beleid afstemt op het Vlaamse, weigert ze namelijk een officieel overleg zolang een N-VA-minister hiervoor bevoegd is.

De heer Caron besluit uit het voorgaande dat het ontwerp van decreet een operatie stroomlijning inhoudt. Vlaanderen zal van bovenaf een dwingend beleid voeren, centralistisch en

zelfs etatistisch. Er is wel geld om mensen toe te leiden naar een gemeenschappelijk kader van waarden en normen, maar veel minder om hen mondiger te maken. Het middenveld wordt onmachtig gemaakt. Dit beleid is er ook op gericht de visie van de minister op integratie door te duwen, een visie die culturele diversiteit verbant tot de huiskamer en die inburgering bekijkt als het portaal van assimilatie. Het middenveld wordt nog net gedoogd, net niet monddood gemaakt. In dit alles zal het principe gelden: wiens brood men eet, diens woord men spreekt.

De spreker begrijpt niet hoe dit centralistische en etatistische ontwerp tot in deze commissie geraakt is. De minister krijgt van alle betrokken actoren een ruim onvoldoende. Er is onvoldoende consultatie geweest of er is minstens onvoldoende rekening mee gehouden. Hij roept zijn progressieve collega's op om dit ontwerp van decreet tegen te houden. Een hervorming is noodzakelijk, maar daarbij dient men samen te werken met de doelgroep, aan de hand van een instrumentarium dat hen betreft en dat een bredere visie hanteert op inburgering en integratie.

De heer Caron kondigt tot slot een aantal amendementen aan. Hij dringt aan dat de Vlaamse Regering bij de samenstelling van de raad van bestuur toch enkele decretale richtlijnen opgelegd krijgt. Dat zou de kritiek dat het middenveld weggewerkt wordt, kunnen counteren. Tegelijk pleit hij ervoor dat het parlement niet alleen driejaarlijks geïnformeerd wordt over de evaluatie van de commissie, maar dat het minstens het actieplan en de evaluatie daarvan ter informatie krijgt. Hij vraagt dat het EVA en de participatieorganisatie hetzij een gebiedsdekkende werking, hetzij een lokale spreiding krijgt opgelegd. In lijn met de inspanningen van de administratie vraagt het lid dat ook het decreet vastlegt dat in de beheersovereenkomst van het EVA antidiscriminatie- en diversiteitsclausules opgenomen worden. Tot slot sluit de heer Caron zich aan bij de opmerkingen over het sociaal tolken en vertalen. De eindgebruiker, de persoon die de taal niet machtig is, mag niet het slachtoffer zijn van de weigering van een organisatie of het beleid om de kost van de vertaling te betalen. Hij vraagt dat principe decretaal te verankeren. Hij pleit verder voor garanties dat een deel van het projectbudget aan etnisch-culturele verenigingen zou toekomen. Ook dat zou zijn bezorgdheid dat het middenveld uitgeschakeld wordt wat kunnen temperen.

Het algemene principe dat zoveel mogelijk nieuwe Vlamingen goed Nederlands spreken, deelt de heer Caron. Zoveel mogelijk nieuwe Vlamingen moeten inderdaad een zo hoog mogelijk taalniveau halen, maar Groen vindt niet dat het moet gecertificeerd worden. Groen baseert zich daarvoor op het Europese raamwerk voor kwalificatie van talen, het SERV-advies bij het ontwerp, het Vlor-advies en het onderzoek naar het civiele effect van inburgering van het HIVA. Die waarschuwen allemaal voor het gevaar van uitsluiting van diegenen die de norm niet halen. Zo vindt de SERV de discussie niet afgerond en pleit men voor uitstel van het certificaat, de Vlor vreest dat het een middel wordt voor uitsluiting van niet- of zwak gealfabetiseerde inburgeraars. Taalontwikkeling gebeurt niet alleen in de les. Een metaalarbeider zal met een basisopleiding NT2 nog steeds geen vaktermen geleerd hebben. Hij heeft les op maat nodig, door een coach die hem begeleidt op de werkvloer. Daarnaast is een flexibele NT2-opleiding nodig, want naargelang de afkomst hanteren mensen andere begrippenkaders. Het lid wijst op de successen van de vrijwillige inburgering in Brussel die ook de minister erkent. Zelfs de Raad van State zegt dat een verplichting eigenlijk een inmenging in de persoonlijke levenssfeer en autonomie is en dat de sancties niet evenredig zijn met de verplichting.

1.2. Tussenkomst van mevrouw Khadija Zamouri

Mevrouw *Khadija Zamouri* is blij dat het langverwachte ontwerp van decreet er eindelijk is. De aanzet tot de hervorming werd al gegeven in de voorgaande regeerperiode, door toenmalig minister Marino Keulen. Die was toen al tot de conclusie gekomen dat een afstemming van de integratiesector op de inburgeringssector nodig was, dat de integra-

tiesector na het inburgeringstraject specifieke vervolgotrajecten moet aanbieden, dat de instroom van nieuwkomers en de verdere integratie van oudkomers efficiënter moet worden gemaakt en dat de statistieken inzake onderwijsparticipatie, scholing, arbeidsparticipatie en zelfredzaamheid nog altijd scheef zitten voor de mensen van vreemde herkomst.

Uit een editoriaal in *De Tijd* bleek vorige week nog eens dat Vlaanderen bij de slechtste leerlingen van de Europese klas zit inzake werkloosheid en scholing van migranten. De data over racisme en discriminatie tonen aan dat er nog heel wat inspanningen nodig zijn om de autochtone bevolking te laten wennen aan de diverse samenleving. Er is een beleid op maat nodig, bijvoorbeeld in de grootsteden.

Sinds 2009 zijn nieuwe noden inzake inburgering aan het licht gekomen. Het inburgeringstraject blijkt in de praktijk voor veel nieuwkomers een onvoldoende sterke basis te vormen om zelfredzaam aan de Vlaamse samenleving te kunnen participeren. Het niveau van het Nederlands is bijvoorbeeld onvoldoende om aan een beroepsopleiding van de VDAB te kunnen beginnen. Open Vld betreurt dat de huidige minister zo lang gewacht heeft om deze uitdagingen aan te gaan.

Bovendien is hij er niet in geslaagd om een breed draagvlak te creëren voor zijn hervormingsdecreet. VVSG, VVP, SERV, Inspectie van Financiën en de Raad van State, allemaal waren ze in hun adviezen kritisch tot ronduit negatief. Hopelijk kan de kritiek nog tot een bijsturing leiden. Het beperkte draagvlak voor het ontwerp van decreet in de integratiesector is deels ook begrijpelijk. De zeggenschap van de Vlaamse overheid op de integratiesector wordt immers sterk vergroot. Dat was overigens ook nodig. Integratie is immers een gemeenschapsbevoegdheid en men kan moeilijk een efficiënt en effectief beleid voeren in een sector die, op de subsidiëring via samenwerkings- en beheersovereenkomsten na, wordt aangestuurd via vzw's. Het zou echter aanbeveling verdienen de hervorming te realiseren via een decreet dat door de integratiesector niet wordt beschouwd als een oorlogsverklaring.

De kern van het ontwerp van decreet is de oprichting van een EVA als privaatrechtelijke stichting. Daarmee streeft minister Bourgeois een zo groot mogelijke handelings- en beslissingsvrijheid na. Open Vld kan niet akkoord gaan met de passage in het ontwerp die aan de regering de vrijheid laat om te bepalen wat er al dan niet onder het EVA zal ressorteren. De Vlaamse Regering kan de uitvoering van taken of kerntaken van het EVA immers toekennen aan lokale besturen, vzw's of de VGC. Als de Vlaamse Regering geen dergelijk besluit neemt, valt heel Vlaanderen dus in het werkingsgebied van het EVA. Het werkingsgebied kan ook veranderen naargelang de regeringsmeerderheid. Het voorontwerp sprak nochtans nog duidelijk over Antwerpen, Gent, het hoofdstedelijke gebied en de provincie Limburg. Het gerucht doet de ronde dat er een herenakkoord zou bestaan dat de regering die gebieden uiteindelijk toch uit het EVA zal halen. Maar waarom werd die bepaling dan gewijzigd in het definitieve ontwerp? In theorie is het ook mogelijk dat een regering beslist om alle lokale besturen te gelasten met de uitvoering van de taken van het EVA. In dat geval zou het decreet dat bedoeld is om het inburgerings- en integratiebeleid te stroomlijnen, via een besluit van de Vlaamse Regering opnieuw kunnen leiden tot versnippering.

Er is ook heel wat kritiek op de gebrekkige invulling van het integratieluik en van de regisseursrol die de lokale besturen daarbij moeten spelen. Eigenlijk installeert de minister een kluwen van regisseurs. Het EVA regisseert de inburgering overal, tenzij de regering er anders over beslist. Het EVA regisseert de integratie, tenzij de regering er anders over beslist en behalve voor lokale besturen met een eigen integratiedienst. De gemeenten regisseren het integratiebeleid binnen hun grenzen indien ze daarvoor subsidies ontvangen. De OCMW's regisseren de groep inburgeraars-oudkomers die bij hen een traject volgen. De VDAB regisseert de inburgeraars-oudkomers met een werkgeoriënteerd project. De

Huizen van het Nederlands zorgen voor doorverwijzing naar de cursussen Nederlands, de cruciale voorwaarde voor nieuwkomers die zich willen inburgeren en integreren in ons taalgebied. De Huizen van het Nederlands werden echter buiten het Integratiedecreet geplaatst. Zij zouden worden ondergebracht bij de aangekondigde Centra voor Leerloopbaanbegeleiding. De minister kondigt hierover al geruime tijd een nieuw decreet aan, maar dit is blijkbaar ergens blijven steken. Kon dat allemaal niet wat eenvoudiger?

De voorbije maanden bleek uit de parlementaire discussies dat er een politiek draagvlak bestaat voor een meer doorgedreven kennis van het Nederlands en voor een resultaatsverbintenis voor de inburgeraars. Open Vld zal daarover amendementen indienen. Het inburgeringscertificaat, een heilig huisje van de minister, moest in het decreet overeind blijven. Het was nochtans jarenlang onduidelijk wat dit certificaat zou kunnen inhouden en wat de inburgeraar ermee zou kunnen aanvangen. Het uiteindelijke ontwerp stelt nu dat het EVA een dergelijk certificaat kan uitreiken aan wie minstens de doelstellingen van het vormingsprogramma heeft bereikt en daarbij kan aantonen dat hij minstens het taalniveau Breakthrough/Waystage heeft behaald. Open Vld begrijpt dat de sector grote vragen heeft bij dit inburgeringscertificaat. De minister wil daarmee een resultaatsverbintenis invoeren, met een hoger kennisniveau van NT2. Zal men dit certificaat kunnen beschouwen als een toegangsticket voor iets anders, bijvoorbeeld voor een beroepsopleiding? Is het een vrijstelling voor de taalbereidheidscriteria in de sociale huisvesting?

Na het advies van de Raad van State op het voorontwerp van decreet werd de tekst op enkele punten aangepast, maar het was onduidelijk waar die aanpassingen op sloegen en waarop ze waren gebaseerd. De Raad van State merkte bijvoorbeeld op dat het ontwerp bepalingen bevat inzake de registratie en de verwerking van persoonsgegevens, in de zin van de wet van 8 december 1992. Het zou aanbeveling verdienen om hieromtrent het advies in te winnen van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Heeft de minister dat ook gedaan? Zo ja, kan hij dat advies overmaken aan de leden van deze commissie? De Raad van State heeft het ook over de vrijstelling van inburgeringsplicht voor burgers van de Europese Unie, van de Europese Economische Ruimte en van Zwitserland. De Raad waarschuwt dat Turkse onderdanen, op basis van standstillverplichtingen in de associatieovereenkomst met Turkije, vrijgesteld zouden moeten worden van de inburgeringsplicht. Daarvoor verwijst hij naar Nederlandse rechtscolleges, het Europees Hof van Justitie en de Europese Commissie.

De Raad gaat in op de toepasbaarheid van de private stichting als rechtsfiguur voor het nieuw op te richten EVA. Het ontwerp van decreet staat op enkele punten op gespannen voet met het legaliteitsbeginsel in artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Kan de minister waarborgen dat het ontwerp van decreet tegemoet komt aan de bemerkingen van de Raad van State?

1.3. *Tussenkomst van mevrouw Fatma Pehlivan*

Mevrouw *Fatma Pehlivan* vindt dat dit ontwerp van decreet een grondige bespreking verdient. Het gaat immers om een fundamentele hervorming van een hele maatschappelijke sector.

De uitgangspunten en basiswaarden van het ontwerp van decreet, zoals geformuleerd in de memorie van toelichting en in de artikelen 3 en 4 van het ontwerp van decreet, zijn zonder meer legitiem. Dit past binnen het werken aan een open, diverse en democratische samenleving. Burgers van Vlaamse en vreemde herkomst worden uitdrukkelijk betrokken bij het integratiebeleid, hetzij als individuen, hetzij als lid van een vereniging. Het ontwerp wijst meermaals op ieders verantwoordelijkheid om te leren samenleven in diversiteit. Uit de toelichting heeft ze ook onthouden dat inburgering een onderdeel is van integratie en dat integratie een proces is dat meer ruimte en vrijheid vraagt. Daaruit maakt ze op dat

integratie niet te verenigen is tot inburgering.

Mevrouw Pehlivan zet de uitgangspunten op een rijtje. De verworvenheden van de Verlichting, onder meer de gelijkheid van man en vrouw, de scheiding van kerk en staat en de diverse vrijheden vormen het kader voor diversiteit en respect voor ieders eigenheid. Binnen alle beleidsdomeinen en in alle lagen van de bevolking moeten stappen worden gezet om het samenleven in diversiteit mogelijk te maken. Integratie is een interactief en wederkerig proces. Niet alleen de besturen spelen een actieve rol, maar ook het middenveld en de verenigingen van burgers, met of zonder migratieachtergrond. Vooral dit laatste uitgangspunt spreekt haar bijzonder aan.

Integratie is niet simpelweg bij decreet aan de bevolking op te leggen. Het is vooral een mentaliteitsverandering die wortel moet schieten in de lokale gemeenschappen. Het is een proces waarbij niet alleen burgers met een migratieachtergrond, maar ook burgers zonder een migratieachtergrond, betrokken moeten worden. Dit integratieproces moet wel uitdrukkelijk gefaciliteerd worden door de overheid. Het decreet rekent daarvoor in het bijzonder op de lokale besturen. Zij krijgen een integratiesubsidie om, rekening houdend met de beleidsprioriteiten en doelstellingen van het Vlaamse integratiebeleid, zoals geformuleerd in artikel 4 van het ontwerp van decreet, autonoom hun integratiebeleid uit te werken in een meerjarenplanning. Het zal van de kwaliteit van het lokale integratiebeleid afhangen of de mentaliteitsverandering ingeburgerd zal geraken. De lokale besturen zullen daartoe nauw moeten samenwerken met onderwijs, samenlevingsopbouw, het sociaal-culturele verenigingsleven en het vrijwilligerswerk. Zij zullen dus een inclusief horizontaal integratiebeleid moeten voeren. Artikel 12 garandeert dat. Bij de invulling van de regierol van de steden en gemeenten moet dit meer in detail worden uitgewerkt.

De Vlaamse Regering heeft gekozen voor de oprichting van een EVA, met het argument dat de uitvoering van het integratiebeleid een overheidstaak is. Die optie is verdedigbaar en politiek legitiem. Bovendien is dat een antwoord op de huidige versnippering van de sector. De beslissing om een centraliserend agentschap op te richten, werd echter door tal van betrokkenen en commentatoren op argwaan onthaald. De kritiek kwam vooral neer op de vrees voor verambtelijking en afbraak van het middenveld. Bovendien was de sector weinig betrokken bij dit diepgaande hervormingsproces.

Mevrouw Pehlivan heeft een aantal bekommernissen. De eerste houdt verband met de participatie van de middenveldorganisaties bij het bestuur en de uitvoering van de opdracht van het EVA en met de garantie dat de mensen aan de basis binnen het EVA autonoom zullen kunnen werken. Inzake de participatie van het middenveld wil ze weten of de conceptnota inzake deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector, zal worden toegepast. Deze nota stipuleert dat minstens een derde van de leden van de raad van bestuur moet bestaan uit onafhankelijken. Dat zijn mensen die geen relatie hebben met de organisatie en die een specifieke kennis of ervaring hebben die nuttig is voor het bestuur van de organisatie. De memorie van toelichting zegt dat het de bedoeling is de raad van bestuur samen te stellen uit vertegenwoordigers van actoren die relevant zijn voor de operationalisering van de doelstellingen van het integratiebeleid. Volgens de Raad van State moet dit minstens generiek worden opgenomen in het ontwerp van decreet. Is de minister van plan om dit advies nog te verwerken in een amendement? De minister heeft in zijn toelichting gezegd dat de expertise van het basiswerk moet behouden blijven. Kan hij akkoord gaan met de stelling dat deze expertise slechts kan groeien als er voldoende ruimte wordt gelaten voor creativiteit en experimenten? Het basiswerk mag dus niet in een keurslijf van reglementen worden geduwd. Mogen de integratiewerkprojecten en -acties in artikel 45 en de experimentele, aanvullende of vernieuwende projecten in artikel 50 in die zin worden geïnterpreteerd? Kan een deel van de subsidies voor deze projecten prioritair gereserveerd worden voor etnisch-culturele verenigingen?

Haar tweede bekommernis betreft de tewerkstelling in de sector. Een hoog gekwalificeerd personeelskader met terreinkennis en ervaring is zonder meer noodzakelijk voor het realiseren van het beleid. Het zou dan ook te betreuren zijn als mensen afhaken omwille van een blijvende onzekerheid over hun situatie. Ze hoopt dat die onzekerheid grotendeels zal kunnen worden weggenomen op de informatiesessie voor besturen en directies op 28 maart eerstkomend. Welk traject wordt er gevolgd voor de implementatie van de organisatiestructuur en van het personeelsplan van het EVA? Zal daarbij cao 32bis worden gevolgd? Men vreest dat deze cao niet van toepassing is omdat het EVA geen rechtstreekse opvolger is van de bestaande organisaties. In het structuur- en personeelsplan van het EVA wordt een efficiëntieverhoging nagestreefd, onder meer door het niet vervangen van het afvloeiend personeel. De mensen die kerntaken uitvoeren zullen wel vervangen worden, aldus de vertegenwoordiger van Deloitte in de hoorzitting. De niet-vervanging betreft dus afvloeiend personeel met ondersteunende taken, bijvoorbeeld administratieve en financiële taken. Zal er voor de werkplek van het administratieve personeel een centralisatie-operatie worden doorgevoerd?

De derde bekommernis betreft de betaalbaarheid van de tolk- en vertaalservice. De Vlaamse Liga tegen Kanker was een van de organisaties die hierover een bezorgdheid heeft geuit. De vrees bestaat dat bepaalde gebruikers, bijvoorbeeld ziekenhuizen, wijkgezondheidscentra en huisartsen, de kosten van gemiddeld 60 euro per uur niet zullen kunnen betalen en dat die zullen worden afgewenteld op de cliënt. De directeur van de Gentse tolk- en vertaaldienst heeft tijdens de hoorzitting gepleit voor een structurele financiering van het hele aanbod van sociaal tolken en vertalen. Hij heeft ook gepleit voor een gedecentraliseerd aanbod, zo dicht mogelijk bij de gebruikers. Daarbij zouden de kosten gedragen worden door het EVA of door de gebruikersoverheid. Men zou te allen prijze moeten vermijden dat de maatschappelijke voorzieningen of de cliënt de factuur zouden moeten betalen. Is de minister bereid om artikel 42 van het ontwerp van decreet in die zin aan te passen? Zal de huidige ondersteuning via de Centrale Ondersteuningscel Sociaal Tolken en Vertalen van het Kruispunt gewaarborgd blijven?

De vierde bekommernis betreft het functioneren van de participatieorganisatie, het Minderhedenforum. De waarnemende leden van de commissie Integratiebeleid werden opgesomd in artikel 6 van het voorontwerp van decreet. Het ging onder meer om de participatieorganisatie. In het ontwerp van decreet is deze alinea weggefallen. De memorie van toelichting vermeldt dat men er moet aan denken om de uitvoerende organisaties van het Vlaamse integratiebeleid, onder meer de participatieorganisatie, als waarnemende leden op te nemen om te zorgen voor een maximale afstemming tussen de Vlaamse horizontale beleidsdoelstellingen en -prioriteiten en de noden op het terrein. Waarom wordt dit niet in het decreet zelf vastgelegd? Kan dit nog worden bijgesteld?

Artikel 8 stelt dat de participatieorganisatie op een gebiedsdekkende manier de participatie van bijzondere doelgroepen aan de samenleving moet bevorderen. Wat bedoelt men daarmee? Kan men hieruit opmaken dat het Minderhedenforum zal beschikken over de passende financiële middelen voor een gedecentraliseerde werking, met op zijn minst een lokale aanwezigheid in de grote centrumsteden en in de regio's met een belangrijk percentage aan bijzondere doelgroepen? Het Minderhedenforum vraagt hiervoor een bijdrage van twee miljoen euro.

Artikel 25 voorziet in de mogelijkheid om kerntaken rechtstreeks toe te wijzen aan lokale besturen. Zullen de centrumsteden die daarvan gebruik willen maken een bepaalde organisatiestructuur opgelegd krijgen of hebben zij de vrijheid om zelfstandig een organisatieplan uit te werken? Wat gebeurt er met het roerend en onroerend patrimonium van de vzw's die opgaan in het EVA? Wat gebeurt er met de organisaties die zelfstandig wensen te blijven?

1.4. *Tussenkoms van de heer Filip Dewinter*

De heer *Filip Dewinter* zal zich niet uitputten in een betoog over de ideologische uitgangspunten van het integratie- en inburgeringsbeleid. Dat bewaart hij voor de bespreking in de plenaire vergadering. Hij zal wel een aantal technische vragen en opmerkingen behandelen.

De heer Dewinter feliciteert de minister omdat hij eindelijk komaf maakt met de veel te grote invloed van de integratielobby die vooral ter linkerzijde te situeren is. In de tijd dat er in dit land nog nauwelijks sprake was van een integratiebeleid, had die zelf allerlei initiatieven genomen die vooral door ideologische en politieke motieven geïnspireerd waren. Deze organisaties hebben gedurende vele jaren het integratiebeleid gemonopoliseerd en hebben niet altijd de doelstellingen in praktijk gebracht die door de politieke overheden naar voren werden geschoven. Onder het mom van integratie was het er hen vooral om te doen de diversiteit en de multiculturele samenleving te realiseren. Als de integratie van de vele niet-Europese, vooral islamitische allochtonen niet gelukt is, dan heeft dat veel te maken met die lobby die het omgekeerde wilde als de bevolking, namelijk dat diegenen die tijdelijk of voor altijd bij ons te gast zijn uiteindelijk Vlaming onder de Vlamingen worden. De spreker is blij dat het zogenaamde middenveld in zijn mogelijkheden beperkt wordt om het integratiebeleid verder uit te hollen.

Het voorliggende ontwerp van decreet voldoet jammer genoeg niet aan al zijn verwachtingen. De zogenaamde participatieorganisatie, het Minderhedenforum, blijft nog altijd de belangrijkste gesprekspartner van de overheid. Deze organisatie keert zich onder meer tegen het hoofddoekenverbod en tegen de verplichting om Nederlands te leren als voorwaarde voor een sociale woning. Hij twijfelt aan de representativiteit van deze organisatie.

Er blijft nog onduidelijkheid bestaan over de resultaatsverbintenis. In artikel 33, §2, staat dat het EVA een inburgeringscertificaat kan uitreiken aan de inburgeraars die minstens de doelstellingen van het vormingsprogramma hebben bereikt en die minstens kunnen aantonen dat ze het taalniveau van de opleidingen hebben behaald. Wanneer men het inburgeringstraject heeft gevolgd, wordt er een attest uitgereikt. Het certificaat wordt uitgereikt wanneer men hierover een aantal testen heeft afgelegd. De spreker betreurt dat het inburgeringsbeleid en het immigratiebeleid zich situeren op twee verschillende beleidsniveaus. Daardoor is het niet mogelijk om een inburgeringscertificaat ook te koppelen aan een verblijfsvergunning. Het inburgeringscertificaat is dus te vrijblijvend. Het zou moeten veralgemeend worden. Voorwaarde is dat er een examen wordt afgelegd, dat de wettelijke verplichtingen voldaan zijn en dat men kan spreken van een geslaagde inburgering.

Illegalen zijn blijkbaar nog steeds een doelgroep van het integratiebeleid. De heer Dewinter vindt dat illegalen niet ingeburgerd moeten worden maar uitgewezen en gerepatriëerd naar hun landen van herkomst. Van zodra men de indruk wekt dat er voor illegalen toch een of andere vorm van inburgering mogelijk is, zal dit er alleen maar toe leiden dat nog meer illegalen naar Vlaanderen zullen komen, in de overtuiging dat een regularisatie op termijn ook wel mogelijk zal zijn en dat het verwerven van de nationaliteit binnen handbereik ligt.

Artikel 26 stelt dat elke vreemdeling met wettig verblijf behoort tot de doelgroep van het integratiebeleid, met uitzondering van de asielzoeker gedurende een termijn van vier maanden na indiening van zijn of haar asielaanvraag. Waarom behoren de andere asielzoekers wel tot de doelgroep? Het zou logisch zijn dat asielzoekers sowieso worden uitgesloten van integratie zolang ze niet het statuut hebben gekregen van erkende vluchteling. Door mensen valse hoop te geven, dreigt men opnieuw andere asielzoekers aan te trekken. Bovendien kost het handenvol geld. In veel gevallen zijn dat nutteloze kosten, want slechts zeven of acht percent van de asielzoekers krijgt het statuut van erkende vluchteling. Ge-

deeltelijk is dit het gevolg van de lange procedures op het federale niveau. De Vlaamse Regering hoeft echter niet de gevolgen te dragen van het falende federale beleid.

Artikel 5 voorzag dat elke inburgeraar die gedurende meer dan twaalf maanden in het Rijksregister was ingeschreven en die inkomsten verwerft via maatschappelijke dienstverlening of een leefloon, verplicht is om een inburgeringstraject te volgen. Het ontwerp van decreet bepaalt nu dat het EVA aan een inburgeraar die inkomsten verwerft via een wachtuitkering of een werkloosheidsuitkering, voor zover hij niet behoort tot de prioritaire categorieën, uiteindelijk een vormingsprogramma aanbiedt zoals door de VDAB aangegeleid bij de doorverwijzer. Blijkbaar is de OCMW-cliënt dus geen verplichte inburgeraar meer. Ook VVSG heeft dit opgemerkt. Mandatarissen van zijn partij hebben in diverse gemeenten al vragen gesteld over het feit dat het OCMW geen maatregelen neemt tegen vreemdelingen die de hen opgelegde inburgeringscursussen niet volgen. Een weigering om de cursus te volgen heeft blijkbaar geen gevolgen voor de uitkering. Hierover wil de heer Dewinter meer uitleg van de minister.

Wie betaalt de inburgering? Het is niet de Vlaamse belastingbetaler die moet opdraaien voor de kosten van de inburgering van mensen die op eigen initiatief naar hier zijn gekomen, vaak om oneigenlijke en dubieuze redenen. Op zijn minst zou de inburgeraar, zoals in het Nederlandse systeem, de kosten van zijn eigen inburgering moeten betalen tot wanneer hij slaagt in het inburgeringsexamen. Eventueel kan men inburgeraars die slagen in hun inburgeringsexamen, nadien een deel van de kosten laten terugbetalen. Waarom echter zou de Vlaamse belastingbetaler de kosten moeten betalen voor inburgeraars die niet slagen in hun examen? Het is een gemiste kans dat men hierop niet ingegaan is. De decreetswijziging van 19 mei 2005 laste in artikel 4 van het Inburgeringsdecreet een paragraaf 3 in die bepaalt dat sommige inburgeraars een vergoeding moeten betalen voor hun inburgeringscursus. Hoewel het decreet voorschrijft dat sommige inburgeraars een vergoeding moeten betalen voor de inburgeringscursus, hebben noch de vorige, noch de huidige regering stappen ondernomen om die bepaling uit te voeren.

Tot slot zegt het lid zich al jaren te ergeren aan het discours waarbij niet de inburgeraar, de allochtoon, de immigrant verantwoordelijk is voor zijn eigen lot, maar wel de samenleving, de regering, de overheid, de belastingbetaler. Het ontwerp is een gemiste kans om de immigranten voor hun eigen lot verantwoordelijk te stellen. Daarnaast blijft de klemtoon liggen op inburgering. De tweede pijler, voor het lid de belangrijkste, van de vrijwillige en begeleide terugkeer en de re-integratie in de eigen samenleving, wordt niet behandeld, allicht met het excuus dat het een federale aangelegenheid betreft. Het inburgeringsbeleid gaat er trouwens helemaal vanuit dat al wie op legale en zelfs illegale manier naar hier komt, door de overheid moet opgevangen worden. In de andere Europese landen is niet alleen de immigratie- en de nationaliteitenwetgeving op een kordate manier verstrengd, maar ook het inburgeringsbeleid daaraan aangepast. De klemtoon werd verlegd van een pamperbeleid waar de overheid verantwoordelijk was voor alles, naar een responsabilisering van de allochtonen.

Hoe meer kritiek van geïnstitutionaliseerd links dat zich heeft ingegraven in de subsidiepot van de overheid, zoals de multicul- en inburgeringslobby, hoe meer bijval de spreker verwacht van de bevolking. Hij spoort de minister aan dat als een aanmoediging te zien om de integratielobby helemaal op te doeken, inclusief het Minderhedenforum. De spreker juicht dus de moedige poging van de regering toe om de organisatie van de inburgering structureel te wijzigen. De uitgangspunten wijzigen echter niet en dat is een gemiste kans.

1.5. Tussenkomst van mevrouw Patricia De Waele

Mevrouw Patricia De Waele vindt dat Vlaanderen altijd open grenzen heeft gehad voor mensen van andere nationaliteiten. De Vlaming heeft zich altijd aangepast aan hun taal.

Ook als hij op reis is, probeert hij de taal van het land te spreken. Het zit dus gewoon in de genen van Vlamingen om zwaar in te zetten op inburgering zodat nieuwkomers een beter leven kunnen hebben in hun nieuwe leefwereld met andere gewoontes en regels. Nu is het echter zo dat niet elke nieuwkomer dat aanbod met beide handen grijpt. Het lid oppert de vraag of de inburgeringsvlag nog wel de lading dekt. Is het een kans om mee te draaien in het maatschappelijke leven, of is het enkel een inkomticket en wordt het aangeleerde later verdrongen? Sommigen grijpen de kans om te taal te leren en vooruit te komen in de maatschappij, anderen doen dat niet en dat om diverse redenen: omdat ze het niet kunnen, omdat ze geen interesse hebben, omdat ze niet mogen.

LDD vindt dat het aan de inburgeraar is om de kansen die Vlaanderen biedt, te verzilveren. Taal is van essentieel belang, een spil voor inburgering, voor werk, voor onderwijskansen voor de kinderen, voor sociale huisvesting. De partij vindt dat de bereidheid om de taal te leren onvoldoende op resultaat gericht is. Ze vraagt wat de minister denkt over een examen na de taalcursus.

De heer Cassiman, voorzitter van de Vlaamse Liga tegen Kanker, schrijft in een brief aan de parlementsleden dat anderstaligen met gezondheidsproblemen zelf een tolk zouden moeten betalen. Ze vraagt of Vlaanderen het federale uitwijzigingsbeleid niet zou ondergraven als bepaalde diensten betaald worden door de overheid. Ze informeert daarnaast of mensen in een asielprocedure of die beroep aangetekend hebben, op een andere manier behandeld worden dan illegalen.

1.6. *Tussenkomst van de heer Ward Kennes*

De heer *Ward Kennes* kan zich vinden in het uitgangspunt van de minister dat iedereen die in Vlaanderen woont, mee verantwoordelijk is voor de uitbouw van de samenleving. Niet alleen moet iedereen de wetten naleven, maar ook volgens zijn mogelijkheden bijdragen aan de gemeenschap. De overheid moet daarbij ruimte laten voor verschillen en diversiteit, maar ook focussen op wat mensen bindt. Het inburgeringstraject moet een opstap zijn naar een actief burgerschap en een volwaardige deelname aan de samenleving. Omdat christendemocraten geloven in de kracht van mensen, willen ze elkeen kansen geven om volwaardig te participeren. Integratie is zowel taalkennis, respect voor de normen en waarden, participatie aan de arbeidsmarkt of het onderwijs. Die aspecten versterken elkaar trouwens op persoonlijk, gezins- en gemeenschapsvlak. Identiteit is geen kwestie van uitsluiten, maar van delen, zich met elkaar verbonden voelen.

Met dit ontwerp van decreet wil de Vlaamse Regering de sector grondig hervormen. CD&V kan zich vinden in de doelstellingen van de hervorming: verhoogde effectiviteit, efficiëntie gericht op de eindgebruiker, minder versnippering en meer duidelijkheid. Het hervormingsvoorstel van 2011 botste op heel wat kritiek van CD&V, maar ook van de sector, maar die bleek niet in staat één, door iedereen gesteund, alternatief naar voren te schuiven. De minister heeft ondertussen zijn plannen grondig bijgestuurd en stelt onder meer de oprichting van een privaatrechtelijke EVA voor. Het lid vraagt hoe die een antwoord biedt op de kritieken bij het oorspronkelijke hervormingsvoorstel.

De minister boogt op vele inspraak- en overlegmomenten, de sector echter vindt dat het ontwerp zonder veel inspraak tot stand kwam. VVSG zegt trouwens op haar brieven aan de minister van 9 juli 2012 over het voorontwerp van decreet en van 9 oktober 2012 over de tolk- en vertaaldiensten en de lokale besturen geen antwoord te hebben gekregen. Ook de Inspectie van Financiën heeft tal van opmerkingen bij de oprichting van het EVA, onder meer is ze niet zeker of aan de decretale voorwaarden daarvoor voldaan is. Tegen de versnippering schuift de inspectie aansturing via regelgeving naar voren als alternatief voor het holdingmodel. Als de grote entiteiten als Antwerpen, Gent, Limburg of zelfs Vlaams-Brabant uit de structuur gehouden worden, rijst de terechte vraag in hoeverre de structuur

nog eengemaakt kan worden genoemd. Hoewel artikel 25 die beslissing overlaat aan de regering, hoort die thuis in een parlementaire bespreking.

De Inspectie van Financiën merkt daarnaast op dat de assumpties voor het financiële plan zeer optimistisch zijn en verwacht eerder een negatief resultaat dan een break-even. Het lid vraagt de minister dan ook opheldering over het kostenplaatje. Zullen bijvoorbeeld de personeelsstatuten naar elkaar toegroeien of blijft de uniformisering beperkt tot de maaltijdcheques? Heeft de minister garanties dat de subsidies van steden en provincies aan het EVA zullen toekomen? Het lid informeert voorts wat gebeurt met de Europese middelen of de middelen van de Koning Boudewijnstichting.

De heer Kennes vraagt naar een sluitend financieel plaatje voor de overname van de gebouwen, de uitrusting, het rollend materieel, het meubilair. Omdat het EVA niet de rechtsopvolger van de vzw's en organisaties is, gebeurt die overdracht niet automatisch. Het rapport van Deloitte overtuigt de spreker niet helemaal, hij hoopt dat de minister daar wel in slaagt. Het rapport schat de provinciale middelen op 1,562 miljoen euro. Het lid wil graag weten of de provincies het met dat bedrag eens zijn.

Het recente regeringsbesluit herverdeelt middelen over de Vlaamse beleidsdomeinen zodat ze naar goeddunken gebruik kunnen maken van de telefoonvertaaldienst Ba-bel. Bij die verdeling is geen rekening gehouden met het meer dan een kwart van de teletolkprestaties waarop de lokale besturen een beroep doen. Vallen zij uit de boot? Het lid vraagt voorts duidelijkheid over de financiering van het sociaal vertalen en het tolken ter plaatse.

Het ontwerp maakt een onderscheid tussen beleidsuitvoering door het EVA en de integratiediensten en de autonome participatiewerking van het Minderhedenforum. Het EVA moet een voldoende lokale spreiding hebben, het Minderhedenforum een gebiedsdekkende werking, wat een zwaardere vereiste lijkt hoewel het forum minder middelen krijgt. Het lid vraagt of de juiste formulering gekozen is.

Dat Vlaanderen een welvarende en vrije samenleving is, is grotendeels aan de emancipatorische kracht van het middenveld te danken. Voor CD&V zijn dat middenveld en de lokale besturen dan ook cruciaal voor het integratiebeleid en de sociale cohesie. Ook participatie is een kritische succesfactor. Ook de EU beschouwt participatie van etnisch-culturele minderheden als een onmisbare schakel in elk integratiebeleid. De overheden hebben daarvoor partners nodig die over stevige en betrouwbare netwerken bij de doelgroepen beschikken. Slechts zo wordt participatie laagdrempelig mogelijk. Een sterke, door de overheid aangestuurde sector maakt een tegenwicht onder vorm van een onafhankelijk middenveld des te meer noodzakelijk. Dat beschikt immers over experimenteermogelijkheden en kan knelpunten vanuit het perspectief van de gebruiker signaleren. Met het ontwerp van decreet nemen het Minderhedenforum en zijn lidverenigingen de professionele ondersteuning van het allochtone verenigingsleven van de integratiesector over. Het Minderhedenforum moet dan ook voldoende middelen en mensen hebben, voor zijn eigen structurele versterking en voor de projecten bij de federaties van het allochtone verenigingsleven.

Het ontwerp van decreet geeft de steden en gemeenten de regierol over het integratiebeleid. De verdere invulling van die rol zal de Vlaamse Regering in overleg met de steden en gemeenten bepalen. De vraag rijst of er een paradox is tussen een staatsagentschap dat het beleid uitvoert en de regierol voor de lokale besturen. De parlementscommissie moet beoordelen of een centraal gestuurd EVA voldoende ruimte laat voor flexibiliteit en regionale en lokale diversiteit. Daarbij komt nog dat het inburgeringsbeleid een volledig Vlaamse overheidsbevoegdheid blijft, terwijl op het lokale vlak beide beleidsdomeinen door elkaar lopen.

Taalkennis is cruciaal. CD&V onderschrijft dan ook de keuze om het niveau van de lessen Nederlands in het inburgeringstraject op te trekken tot wat nog altijd een basisniveau is.

Tegelijk vraagt de partij begrip voor diegenen die inspanningen leveren maar toch dat niveau niet halen. Taalkennis of een inburgeringsattest mogen geen toegangsticket worden, maar een opstapje naar een vervolgtraject. Taalverwerving is een permanent proces dat maar vervolmaakt kan worden als de taal gebruikt wordt op de werkvloer en bij sociale contacten allerhande. Voorts moet het parlement zich beraden over hoe omgegaan wordt met diegenen die de inburgeringslessen niet geregeld bijwonen.

In Brussel heeft Vlaanderen een aanbod voor vrijwillige inburgeraars, daarbij speelt steeds de relatie met de Franstaligen. Maar ook zij zien het nut van inburgering meer en meer in. Het lid vraagt oog voor die evoluties. In Brussel zijn heel wat vrijwilligers actief. Hopelijk blijft dat ook onder de nieuwe structuur mogelijk. Kan de minister de zorgen van de vzw bon over de tweetaligheid wegwerken?

Bij elke herstructurering worstelt het personeel met onzekerheid. Het overleg moet ernstig worden genomen. Het lid informeert naar de stappen die de minister ondernam en hoe de informatie tot bij het personeel geraakt. Hij vraagt voorts of de vzw's zullen blijven bestaan en wat zal gebeuren met hun reserves. Zullen hun afgevaardigden een plaats vinden in de raad van bestuur van het privaatrechtelijke EVA? Eigenlijk vraagt het lid een duidelijk beeld van de overgang van personeel, infrastructuur, reserves en kennis. Hij vraagt er ook over te waken dat Europese subsidies niet verloren gaan. Voorts wil hij weten waar de experimenteerruimte in de nieuwe structuren zit. Hoe gaat het verdere participatietraject bij de hervorming verlopen en hoe zal de minister daadwerkelijke participatie garanderen? Wat is de timing en wat is de marge voor bijsturing? Artikel 16, §2, zegt dat de Vlaamse Regering de leden van de raad van bestuur benoemt en ontslaat. Het lid informeert naar de plannen van de minister op dat vlak. Tot slot vraagt het lid hoe de minister ervoor zal zorgen dat de vrijwilligers ook in de nieuwe structuur een belangrijke rol blijven spelen.

De heer Kennes wijst nog op het verband van de vertaal- en tolkdiensten met de patiëntenrechten. Als de dienst niet meer gratis is, is dat in strijd met de wet op de patiëntenrechten, dus moet er zeker in de medische sector een oplossing voor gevonden worden. Daarnaast vraagt het lid of een structurele ondersteuning mogelijk is voor bepaalde activiteiten van de Federatie van Verenigingen van Migranten zoals Nederlandse taallessen voor oudkokers, conversatielessen, informatiemomenten over onderwijs, huistaakbegeleiding, activiteiten die tot doel hebben de betrokkenheid van ouders bij de schoolloopbaan en vrijetijdsinvulling van hun kinderen te verhogen.

1.7. Tussenkomst van de heer Willy Segers

Het lijkt de heer *Willy Segers* de plicht van een moderne overheid om het beleid zo nodig aan te passen aan de realiteit, zeker in een belangrijk domein zoals inburgering en integratie. Niet alleen de cijfers op het vlak van armoede, opleidingsgraad en werkloosheidsgraad, maar ook de uitspraken van kenners uit binnen- en buitenland staven de stelling dat het inburgeringsbeleid bijsturing behoeft. Het siert de minister dat hij de uitdaging aangaat. Sommigen vinden dat de hervorming te lang op zich liet wachten maar tegelijk dat inspraak belangrijk is. Er waren trouwens meer dan 80 overlegmomenten. Uit al dat overleg kwam de verrommeling van de sector als een probleem naar voren. Dat ligt aan de basis van dubbel werk en een gebrekkige informatie-uitwisseling. Snel werd duidelijk dat er best een sterke overkoepelende organisatie zou komen.

In tegenstelling tot de heer Caron heeft N-VA begrepen dat het EVA geen Vlaamse staatsgreep betekent, maar gewoon de oprichting van een organisatie die krachtig genoeg is maar tegelijk lokaal maatwerk zal garanderen. Integratie geleid door de overheid zal ook de inschakeling van andere partijen als het onderwijs, werkgevers, steden en gemeenten vergemakkelijken. De scherpste maar onterechte kritiek, is dat er te weinig overleg was.

Het tweede bezwaar is dat het middenveld monddood gemaakt wordt. N-VA is ervan overtuigd dat zijn rol niet uitgespeeld is en dat zijn expertise een plaats zal vinden in de nieuwe structuur. De sector zei trouwens zelf dat er voorheen te weinig horizontaal beleid was.

Kortom, N-VA is ervan overtuigd dat de minister en de regering met deze hervorming een belangrijke stap zetten. Te lang hebben de discussies om de structuren gedraaid en te weinig om de inhoud. Nu komen een geïntegreerde benadering, maatwerk, regionale werking, experimenteerruimte, een verfijnd integratiebeleid en resultaatsverbintenissen voor een betere kennis van de Nederlandse taal wel aan bod. N-VA is er dus van overtuigd dat de hervorming een stap vooruit betekent en de kans op flexibele en efficiëntere werking vergroot. In de voorbije weken zijn nuttige opmerkingen gemaakt waar de minister zeker zal op antwoorden en waar in de werking nog rekening mee kan worden gehouden. N-VA meent dat de wijziging een stap betekent naar een Vlaamse inclusieve samenleving, een doel dat de meeste fracties steunen.

2. Antwoorden van minister Geert Bourgeois

Uitgangspunten van het ontwerp van decreet

Minister *Geert Bourgeois* verklaart dat dit ontwerp van decreet staat voor een Vlaams integratiebeleid met vier doelstellingen: zelfstandige en evenredige participatie van de bijzondere doelgroepen, toegankelijkheid van de voorzieningen voor iedereen, een actief en gedeeld burgerschap en het versterken van de sociale samenhang. Verschillende sprekers hebben het meer over de nieuwe structuur gehad dan over de inhoud. Bovendien hebben sommigen de inhoud van het ontwerp van decreet vertekend weergegeven. De minister ontkent dat hij alleen wil focussen op inburgering en taal. Drie van de vier doelstellingen hebben immers betrekking op de hele samenleving. De participatie van personen van vreemde herkomst aan deze samenleving moet versterkt worden. Het is de bedoeling een mentaliteitswijziging en een verhouding van wederkerigheid te realiseren. Daarbij ligt de verantwoordelijkheid niet alleen bij de individuele inburgeraar, maar ook bij de brede samenleving.

Inspraak en overleg over het ontwerp van decreet

De minister beaamt dat de sector het niet eens is met de voorstellen, maar er werd ook geen omvattend alternatief geformuleerd. Sommige integratiecentra waren bereid tot een fusie tussen de integratiecentra en het Kruispunt. Dit komt echter niet tegemoet aan het brede concept van het ontwerp van decreet waarbij inburgering een inherent deel wordt van de integratie. De verkokering en de versnippering blijven bestaan. Enkele provincies zijn van oordeel dat de provincie het meest geschikte niveau is voor de uitvoering van het integratiebeleid. Dit gaat echter in tegen de beslissingen in het kader van de interne staats-hervorming.

Uit de consultatieronde zijn een aantal conclusies getrokken die hebben bijgedragen tot de uiteindelijke keuze voor een EVA. De keuze voor een privaat statuut heeft te maken met de nood aan flexibiliteit, vooral inzake het personeelsbeleid. Tegelijk werd er ook gekozen voor een organisatie met een zekere publieke uitstraling. Het werd dus een EVA, dat voldoende onafhankelijk is van de politiek. De overheid kan echter via de samenwerkings-overeenkomst mee vorm geven aan het beleid. De sector suggereerde ook een fusie van de integratiesector. De regering is verder gegaan: ze heeft ervoor gekozen om de hele sector samen te brengen. De basisprincipes en de inhoudelijke accenten zijn tot stand gekomen in samenspraak met de sector. Een voorbeeld hiervan is de definitie van het begrip integratie in artikel 2.

De minister besluit dat er weinig draagvlak is voor het uiteindelijke model omwille van de zeer diverse meningen in de sector. Maar tegelijk zijn er heel wat mensen die deze kans willen grijpen om de sector te versterken.

Beleidsvisie

De minister kan niet akkoord gaan met de stelling van de heer Caron dat het ontwerp van decreet getuigt van een problematische visie op integratie, met een eenzijdige focus op individuele integratie en inburgering, als voorportaal tot assimilatie en een te groot accent op de kennis van het Nederlands. Dat getuigt van een verkeerde lezing van dit ontwerp van decreet. Artikel 2, 9°, definieert inburgering als het onderdeel van het integratiebeleid dat geconcretiseerd wordt in een inburgeringstraject dat aan de inburgeraar wordt aangeboden en een toeleidingstraject dat aan de minderjarige nieuwkomer en de anders-talige kleuter wordt aangeboden. Artikel 2, 13°, omschrijft integratie als een dynamisch en interactief proces, waarbij individuen, groepen, gemeenschappen en voorzieningen, elk vanuit een context van afdwingbaarheid van rechten en plichten die inherent zijn aan onze democratische rechtstaat, op een constructieve wijze met elkaar in relatie staan en omgaan met migratie en de gevolgen ervan in de samenleving. Artikel 3 zegt dat het Vlaams integratiebeleid zich richt op de hele samenleving. De definities, die tot stand gekomen zijn in overleg met de sector, gaan niet uit van assimilatie. Ze getuigen van een moderne interactieve visie van gedeeld burgerschap, met inburgering als een onderdeel van integratie. De minister vraagt om dit ontwerp van decreet op een intellectueel correcte manier te lezen.

Drie van de vier kerntaken van het EVA gaan over integratie, over de verantwoordelijkheid van alle actoren in de samenleving. Slechts een kerntaak gaat over individuele begeleiding. Men mag zijn oordeel niet laten afhangen van het aantal artikelen die handelen over integratie of over inburgering. Inburgering wordt nu eenmaal strikter gereguleerd.

Ten aanzien van mevrouw Zamouri antwoordt de minister dat integratiewerk een samenspel is van methodieken en instrumenten die worden ingezet door organisaties of lokale besturen bij het omgaan met de gevolgen van migratie. Integratiewerk is maatwerk en vergt daarom de mogelijkheid tot experimenteren. Inburgering is vrij strikt gereguleerd omdat het gaat om een vast traject, met een strak omschreven doelgroep en een boeteprocedure voor wie de afspraken niet nakomt. Integratiewerk is veel minder strak gereguleerd, biedt meer vrijheid, maar is ook moeilijk strikter te omschrijven. Het belangrijkste is dat er concrete resultaten worden bereikt.

Doelgroep van het ontwerp van decreet

De heer Caron heeft verwezen naar de opmerking van VVSG dat het ontwerp van decreet zich beperkt tot mensen van vreemde herkomst van de eerste en de tweede generatie, terwijl de lokale besturen zich richten tot alle inwoners van een gemeente. Het ontwerp van decreet onderscheidt twee bijzondere doelgroepen. De eerste doelgroep zijn de personen van vreemde herkomst van de eerste en de tweede generatie. De tweede doelgroep, die in 1998 al opgenomen werd in het decreet, zijn de woonwagenbewoners. De eerste kerntaak, vermeld in artikel 17, is rechtstreeks gericht op deze bijzondere doelgroepen. De tweede en de derde kerntaak zijn gericht op de brede samenleving, maar wel met de bedoeling de positie van de bijzondere doelgroepen te verbeteren.

Het is evident dat de lokale besturen zich richten op de hele samenleving, net zoals de Vlaamse Regering. Mevrouw Zamouri heeft enkele maanden geleden brandhout gemaakt van de stelling dat er een integratiebeleid nodig is voor de derde en de vierde generatie. Na de tweede generatie moet het eigenlijke integratiebeleid stoppen. Het opnemen van mensen van de derde en de vierde generatie als een bijzondere doelgroep, zou een bewijs zijn van het falen van het beleid. Een integratiebeleid is pas geslaagd als men in alle rangschikkingen, over armoede, onderwijs, arbeidsmarktparticipatie en huisvesting, geen verschillen ziet tussen mensen van vreemde herkomst en autochtonen. De minister hoopt wel dat de lokale besturen waar nodig extra zorg zullen blijven besteden.

Vlaams Belang vroeg welk beleid er wordt gevoerd tegenover mensen zonder wettelijk verblijf. Op dat vlak is het ontwerp van decreet duidelijk. Het beleid besteedt prioritaire aandacht aan gezondheidszorg, kleuteronderwijs en onderwijs voor leerplichtigen. Dit onderwijs is gericht op de oriëntering naar een zinvol toekomstperspectief. Het komt erop aan de noodzakelijke rechten te waarborgen. Het is ook belangrijk deze mensen te informeren over programma's over vrijwillige terugkeer. In elk geval mag men bij deze mensen geen onterechte toekomstverwachtingen wekken met betrekking tot hun juridisch statuut. Asielzoekers worden een doelgroep van inburgering als ze vier maanden na het indienen van de asielaanvraag nog in de asielprocedure zitten. Volgens de beheersdoelstellingen van de federale overheid moeten in deze periode de meeste onterechte asielaanvragen afgesloten zijn. Deze termijn is bepaald in de federale Opvangwet. Daarna worden de kennis van de landstaal en een bredere oriëntatie op de samenleving noodzakelijk. Volgens de Europese richtlijn 2003/9/EG moeten asielzoekers na een jaar ook toegang krijgen tot de arbeidsmarkt. Het volgen van een inburgeringstraject kan dit proces versterken. Asielzoekers hebben recht op een inburgeringstraject, maar zijn daartoe niet langer verplicht. Dat werd doorgevoerd met de decreetsaanpassing van 17 februari 2012.

EVA versus middenveld – raad van bestuur – structuur

De minister bedankt de vele mensen die integratie-initiatieven hebben genomen, aanvankelijk zonder enige subsidie. Het integratiebeleid van de overheid heeft veel te lang op zich laten wachten. Men is er te lang vanuit gegaan dat het ging om gastarbeiders die zouden terugkeren naar hun land van herkomst. Op dit ogenblik krijgt ons land vernietigende rapporten van de OESO en van de Nationale Bank over de maatschappelijke positie van mensen van vreemde herkomst inzake armoede, huisvesting, onderwijs, arbeidsmarktparticipatie en sociaal-culturele participatie. Een kwart van de moslimjongeren vindt dat geweld tegen homo's kan. Dat is meer dan drie keer zoveel als bij Vlaamse scholieren. Tegelijk staat een van de drie autochtone jongeren uitgesproken negatief tegenover moslims. Het is logisch dat de overheid hierop aangesproken wordt. Alleen een overheid kan een geïntegreerde politiek ontwikkelen die de verschillende beleidsdomeinen overschrijdt. Dat is geen verstaatsing. De overheid maakt daarbij gebruik van het meest flexibele overheidsagentschap dat precies de samenwerking met het middenveld mogelijk zal maken. Het zal dus geen bureaucratische machine worden die niet aan de doelgroep zal denken, maar aan zichzelf. Alle medewerkers van de Vlaamse overheid moeten meewerken aan de realisatie van het beleid.

De leden van de raad van bestuur van het EVA zullen worden benoemd en ontslagen door de Vlaamse Regering. Op basis van artikel 16 van het ontwerp van decreet zal dit worden opgenomen in de statuten van het EVA. Er wordt gedacht aan vertegenwoordigers van actoren die relevant zijn voor de operationalisering van de doelstellingen van het integratiebeleid: het Minderhedenforum, de VVSG en de Huizen van het Nederlands.

Privaatrechtelijk vormgegeven EVA's vallen onder het toepassingsgebied van de concept-nota deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector. Het hoofdstuk over onafhankelijke bestuurders in raden van bestuur heeft in eerste instantie betrekking op publiekrechtelijke EVA's, maar geldt eveneens voor privaatrechtelijke. Een derde van de bestuurders dient dus onafhankelijk te zijn. Een onafhankelijk bestuurder is iemand die geen relatie heeft met de organisatie en de aandeelhouders, en die een specifieke kennis of ervaring heeft die kan bijdragen tot het bestuur van de organisatie. Dit kunnen dus ook vertegenwoordigers zijn van het middenveld. Dit staat een benoeming door de Vlaamse Regering niet in de weg. De raad van bestuur is verantwoordelijk voor de verdere structurele indeling van het agentschap.

Minderhedenforum – experimenteerruimte voor de sector

Het Minderhedenforum wordt door het ontwerp van decreet blijvend erkend in zijn rol van middenveld, als de belangenbehartiger van de doelgroepen. Om gevolg te geven aan de tussenkomst van de heer Kennes zal de meerderheid amendementen indienen die bepalen dat het Minderhedenforum moet zorgen voor voldoende lokale spreiding en niet langer voor een gebiedsdekkende werking. Ten aanzien van de heer Caron stelt de minister dat financiële middelen niet worden vastgelegd in een decreet, tenzij in een begrotingsdecreet. Hij is ook van oordeel dat het niet goed zou zijn extra taken toe te kennen aan het Minderhedenforum. Het Minderhedenforum zal wel worden opgenomen in de raad van bestuur van het EVA dat het beleid vorm moet geven.

Projectsubsidies zijn bedoeld voor iedereen, dus ook voor de vertegenwoordigers van de bijzondere doelgroepen. De managers van diversiteit zijn indertijd in het leven geroepen om de actoren van de brede samenleving ertoe aan te zetten te werken aan integratie. Dit ontwerp van decreet pleit voor het aanmoedigen van de brede samenleving om haar verantwoordelijkheid op te nemen. Projectsubsidies zijn een manier om initiatieven van onderuit te blijven stimuleren en om acties van het middenveld de ruimte te geven om te groeien. Het EVA zal het mogelijk maken om de ontwikkelde praktijken te delen. De sector moet beschikken over voldoende ruimte om te kunnen inspelen op wijzigende contexten en nieuwe uitdagingen. Daarom is de experimenteerruimte verankerd in artikel 17 van het ontwerp van decreet. Het subsidiëren van etnisch-culturele verenigingen valt niet onder het integratiebeleid. Dat is een verantwoordelijkheid van de minister van Cultuur. Het integratiebeleid ondersteunt wel de koepel van deze verenigingen, namelijk het Minderhedenforum. Inclusief waar het kan, categoriaal waar het moet, is het adagium.

Artikel 25 van het ontwerp van decreet

Artikel 25 is geen uitzonderingsclausule. Wie via artikel 25 zelf uitvoering zal kunnen geven aan de vier kerntaken van het decreet, zal dit moeten doen volgens de principes van het decreet. Deze delegatie van de uitvoering van de kerntaken zal gebeuren bij uitvoeringsbesluit. Hierbij wordt de logica van de interne staatshervorming gevolgd. Het zal gaan over steden met een groot bestuurlijk draagvlak en met een eigen integratiedienst die de regisseur is van het integratiebeleid. Artikel 25 is bedoeld om de efficiëntie in bepaalde regio's te verhogen en niet om de status quo te garanderen.

Kruispunt Migratie-Integratie – juridische dienst

De minister deelt de zorg voor een onafhankelijke en degelijke juridische dienstverlening. Het EVA is de structuur die garant staat voor de minste politieke inmenging. In de toekomst zal er geen convenant meer zijn, maar een samenwerkingsovereenkomst. De beste garantie voor een autonome werking is een raad van bestuur die de juridische adviezen beschermt tegen politieke inmenging. Om tegemoet te komen aan de zorg die hierover herhaaldelijk werd geuit, heeft de meerderheid een amendement ingediend dat bepaalt dat in de samenwerkingsovereenkomst moet omschreven worden hoe de raad van bestuur de onafhankelijkheid en de kwaliteit van de juridische dienstverlening zal garanderen. De minister deelt ook mee dat uit navraag is gebleken dat Europese projectsubsidies van promotor kunnen veranderen.

Rol van de gemeenten

De regierol van de gemeenten is in overeenstemming met de principes van de interne staatshervorming. Integratie speelt zich namelijk vooral af op het lokale niveau. Lokale

besturen moeten een inclusief integratiebeleid voeren, over alle beleidsdomeinen heen. De regierol van de lokale besturen zal verder uitgewerkt worden in de uitvoeringsbesluiten. Dat vergt bovenlokale ondersteuning en een logische regio-indeling. Er is geen institutionele paradox. Het EVA zal maatwerk leveren, gericht op de specificiteit van elke gemeente.

Brussel

De Vlaamse Gemeenschap is bevoegd voor het integratie- en inburgeringsbeleid. In Brussel krijgt de VGC de regierol voor het Vlaamse integratiebeleid. Het is immers niet mogelijk die rol toe te kennen aan de Brusselse gemeenten. Voor de verklaring wordt verwezen naar de pagina's 4, 23 en 27 van de memorie van toelichting. De VGC dient de verschillende actoren die een rol te vervullen hebben bij het invoeren van het inclusieve integratiebeleid, samen te brengen voor de onderlinge afstemming van de acties. Het EVA treedt zelf op als actor, in die zin dat het bepaalde acties onderneemt voor de doelgroep, maar tegelijkertijd kan het ook optreden als ondersteuner van de andere actoren. Een goede werking in Brussel betekent een goede afstemming met de Franse Gemeenschap en met de Brusselse gemeenten. De minister begrijpt niet waarom een agentschap met privaatrechtelijk statuut dat niet zou kunnen, zeker niet als de regie van het beleid bij de VGC ligt.

De Commission Communautaire Française heeft een voorontwerp van decreet klaar over verplichte inburgering. Deze gemeenschapsbevoegdheid is door de Franse Gemeenschap namelijk overgeheveld naar het Waalse Gewest en naar de COCOF. De minister is voorstander van een volwaardig inburgeringsbeleid in Brussel. Dat zal een samenwerking vergen tussen de beide gemeenschappen. Hij ziet niet in waarom de vele vrijwilligers in Brussel zich niet zouden kunnen blijven inzetten, in samenwerking met de private stichting en met de VGC. Brussel is tweetalig, maar de recente taalbarometer heeft de groeiende meertaligheid van Brussel nogmaals belicht. De rol van het Frans vermindert. De vzw's en het EVA zullen daar rekening moeten mee houden.

Regisseurs van het beleid

Er zijn meerdere regisseursrollen. Voor nieuwkomers is het onthaalbureau de regisseur voor het hele traject. Voor oudkomers die cliënt zijn bij het OCMW, is het OCMW de regisseur. Voor oudkomers die een inwerkingstraject volgen, is de VDAB de regisseur. De verschillende regisseursfuncties gaan altijd uit van het belang van de cliënt. De Huizen van het Nederlands zijn betrokken partner wanneer het gaat om een doelgerichte doorverwijzing naar een passend aanbod NT2. Sinds de conceptnota maken de Huizen van het Nederlands geen deel meer uit van deze oefening. Minister Smet werkt aan een hervorming van de Huizen van het Nederlands en van de consortia volwassenenonderwijs.

Financiële impact

De financiële kant van de zaak zal heel wat onderhandeling vergen. De minister hoopt dat het gezond verstand daarbij zal zegevieren. Hij kan zich niet voorstellen dat een vzw al haar personeel zou willen overdragen, maar niet de reserves die ze in de loop van de jaren met Vlaamse subsidies heeft opgebouwd. Deze reserves dienen ingezet te worden als buffer voor de uitvoering van het Vlaams integratiebeleid. Het bedrag van de reserves van de organisaties die naar het EVA zullen overgaan, werd eind december 2011 geraamd op 9.469.918 euro. De overdracht van onroerende en roerende goederen zal aan bod komen in de onderhandelingen die de gedelegeerd bestuurder met de diverse organisaties zal voeren, ten vroegste in 2014. Het agentschap Facilitair Management zal hieraan zijn medewerking verlenen. Het ESF-agentschap heeft bevestigd dat de projecteigenaar voor Europese subsidies in de loop van het project kan veranderen. Het agentschap zal de projecten dus verder kunnen uitvoeren. Voor de andere projectsubsidies zal men voor elke subsidie afzonderlijk onderzoeken welke opties er zijn voor de toekomst.

Het agentschap heeft in het voorjaar van 2012 de middelen in kaart gebracht die de provincies besteden aan inburgering en integratie. Daarbij baseerde het zich op de rapportages en op bijkomende informatie van de diensten. De medewerking van de provincies in dit project was niet evident. De minister hoopt dat het in de komende periode mogelijk zal zijn om met elke provincie na te gaan welke taken en welke middelen er kunnen worden overgeheveld naar het EVA. De overheveling van de middelen naar het EVA treedt in werking op 1 januari 2015. Het budget voor de gedelegeerd bestuurder is realistisch. Deloitte heeft zich hierbij gebaseerd op de salarisschaal A311, het niveau van een algemeen directeur bij de Vlaamse overheid. Daarbij is men uitgegaan van een gemiddelde anciënniteit.

Op de bewering dat de assumpties in het financieel plan te optimistisch zijn, kan hij het volgende antwoorden. Het scenario van een break even geldt alleen voor 2014. Voor 2015 en 2016 wordt een netto resultaat van respectievelijk 1,245 miljoen euro en 1,625 miljoen euro geraamd. Er is een financiële buffer ingebouwd van 650.000 euro over de drie jaar, voor onvoorziene kosten. Er zullen natuurlijk transitiekosten zijn. Er is bijvoorbeeld een apart budget voor investeringen in ICT. Dat moet het mogelijk maken om de nodige uitwisselingen te realiseren en om performanter te werken. Men is wel uitgegaan van vrij voorzichtige assumpties inzake uitstroom.

Personeel

Inzake het personeel vertrekt men van het principe dat geen enkele medewerker van de huidige organisaties zal ontslagen worden ten gevolge van de hervorming. Als het EVA de activa overneemt en de activiteiten van de vzw verder uitoefent, dan zal er sprake zijn van een overgang van onderneming in de zin van cao 32bis en van de Europese richtlijn 2001/23. Dan is de cao van toepassing op het tewerkgestelde personeel. Als het EVA echter alleen activiteiten overneemt en geen activa, dan zal er kunnen geargumenteed worden dat cao 32bis niet van toepassing is. Deze beoordeling zal moeten worden gemaakt voor elke vzw afzonderlijk. Als cao 32 bis van toepassing is, zal hij ook nageleefd worden. In elk geval zal er geprobeerd worden om de principes ervan na te leven.

Op dit ogenblik kan er geen algemeen antwoord gegeven worden op de vraag of er een centralisatieoperatie zal gebeuren voor de werkplek van het administratieve personeel. Het transitieproject van Ernst & Young moet samen met de sector een voorstel van organisatiestructuur en personeelsbehoeftenplan uitwerken. Hierbij zal bijzondere aandacht worden besteed aan de ondersteunende functies.

Tot op heden vonden er twee bijeenkomsten plaats met de vakbonden. Het volgende overleg zal plaats vinden vooraleer Ernst & Young ter plaatse gaat in de organisaties. De vakbonden hebben zich ertoe geëngageerd om de informatie die zij krijgen te verspreiden naar alle organisaties, ook naar de organisaties zonder vakbondsdelegatie. Tot nog toe is die doorstroom blijkbaar niet optimaal verlopen. De minister heeft aan de veranderingsmanager gevraagd om dit probleem ter sprake te brengen op het volgende overleg met de vakbonden.

Sociaal tolken en vertalen

De sociaal tolk- en vertaaldiensten hebben het voorstel om een gebruikersvergoeding in te voeren zelf uitgewerkt. Deze gebruikersvergoeding werd ingevoerd door het Integratiedecreet van 2009. De gebruiker, dat is de organisatie die een beroep doet op een sociaal tolk om de dienstverlening toegankelijk te maken voor anderstaligen, komt tussen in de kostprijs voor de prestatie van de telefoontolk. De werking van de Vlaamse tolkentelefoon Ba-bel wordt verder gefinancierd door het beleidsdomein Inburgering. De andere Vlaamse beleidsdomeinen, die de gebruikersorganisaties subsidiëren, hebben 233.000 euro

kredieten gekregen. Dat geld is doorgeschoven vanuit kredieten voor het bekostigen van die tolkprestaties.

Op 23 oktober 2012 maakte de Vlaamse Liga tegen Kanker bekend dat huisartsen en andere dienstverleners in de eerste lijn geen gratis beroep meer kunnen doen op de telefoontolken. Intussen heeft minister Vandeuren hiervoor een oplossing gevonden. Huisartsen, wijkgezondheidscentra en psychiatrische centra zullen voortaan inbegrepen zijn in het contract dat Welzijn sluit met Ba-bel. In de herverdeling krijgt het beleidsdomein Welzijn dus meer middelen vanuit Inburgering, namelijk 144.000 euro. Dat is nagenoeg 62% van de totale verschuiving naar de belangrijkste beleidsdomeinen die gebruik maken van Ba-bel. Er is alleen een relatie tussen Ba-bel en de Vlaamse overheid en niet tussen de eindgebruikers en de Vlaamse overheid. De gebruiker oordeelt of zijn cliënt nood heeft aan tolkondersteuning. In 2011 hadden de OCMW's een aandeel van 21% in de dienstverlening van Ba-bel. OCMW's zijn evenwel geen Vlaamse gebruikersoverheden. De stedelijke en gemeentelijke diensten hadden in 2011 slechts een aandeel van 1%. Het ging hier met andere woorden om een te beperkte vraag naar teletolkondersteuning door Ba-bel om hiervoor een overheveling van middelen te voorzien.

NT2 – resultaatsverbintenis – inburgeringscertificaat

De kennis van het Nederlands is niet de enige, maar wel een van de belangrijkste factoren van integratie. Als het taalniveau zou verhoogd worden en het behalen van het taalniveau A2 een voorwaarde zou worden voor het bekomen van het inburgeringsattest, dan is het inburgeringscertificaat overbodig. De methodiek die is ontwikkeld om het inburgeringscertificaat voldoende civiel effect te geven, kan ook voor een inburgeringsattest worden gebruikt. Iedere inburgeraar heeft immers baat bij een portfolio die in kaart brengt aan welke competenties hij of zij heeft gewerkt. Dit biedt bovendien een antwoord op het uitsluitingsrisico. Iedere inburgeraar kan een portfolio krijgen. Wanneer de doelstellingen van het inburgeringstraject zijn behaald, maakt een inburgeringsattest deel uit van het portfolio. Zo niet, dan zal bijvoorbeeld alleen het attest A1 in het portfolio zijn opgenomen. Een hoger taalniveau inburgering zou ervoor zorgen dat het inburgeringsattest als bewijs voor nationaliteitsverwerving kan tellen. Het attest toont dan immers zowel de vereiste talenkennis als de maatschappelijke integratie aan.

Privacy

Mevrouw Zamouri vroeg of er aan de privacycommissie advies is gevraagd over het inzamelen van persoonsgegevens. Om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State hierover is de memorie van toelichting bij artikel 21 aangevuld met een overzicht van de huidige machtigingen, verkregen bij het Sectoraal Comité van het Rijksregister, het Sectoraal Comité van de Sociale Zekerheid en Gezondheid, Afdeling Sociale Zekerheid en de Vlaamse Toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer. Rekening houdend met deze machtigingen acht de minister het niet nodig om het advies in te winnen van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Inburgeringsplicht

De Raad van State stelt de vraag of Turkse onderdanen niet eveneens moeten worden vrijgesteld van de inburgeringsplicht. Daarbij verwees de Raad naar de situatie in Nederland. Er is echter een grondig verschil tussen de Nederlandse en de Belgische situatie. In Vlaanderen is de inburgeringsplicht namelijk niet gekoppeld aan het recht op verblijf in België, want dat is nog altijd een federale bevoegdheid. Het ontwerp van decreet doet dus geen afbreuk aan de standstillverplichting in de associatieovereenkomst. Het ontwerp van decreet komt wel tegemoet aan de meer algemene opmerking van de Raad van State met betrekking tot artikel 27, §2, vierde lid, in zoverre het gaat om de categorie van personen

die verplicht moet worden vrijgesteld in het licht van internationale en supranationale verdragen. De bemerking inzake de directe werking van internationale of supranationale verdragen kan dus worden geïntegreerd. Hiertoe werd artikel 27, §2, laatste lid, van het ontwerp aangepast en opgesplitst in twee leden.

Vergoeding inburgering

De voorbije jaren is er sterk ingezet op het bereiken van zoveel mogelijk inburgeraars, ook wanneer ze niet tot de verplichte doelgroep behoren. Als men deze mensen laat betalen voor de inburgering, zullen deze inspanningen onder druk komen te staan. Het invoeren van een gebruikersvergoeding zou trouwens een zeer hoge administratieve meerkost met zich meebrengen. Voor inburgeraars die hun inburgeringsplicht niet nakomen en voor rechthebbende inburgeraars die hun inburgeringscontract niet naleven, is een sanctieprocedure uitgewerkt.

Initiatieven NT2

Inzake NT2 heeft het vrijwilligerswerk inderdaad heel wat initiatieven genomen. Behalve taallessen moeten de mensen echter ook voldoende oefenkansen krijgen. Dergelijke initiatieven brengen mensen van verschillende herkomst bij elkaar. Daarom is het goed om dat binnen het vrijwilligerswerk te houden. Lokale besturen of andere organisaties kunnen dit ondersteunen door het ter beschikking stellen van lokalen of door het publiceren van een oproep naar vrijwilligers in de stadskrant. De minister hoopt dat het systeem van de inburgeringscoaches zal blijven bestaan na afloop van het project van de managers van diversiteit. De integratiesector zal in de toekomst instaan voor de begeleiding van organisaties die van de gesprekken in het kader van hun dienstverlening een oefenkans willen maken of die zichzelf toegankelijker willen maken voor mensen die Nederlands aan het leren zijn.

Commissie Integratiebeleid

Bij artikel 6, §1, merkte de Raad van State op dat het weliswaar aan de decreetgever toekomt om te bepalen op welke terreinen de Vlaamse Regering een integratiebeleid dient te voeren en welke beleidsprioriteiten ze daarbij dient te hanteren. De bevoegdheid van de decreetgever reikt echter niet zo ver dat hij bepaalde diensten van de Vlaamse overheid op een welbepaalde manier kan organiseren. Overeenkomstig de bijzondere wet van 8 augustus 1980 komt het immers aan de Vlaamse Regering toe om de organisatie en de werking van haar diensten te regelen. De minister heeft rekening gehouden met die opmerking van de Raad van State en heeft artikel 6 van het voorontwerp aangepast.

3. Replieken van de commissieleden en aanvullend antwoord van de minister

De heer *Bart Caron* waardeert het uitgebreide antwoord en denkt dat de minister het wel goed meent. Hij waardeert ook de woorden van dank van de minister voor de mensen en de organisaties die op het terrein gedurende vele jaren een belangrijke rol hebben gespeeld inzake integratie. Zonder hen zouden de cijfers van de Nationale Bank en van de OESO wellicht nog veel slechter zijn geweest. Hij hoopt dat de organisaties die nu via de cultuursector worden gesteund, ook toegang krijgen tot projectsubsidies. Zij doen namelijk veel meer dan het vervullen van de sociaal-culturele opdracht waarvoor ze gesubsidieerd zijn. Ze zijn actief op vele deelterreinen van de individuele en collectieve integratie, die niet door de cultuursubsidie gevat worden.

De heer Caron kan grotendeels akkoord gaan met de diagnose van het probleem, maar niet met de voorgestelde remedies. De verdeeldheid binnen de sector over de wenselijke werkwijze biedt de minister daartoe de gelegenheid. De minister zegt dat de overheid haar verantwoordelijkheid moet opnemen en dat het niet gaat om verstaatsing. Het inschakelen

van een overheidsinstantie om dit beleid te realiseren is een werkwijze die hij eerder zou verwachten van een socialistische partij. Het is juist dat een administratie niet noodzakelijk bureaucratisch en log hoeft te zijn, maar dat betekent nog niet dat de overheid alles zelf moet doen. Men zou de civiele samenleving kunnen stimuleren om een aantal maatschappelijke taken te realiseren. Het Minderhedenforum wordt als belangenbehartiger opgenomen in de raad van bestuur van het EVA. Dat is echter een doekje voor het bloeden. Het middenveld is meer dan alleen maar een belangenbehartiger.

De heer Caron dringt erop aan dat de overname van het personeel zo correct mogelijk zou verlopen. Hij is blij dat de minister een principieel voorstander is van de onafhankelijkheid van de juridische dienstverlening. De opname van het principe van de onafhankelijkheid in de samenwerkingsovereenkomst met het EVA kan een belangrijke stap zijn. Hij vindt het ook positief dat de Europese projectsubsidie kan behouden blijven als de promotor verandert.

Er zijn heel veel regisseurs volgens dit ontwerp van decreet, ondanks de sterke rol van de verschillende overheden. Het zal niet gemakkelijk zijn om bij die vele regisseurs ook te pleiten voor een denkkader dat moet leiden tot een zo groot mogelijke efficiëntie op het terrein.

Mevrouw *Fatma Pehlivan* wil nog weten of het tolken ter plaatse en het sociaal vertalen ook opgenomen zijn in het budget. Haar fractie steunt het voorliggende ontwerp van decreet. Ze is blij dat de minister erkent dat inburgering en integratie moeten leiden tot een mentaliteitswijziging, niet alleen bij de nieuwkomers maar ook bij de ontvangende samenleving. Ze is verheugd dat het woord wederkerigheid werd opgenomen in het ontwerp van decreet. Inzake inburgering is er nog heel wat werk aan de winkel. Ze rekent erop dat dit zal blijken uit de uitvoeringsbesluiten.

Mevrouw *Patricia De Waele* heeft begrepen dat wat hier voorligt het resultaat is van een grote consultatieronde. De discussie ging vaak over de instellingen. Dat zou er kunnen op wijzen dat de aandacht afgeleid wordt van het essentiële probleem, namelijk de taalkennis en de inburgering. De grote verantwoordelijkheid ligt uiteindelijk bij de inburgeraar zelf. Ondanks alle investeringen zullen er altijd mensen zijn die de geboden kansen met beide handen grijpen en anderen die dat niet doen. Dit decreet zal diegenen die de kansen eigenlijk niet willen grijpen, daartoe verplichten. Ze staat positief tegenover dit voorstel van decreet, hoewel haar fractie misschien nog wat meer nadruk zou leggen op de taalverwerving.

Minister *Geert Bourgeois* antwoordt dat het tolken ter plaatse mee opgenomen zal worden in het EVA. Het principe van de gebruikersvergoeding geldt ook voor deze diensten, die op heel verschillende manieren georganiseerd zijn. Men zou moeten nadenken over het stroomlijnen van de gebruikersvergoeding.

De minister dankt de sprekers voor hun waarderende woorden. Hij is blij dat de heer Caron zijn goede bedoelingen inziet. Hij beseft dat het aan de vrijwilligers te danken is dat de toestand niet nog slechter is. De overheid is inderdaad veel te laat gestart met het voeren van een integratiebeleid. Hij hoopt dat men zal kunnen blijven rekenen op de inzet van heel wat mensen.

Het EVA zal ook rapporteren in het parlement. Hij begrijpt dat de fractie van mevrouw De Waele op een aantal vlakken verder zou gegaan zijn.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De amendementen zijn opgenomen in *Parl.St.* VI. Parl. 2012-13, nr. 1867/2 (amendementen nr. 1 tot en met 14), 1867/4 (amendementen nr. 15 tot en met 29) en 1867/7 (amendementen 30 tot en met 35).

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 2

Amendement nr. 15 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en mevrouw Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Verfaillie strekt ertoe de bij 2° voorgestelde tekst met betrekking tot het attest van inburgering te vervangen.

De heer *Marius Meremans* verklaart dat het niveau A1, dat nu in het vormingsprogramma is opgenomen, slechts het basisniveau NT2 vormt. Daarmee is de inburgeraar onvoldoende in staat om in eenvoudige bewoordingen zijn leefomstandigheden, opleiding en baan te beschrijven. Gezien een voldoende kennis van het Nederlands de sleutel is tot integratie, moet voor het hogere niveau A2, het overlevingsniveau, gekozen worden. A2 opnemen als onderdeel van het vormingsprogramma betekent echter niet dat inburgeraars langer weggehouden worden van bijvoorbeeld beroepsopleidingen. Belangrijk is ook dat de behaalde resultaten weergegeven worden in plaats van enkel de geleverde inspanning. Bovendien kan het inburgeringsattest op die manier gelden als een bewijs van talenkennis en van maatschappelijke integratie in functie van de nationaliteitsverwerving.

Als het attest wordt uitgereikt aan inburgeraars die geslaagd zijn voor MO en NT2, is het onderscheid met het inburgeringscertificaat niet meer nodig. Wel moeten de principes die nu bij het certificaat zijn opgenomen, namelijk dat minstens MO en NT2 moeten behaald zijn en dat de Vlaamse Regering de nadere regels bepaalt, behouden blijven. De kosten worden geenszins ten laste gelegd van de inburgeraar. Tot slot kan dit principe pas in werking treden wanneer een bijkomend NT2-aanbod wordt gegarandeerd om de doelstellingen van het inburgeringsprogramma te bereiken.

Amendement nr. 30 voorgesteld door mevrouw Patricia De Waele wil bij wijze van subamendement op amendement nr. 15 aan de voorgestelde tekst van 2° volgende zin toevoegen: “De kosten verbonden aan het inburgeringsattest kunnen teruggevorderd worden van zodra de inburgeraar daartoe de nodige financiële draagkracht heeft verworven.”.

Mevrouw *Patricia De Waele* kan zich vinden in amendement nr. 15 maar meent dat de kosteloosheid van het inburgeringsattest de inburgeraars reduceert tot mensen met problemen. Er zijn nochtans voldoende voorbeelden van mensen die wel met succes zijn ingeburgerd. Aan het inburgeringsattest mag daarom een solidariteitsaspect worden verbonden. Vandaar wordt in het subamendement de terugvorderbaarheid voorgesteld. Men kan de cursus in die zin beschouwen als een uitgestelde lening. Ze verklaart dat ze een soortgelijk subamendement heeft op amendement nr. 13 van de heer Caron bij artikel 42 over de kosten van het sociaal tolken en vertalen.

Mevrouw *Annick De Ridder*, commissievoorzitter, merkt op dat het in 2° louter gaat over de definitie van het ‘attest van inburgering’, zodat een toevoeging over de kosten hier niet op zijn plaats lijkt.

Minister *Geert Bourgeois* verklaart zich akkoord met het meerderheidsamendement en stelt dat de regering uitgaat van een kosteloze inburgering. Hij merkt ook op dat een controle van financiële draagkracht zoals vaag gesuggereerd in het subamendement, gepaard gaat met enorme administratieve lasten. Legistiek gezien is het subamendement evenmin aangewezen in een artikel dat enkel slaat op definities.

Amendement nr. 30 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 15 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 2 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikelen 3 tot 5

De artikelen 3 tot 5 worden aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 6

Amendement nr. 1 voorgesteld door de heer Bart Caron strekt ertoe aan §1 een tweede lid toe te voegen. De heer *Bart Caron* legt uit dat hij dit amendement een intentie van de minister uit de memorie van toelichting expliciet maakt.

Minister *Geert Bourgeois* herinnert aan het advies van de Raad van State, die stelt dat deze explicitering niet toekomt aan de decreetgever.

Amendement nr. 2 voorgesteld door de heer Bart Caron strekt ertoe §2 te vervangen, waardoor de jaarlijkse rapportering ook wordt voorgelegd aan het parlement, evenwel zonder dat een bespreking of goedkeuring wordt opgelegd.

Minister *Geert Bourgeois* verklaart geen probleem met dit amendement te hebben.

Amendement nr. 3 voorgesteld door de dames Khadija Zamouri en Annick De Ridder, de heren Marnic De Meulemeester en Jo De Ro en mevrouw Gwenny Devroe strekt ertoe §3 te vervangen en een §4 toe te voegen.

Minister *Geert Bourgeois* vraagt dit amendement te verwerpen om dezelfde reden als amendement nr. 1.

De amendementen nr. 1 en 3 worden verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Amendement nr. 2 wordt aangenomen met 12 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 6 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 7

Artikel 7 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 8

Amendement nr. 4 van de heer Bart Caron strekt ertoe de eerste zin van het tweede lid te vervangen. Bedoeling is volgens de heer *Bart Caron* om de werking van het Minderhedenforum lokaal te verankeren.

Amendement nr. 16 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Durnez strekt ertoe in het tweede lid de woorden “op een gebiedsdekkende manier” te vervangen door de woorden “met voldoende lokale spreiding”. Ook dit amendement heeft tot doel dat het Minderhedenforum zijn werking organiseert met voldoende lokale spreiding. De indieners willen dat het Minderhedenforum minstens activiteiten in de centrumsteden uitrolt.

Minister *Geert Bourgeois* vindt het meerderheidsamendement legistiek duidelijker.

Amendement nr. 4 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 16 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 8 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikelen 9 en 10

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 11

Amendement nr. 5 voorgesteld door de heer Bart Caron strekt ertoe de eerste zin te vervangen.

Amendement nr. 31 van de heer Bart Caron strekt ertoe bij wijze van subamendement op amendement nr. 5 de eerste zin te vervangen. Het subamendement houdt rekening met het advies van de Raad van State. Bedoeling is om aan de erkende participatieorganisaties een minimale subsidie toe te kennen.

Minister *Geert Bourgeois* verwerpt de opname van een budgettaire vastlegging in het decreet.

De amendementen nr. 5 en 31 worden verworpen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

Amendement nr. 17 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Durnez strekt ertoe in het eerste lid het woord “gebiedsdekkende” te schrappen en tussen de woorden “werking” en “uit te bouwen” de woorden “met voldoende lokale spreiding” in te voegen. Het amendement sluit aan bij amendement nr. 16 op artikel 8.

Amendement nr. 17 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 11 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikelen 12 tot 14

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 15

Amendement nr. 6 voorgesteld door de dames Khadija Zamouri en Annick De Ridder, de heren Marnic De Meulemeester en Jo De Ro en mevrouw Gwenny Devroe strekt ertoe dit artikel te vervangen. Mevrouw *Khadija Zamouri* licht toe dat het amendement op een duidelijke wijze de regierol voor het integratiebeleid op het niveau van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad toewijst aan de VGC. In artikel 47 wordt deze regierol omschreven als de uitwerking, sturing, afstemming en uitvoering van het inclusieve integratiebeleid. Het spreekt voor zich dat de VGC voor deze regierol van de Vlaamse overheid ook de middelen moet krijgen. Het huidige artikel 15 laat hierover twijfel bestaan, in zoverre dat de middelen voor de regierol van de VGC enkel binnen de beschikbare begrotingskredieten kunnen worden toegewezen aan de VGC.

De heer *Bart Caron* spreekt zijn steun uit. De regierol van de VGC wordt geaffirméerd en niet enkel als mogelijkheid genoemd. Dat is een fundamenteel verschil.

Minister *Geert Bourgeois* wijst op de opmerking van de Raad van State dat de Vlaamse Regering voor uitgaven altijd de machtiging van de begrotingsdecreetgever nodig heeft. Het woord “kan” moet blijven en past in de nog te voeren onderhandelingen met de VGC over haar taakuitbreiding. Verder wordt de regierol al toegewezen in artikel 47.

Amendement nr. 6 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 15 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 1 bij 3 onthoudingen.

Artikel 16

Amendement nr. 7 voorgesteld door de heer Bart Caron strekt ertoe §2 te vervangen. Bedoeling is dat minimum 50% van de leden van de raad van bestuur van het EVA uit onafhankelijke actoren zou bestaan. De Vlaamse Regering zou benoemen maar wel op voordracht van de representatieve organisaties van de gemeenten, de provincies, onderwijsverstrekkers, sociale partners en het etnisch-cultureel verenigingsleven. Hun deskundigheid en ervaring moeten maximaal renderen ten bate van het EVA. De Raad van State lijkt hiertegen geen bezwaar te hebben voor zover die organisaties optreden als vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering.

Amendement nr. 8 voorgesteld door de dames Annick De Ridder en Khadija Zamouri, de heren Marnic De Meulemeester en Jo De Ro en mevrouw Gwenny Devroe strekt er eveneens toe §2 te vervangen. Mevrouw *Annick De Ridder* verklaart dat Open Vld de samenstelling van de raad van bestuur van het EVA niet helemaal wil overlaten aan de Vlaamse Regering. Men wil de vertegenwoordiging van de representatieve organisatie van de Vlaamse steden en gemeenten in de raad van bestuur bij decreet vastleggen.

Minister *Geert Bourgeois* verwijst naar de discussie hierover tijdens de algemene bespreking. Het komt toe aan de regering de bestuurders aan te wijzen. Hij garandeert dat de opname van vertegenwoordigers van het Minderhedenforum, de VVSG en de Huizen van het Nederlands bij de opmaak van de statuten zal worden meegenomen. Het aandeel van 50% wijst hij af gelet op het toekomstige ontwerp van decreet inzake deugdelijk bestuur,

waarin wordt voorzien in minstens een derde onafhankelijke bestuurders. Ook privaatrechtelijke EVA's zullen zich daaraan moeten conformeren.

Amendement nr. 7 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 2. Amendement nr. 8 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 16 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikelen 17 en 18

De artikelen 17 en 18 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 19

Amendement nr. 18 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Durnez strekt ertoe aan het tweede lid een 8° toe te voegen. De heer *Marius Meremans* legt uit dat het meerderheidsamendement de objectiviteit en neutraliteit van de dienstverlening extra in de verf zet.

Amendement nr. 9 voorgesteld door de heer Bart Caron strekt ertoe een derde lid toe te voegen, met de bepaling dat de samenwerkingsovereenkomst een antidiscriminatie- en een diversiteitsclausule bevat. De heer *Bart Caron* vindt dat logisch voor een EVA die aan integratie en inburgering werkt.

Minister *Geert Bourgeois* deelt mee dat de regering met beide amendementen akkoord gaat.

Amendement nr. 18 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen. Amendement nr. 9 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 1 bij 3 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 19 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikelen 20 tot 24

De artikelen 20 tot 24 worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Artikel 25

Amendement nr. 10 voorgesteld door de dames Khadija Zamouri en Annick De Ridder, de heren Marnic De Meulemeester en Jo De Ro en mevrouw Gwenny Devroe strekt ertoe dit artikel te vervangen. Mevrouw *Khadija Zamouri* merkt op dat de steden Antwerpen en Gent, de provincie Limburg en de VGC in het voorontwerp van decreet aan het werkingsgebied van het EVA werden onttrokken, maar in het finale ontwerp wordt de machtiging om uitzonderingen toe te staan op de uitvoering van de opdrachten van het EVA in handen gelegd van de Vlaamse Regering. De indieners vinden dit een te grote delegatie van bevoegdheden aan de Vlaamse Regering.

Minister *Geert Bourgeois* verwijst in zijn antwoord naar de afspraak binnen de regering dat het haar toekomt taken of kerntaken toe te kennen aan een lokaal bestuur, de VGC of een vzw.

Amendement nr. 10 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

Artikel 25 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 26

Artikel 26 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 27

Amendement nr. 19 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Verfaillie strekt ertoe §1 te vervangen.

Amendement nr. 20 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Verfaillie strekt ertoe in het eerste lid van §2, bij 4°, de voorgestelde tekst te vervangen.

Amendement nr. 21 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Verfaillie strekt ertoe in §6 het eerste lid te vervangen.

De heer *Marius Meremans* verklaart dat meerderheidsamendementen nr. 19 en 21 inspelen op het advies van de Raad van State. Door ook diegene die eerst in het Brusselse Hoofdstedelijke/Waalse Gewest gaat wonen en nadien naar Vlaanderen verhuist, inburgeringsplichtig te maken, wordt een ongelijkheid rechtgezet. Voor de oudkomers wordt er wel een onderscheid gemaakt. Op basis van amendement nr. 20 is het de bedoeling om een onderscheid te maken tussen de voorwaarden voor het behalen van het inburgeringsattest enerzijds en de voorwaarden waaronder inburgeraars gesanctioneerd kunnen worden omdat ze hun verplichtingen niet nakomen anderzijds. Het eerste wordt gekoppeld aan het resultaat, het tweede aan de regelmatige deelname. In de verantwoording wordt ook gekeken naar de mensen die niet in staat zijn het vereiste niveau te behalen en gevrijwaard moeten worden van sancties. Dat moet in de uitvoeringsbesluiten geregeld worden.

De heer *Bart Caron* stelt voor het advies van de Raad van State te volgen, die amendement nr. 20 doelloos acht. Het gaat om een overbodige bepaling. Mevrouw *Khadija Zamouri* sluit zich daarbij aan. Mevrouw *Patricia De Waele* kan zich daarentegen wel vinden in het amendement omdat het gericht is op een resultaatgerichte inburgering.

Minister *Geert Bourgeois* meent dat de amendementen nr. 19 en 21 nodig zijn met het oog op de inburgering van mensen die uit Brussel komen. Dit is in het belang van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Rand. Hij treedt de Raad van State bij wat amendement nr. 20 betreft. Het heeft immers geen zin mensen vrij te stellen die het attest al behaalden. Logistiek gezien is het dus beter dat het amendement wordt ingetrokken.

De amendementen nr. 19 en 21 worden aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen. Amendement nr. 20 wordt ingetrokken.

Het aldus geamendeerde artikel 27 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 28

Artikel 28 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 1 bij 3 onthoudingen.

Artikel 29

Amendement nr. 22 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Verfaillie strekt ertoe in §1 het derde lid te vervangen. De heer *Marius Meremans* merkt op dat het hier gaat om de taalvereiste en verwijst naar de eerdere verantwoording van het meerderheidsamendement nr. 15 bij artikel 2.

Amendement nr. 32 voorgesteld door de heer Bart Caron strekt er eveneens toe in §1 het derde lid te vervangen. De heer *Bart Caron* deelt de wens dat elke inburgeraar zo goed mogelijk Nederlands spreekt, maar niet iedereen heeft dezelfde opleiding of intellectuele bagage. Daarom zijn uitzonderingen nodig voor mensen die het vereiste niveau niet kunnen behalen. Anders riskeert men vormen van uitsluiting. De Raad van State formuleert elders bezwaren tegen de resultaatsverbintenis op grond van de onevenredige gevolgen voor personen met beperkte intellectuele mogelijkheden of andere bijzondere kenmerken. Daarom stelt de heer Caron voor dat de Vlaamse Regering in sommige gevallen zou kunnen afwijken van de algemene regel voor inburgeraars die niet van een vooropleiding genoten hebben of niet over voldoende intellectuele mogelijkheden beschikken voor het verwerven van het vereiste taalniveau.

Minister *Geert Bourgeois* deelt de zorg van de heer Caron en wijst op de laatste alinea van het meerderheidsamendement. Er is dus reeds een uitdrukkelijke bepaling opgenomen dat er in bepaalde gevallen in een afwijking kan worden voorzien. Men moet inderdaad rekening houden met de gevarieerde instroom die er is. Maar het klopt niet dat iedereen die basiseducatie volgt, het A2-niveau niet zou kunnen behalen. Uit overleg met het centrum en de federatie voor basiseducatie blijkt dat er nog veel onduidelijkheid is op dat vlak. De minister belooft verder overleg met het centrum en met onderwijsdeskundigen met het oog op de uitvoeringsbesluiten. Het gaat wel om een delicate materie want men mag niet discriminerend optreden ten aanzien van andere mensen die niet in een centrum voor basiseducatie zitten.

De heer *Kurt De Loor* deelt de bekommernis en motivering van de heer Caron wat uitsluiting betreft en pleit ervoor dat daar sterk rekening mee wordt gehouden bij de uitvoeringsbesluiten. Hij zal zich bij de stemming over dit artikel onthouden.

Amendement nr. 22 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen. Amendement nr. 32 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 29 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 30

Artikel 30 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 31

Amendement nr. 33 voorgesteld door de heer Bart Caron strekt ertoe in §1, derde lid, 3° te vervangen. Dit amendement sluit aan bij amendement nr. 32 op artikel 29.

Amendement nr. 23 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Verfaillie strekt ertoe in §3 het eerste lid te vervangen. Amendement nr. 24 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Verfaillie strekt ertoe in §3 het tweede lid te vervangen. Beide amendementen sluiten aan bij het meerderheidsamendement nr. 15 bij artikel 2.

Mevrouw *Patricia De Waele* wil weten waarom de meerderheid deze amendementen indient. Volgens haar bieden de meerderheidsamendementen nr. 28 en 29 al voldoende garanties voor een flexibel inburgeringstraject.

Minister *Geert Bourgeois* wijst op het verschil tussen de doelstellingen van een traject en de flexibele invulling ervan. In de amendementen nr. 28 en 29 gaat het over de beoordeling van de regelmatige deelname en het sanctiebeleid. Amendement nr. 23 handelt eigenlijk over de flexibiliteit voor wie zich in een werksituatie bevindt. Iemand die werkt, gaat men zijn werk niet afnemen om in te burgeren. In de plaats daarvan wordt de inburgering gefaciliteerd.

Amendement nr. 33 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen. De amendementen nr. 23 en 24 worden aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 31 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 32

Artikel 32 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 33

Amendement nr. 25 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Verfaillie strekt ertoe in §1 het eerste lid te vervangen. Amendement nr. 26 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en Karin Brouwers en de heren Marius Meremans en Jan Verfaillie strekt ertoe de tweede paragraaf te schrappen. De heer *Marius Meremans* verwijst andermaal naar de verantwoording bij amendement nr. 15 op artikel 2.

Amendement nr. 11 van de heer Bart Caron strekt er eveneens toe §2 te schrappen. De heer *Bart Caron* zegt hiermee tegemoet te willen komen aan een vraag van het Minderhedenforum. Meerdere internationale, academische bronnen stellen dat taalvaardigheid niet alleen te maken heeft met het aantal cursussen maar ook met werken op maat. Het lid pleit ervoor de volgorde om te keren en van Nederlands niet de voorafgaande voorwaarde te maken om deel te nemen aan de andere stappen in het integratieproces. Gezonder is verschillende sporen samen te laten lopen. Integratie en taalvaardigheid zijn twee takken van dezelfde boom en moeten gelijktijdig gebeuren. Het is mogelijk dat iemand die snel werk weet te vinden maar geen taalopleiding heeft gehad, sneller Nederlands leert dan iemand met een relatief lage opleiding die eerst een jaar in de klas zat.

De SERV noemt het inburgeringscertificaat in zijn advies “niet het meest efficiënte en effectieve middel om werk te maken van een betere aansluiting tussen inburgering en arbeidsmarkt. De sociale partners zien veeleer mogelijkheden voor de uitbouw van een goede toeleiding en kwaliteitsvol Nederlands als tweede taal, gerelateerd aan ondernemingen, organisaties en de werkvloer.”. De SERV en de commissie Diversiteit achten het dan ook niet opportuun de mogelijkheid tot invoering van inburgeringscertificaten nu in het ontwerp van decreet te verankeren. Ook de Vlor en het HIVA maken fundamentele opmerkingen over het civiele effect van een en ander.

Amendement nr. 12 voorgesteld door de dames Khadija Zamouri en Annick De Ridder, de heren Marnic De Meulemeester en Jo De Ro en mevrouw Gwenny Devroe strekt ertoe de tweede paragraaf te vervangen. Mevrouw *Khadija Zamouri* wil met het amendement een duidelijke invulling geven aan het inburgeringscertificaat. Ze wil twee vliegen in één klap slaan: ten eerste een betere kennis van het Nederlands bekomen bij zo veel mogelijk inburgeraars, en ten tweede hen de mogelijkheid geven hun inburgeringstraject af te ronden via het behalen van een gunstig resultaat na een test in het NT2-traject, waarvoor ze een inburgeringscertificaat ontvangen.

Amendement nr. 27 voorgesteld door mevrouw Patricia De Waele strekt ertoe aan §2, na de eerste zin, een nieuwe zin toe te voegen met het oog op een resultaatsverbintenis in het kader van de inburgeringscursus. Voor mevrouw *Patricia De Waele* is taalkennis essentieel voor het slagen van de inburgering. Ze erkent wel dat sommige mensen niet over de capaciteit beschikken om een cursus tot een goed einde te brengen en heeft daarom begrip voor een inburgering op maat. Maar wie een traject weigert, zet zichzelf aan de kant. Taalkennis is de spil van inburgering in onze samenleving.

Minister *Geert Bourgeois* herhaalt zijn eerdere uitleg over de afwijkingen die de regering zal toestaan op het taalniveau, rekening houdend met de situatie van de persoon in kwestie. Het inburgeringscertificaat voorgesteld door Open Vld wijst hij af omdat de meerderheid wil gaan naar een attest met een hoger taalniveau. Ten aanzien van de heer Caron zegt de minister dat hij bij zijn keuze voor taalniveau 1.2 of A2 blijft omdat het huidige niveau te laag is en mensen niet toelaat om te functioneren. Op dit moment moet de VDAB meer dan 13.000 mensen opleiden omdat ze onvoldoende Nederlands spreken om te werken, merkt hij op. Ook om de Belgische nationaliteit te verwerven, is niveau A2 inmiddels nodig. Het gaat overigens nog steeds om een gewoon basisniveau. In Denemarken vraagt men intussen al niveau B van de inburgeraars. Hij wijst nogmaals op de mogelijkheid van afwijkingen voor bepaalde categorieën.

De heer *Bart Caron* deelt de wens van de minister dat iedereen zo goed mogelijk Nederlands zou moeten spreken. Dat er geen sancties komen voor mensen die niet mee kunnen is positief, maar die mensen krijgen ook geen attest. Op die manier creëert men twee categorieën bij de bevolking en voor sommigen een nog grotere achterstand met het oog op doorstroming naar de arbeidsmarkt. Dan verkiest het lid een gelijke inspanningsverbintenis voor iedereen.

Minister *Geert Bourgeois* herhaalt dat om de Belgische nationaliteit te verwerven men niveau A2 moet halen. Hij wijst op de grote schoolproblemen als gevolg van het ontbreken van Nederlands als thuistaal. Men mag dit niet voorstellen als een last die men de mensen wil opleggen. De minister wil integendeel mensen vooruithelpen en onderstreept dat ook A2 nog altijd slechts een basisniveau Nederlands is.

De amendementen nr. 25 en 26 worden aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen. Amendement nr. 11 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding. Amendement nr. 12 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding. Amende-

ment nr. 27 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2. Amendement nr. 34 voorgesteld door de heer Bart Caron wordt door de indiener ingetrokken.

Het aldus geamendeerde artikel 33 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikelen 34 tot 38

De artikelen 34 tot 38 worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 39

Amendement nr. 28 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en mevrouw Karin Brouwers, de heren Marius Meremans en Jan Durnez strekt ertoe §4 te vervangen. De heer *Marius Meremans* verwijst andermaal naar de verantwoording bij amendement nr. 15 op artikel 2.

Amendement nr. 29 voorgesteld door de heren Willy Segers en Ward Kennes, de dames Fatma Pehlivan en mevrouw Karin Brouwers, de heren Marius Meremans en Jan Durnez strekt ertoe een nieuwe §5 toe te voegen. De heer *Marius Meremans* verwijst voor de verantwoording naar amendement nr. 20 op artikel 27.

De amendementen nr. 28 en 29 en het aldus geamendeerde artikel 39 worden aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikelen 40 en 41

De artikelen 40 en 41 worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 42

Amendement nr. 13 voorgesteld door de heer Bart Caron strekt ertoe aan het derde lid van §3 een zin toe te voegen (A) en een §4 toe te voegen (B). De heer *Bart Caron* merkt op dat het hier gaat over de kosten van het tolken en vertalen. Doel is te vermijden dat de eindgebruiker de rekening betaalt, ook al heeft de tolk- en vertaaldienst geen regeling met de Vlaamse Regering. Als voorbeelden geeft hij de dienstverlening aan de loketten van een lokaal bestuur en de gezondheidszorg.

Amendement nr. 35 voorgesteld door mevrouw Patricia De Waele strekt ertoe bij wijze van subamendement op amendement nr. 13 aan de bij (B) voorgestelde tekst een zin toe te voegen. Mevrouw *Patricia De Waele* meent dat niet alle nieuwkomers sukkelaars zijn of dat zullen blijven. Zij stelt daarom in het subamendement voor dat wie de nodige welvaart heeft bereikt, solidair zijn steentje bijdraagt aan het sociale vertalen en tolken waar men ooit gebruik van maakte. Zij verwijst ook naar de argumentatie van haar subamendement op amendement nr. 15 bij artikel 2.

Minister *Geert Bourgeois* verwijst naar zijn eerdere replieken en vraagt de verwerping van beide amendementen die elkaar overigens tegenspreken. De responsabilisering van de sectoren is er gekomen op vraag van de tolk- en vertaalsector en is al decretaal geregeld sinds

2009. Het beleidsdomein Integratie betaalt alle overheadkosten, alleen de gebruikersoverheid wordt geresponsabiliseerd. De Vlaamse overheid rekent de kosten niet door. Ten aanzien van de gebruikersoverheden die niet Vlaams zijn, kan de Vlaamse overheid trouwens niet legiferen.

De heer *Bart Caron* erkent dat de sector verantwoordelijkheid wil nemen, maar responsabilisering betekent niet dat er een rechtstreekse betaalrelatie ontstaat tussen de vertaaldiensten en de persoon voor wie ze vertalingen uitvoeren. Wie betaalt de sociale tolk voor iemand die in een instelling terechtkomt die niet onder de Vlaamse overheid valt?

Minister *Geert Bourgeois* had het over de responsabilisering van de gebruikersoverheden, niet van de individuele gebruikers. Sommige gebruikersoverheden subsidiëren sociale organisaties, andere betalen direct zelf. Ook de federale overheid draagt haar steentje bij in de gezondheidszorg. De ministers Vandeuren en Onkelinx maken daarover afspraken.

Amendement nr. 35 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

De heer Bart Caron vraagt een gesplitste stemming over zijn amendement nr. 13 (A) en (B). Amendement nr. 13 (A) wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen. Amendement nr. 13 (B) wordt verworpen met 11 stemmen tegen 1.

Artikel 42 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

Artikelen 43 tot 49

De artikelen 43 tot 49 worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 50

Amendement nr. 14 voorgesteld door de heer Bart Caron strekt ertoe aan het eerste lid een zin toe te voegen, waardoor een budget zou worden gereserveerd voor projecten van etnisch-culturele verenigingen. Zij leveren een belangrijke bijdrage aan de secundaire integratietrajecten maar worden vandaag vrijwel uitsluitend gesubsidieerd vanuit het sociaal-cultureel werk. In de loop van deze legislatuur daalde de subsidie met gemiddeld 30%, terwijl het aantal verenigingen en participanten stijgt.

Minister *Geert Bourgeois* verwijst naar zijn antwoord over deze kwestie tijdens de algemene bespreking.

Amendement nr. 14 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1 bij 3 onthoudingen.

Artikel 50 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikelen 51 tot 56

De artikelen 51 tot 56 worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

IV. EINDSTEMMING

Het aldus geamendeerde ontwerp van decreet betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Annick DE RIDDER,
voorzitter

Fatma PEHLIVAN,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

BBB	beter bestuurlijk beleid
bon	Brussels onthaalbureau voor inburgering
cao	collectieve arbeidsovereenkomst
COCOF	Commission Communautaire Française
ESF	Europees Sociaal Fonds
EU	Europese Unie
EVA	extern verzelfstandigd agentschap
HIVA	Hoger Instituut voor de Arbeid (nieuwe benaming voluit = Onderzoeks- insituut voor Arbeid en Samenleving)
ICT	informatie- en communicatietechnologie
MO	maatschappelijke oriëntatie
NT2	Nederlands als tweede taal
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
ODiCe	Oost-Vlaams Diversiteitscentrum vzw
OESO	Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VDAB	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
VGC	Vlaamse Gemeenschapscommissie
VLABEST	Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken
Vlor	Vlaamse Onderwijsraad
vte	voltijdsequivalenten
VVP	Vereniging van de Vlaamse Provincies
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten
vzw	vereniging zonder winstoogmerk

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° anderstalige kleuter: de persoon die gelijktijdig aan de volgende voorwaarden voldoet:
 - a) op 31 december die volgt op de aanvang van het schooljaar enerzijds minstens twee jaar en zes maanden en anderzijds geen vijf jaar geworden zijn;
 - b) niet het Nederlands als thuistaal of moedertaal hebben;
 - c) niet ingeschreven zijn in het kleuteronderwijs;
- 2° attest van inburgering: een attest dat wordt uitgereikt aan de inburgeraar die minstens voor elk onderdeel van zijn vormingsprogramma de doelstellingen van het vormingsprogramma heeft bereikt;
- 3° attest van vrijstelling: een attest dat wordt uitgereikt aan de inburgeraar die vrijgesteld is van de inburgeringsplicht;
- 4° centrum: voor zover ze opleidingen Nederlands tweede taal aanbieden een van de volgende entiteiten:
 - a) het centrum, vermeld in artikel 2, 4°, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs;
 - b) een talentcentrum, opgericht door een universiteit als bedoeld in artikel 4 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen;
- 5° decreet van 15 juli 2011: het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd;
- 6° EVA: het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap, vermeld in artikel 16;
- 7° inburgeraar: een persoon die behoort tot de doelgroep van inburgering, vermeld in artikel 26, §1;
- 8° inburgering: een begeleid traject naar integratie waarbij de overheid aan inburgeraars een specifiek programma op maat aanbiedt, dat hun zelfredzaamheid verhoogt met het oog op participatie op professioneel, educatief en sociaal vlak;

- 9° inburgeringsbeleid: het onderdeel van het integratiebeleid dat geconcretiseerd wordt in een inburgeringstraject dat aan de inburgeraar wordt aangeboden en een toeleidingstraject dat aan de minderjarige nieuwkomer en de anderstalige kleuter wordt aangeboden;
- 10° inburgeringscontract: een overeenkomst tussen de inburgeraar en het EVA waarbij beide partijen verbintenissen aangaan met betrekking tot het inburgeringstraject;
- 11° inburgeringsplicht: de verplichtingen die aan de verplichte inburgeraars worden opgelegd met toepassing van artikel 27, §3;
- 12° inburgeringstraject: het traject, vermeld in artikel 28;
- 13° integratie: een dynamisch en interactief proces waarbij individuen, groepen, gemeenschappen en voorzieningen elk vanuit een context van de afdwingbaarheid van rechten en plichten die inherent zijn aan onze democratische rechtsstaat, op een constructieve wijze met elkaar in relatie staan en omgaan met migratie en de gevolgen ervan in de samenleving;
- 14° integratiebeleid: het beleid dat met onderling afgestemde initiatieven inspeelt op de situaties en dynamieken die verbonden zijn met de gevolgen van migratie, met als doel zelfstandige en evenredige participatie, toegankelijkheid van alle voorzieningen, actief en gedeeld burgerschap van eenieder en het verkrijgen van sociale samenhang;
- 15° kandidaat-inwijkeling: de vreemdeling die in het buitenland een visum tot langdurig verblijf in België heeft verkregen en zijn of haar wil uit om in een gemeente van het Nederlandse taalgebied of van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ingeschreven te worden in het Rijksregister, of de niet-visumplichtige vreemdeling die bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het buitenland zijn of haar wil uit om een langdurig verblijf in België te verkrijgen en om in een gemeente van het Nederlandse taalgebied of van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ingeschreven te worden in het Rijksregister;
- 16° leefloon: een geïndexeerd inkomen dat wordt uitgekeerd met toepassing van de wetgeving betreffende het recht op maatschappelijke integratie;
- 17° levensloopbaan: het volledige traject dat een individuele natuurlijke persoon kan doorlopen gedurende zijn leven en waarbij de verschillende rollen zoals die van onder meer kind, student, burger, werkende, vrijetijds mens, echtgenoot of echtgenote, gezinsverzorger, ouder of gepensioneerd aan bod kunnen komen;
- 18° lokaal bestuur: een gemeente, provincie of een extern verzelfstandigd agentschap van een gemeente of provincie;
- 19° maatschappelijke dienstverlening: de maatschappelijke dienstverlening in de vorm van een financiële uitkering door het OCMW, die geheel of gedeeltelijk door de federale overheid ten laste wordt genomen met toepassing van artikel 5 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun, verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- 20° minderjarige nieuwkomer: de persoon die gelijktijdig aan de volgende voorwaarden voldoet:
 - a) op 31 december die volgt op de aanvang van het schooljaar enerzijds minstens vijf jaar en anderzijds geen achttien jaar geworden zijn;
 - b) niet het Nederlands als thuistaal of moedertaal hebben;
 - c) onvoldoende de onderwijstaal beheersen om met goed gevolg de lessen te kunnen volgen;
 - d) maximaal negen maanden ingeschreven zijn in een school met het Nederlands als onderwijstaal (vakantiemaanden juli en augustus niet meegerekend);
 - e) maximaal één jaar ononderbroken in België verblijven;
- 21° OCMW: een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;
- 22° reguliere voorziening: een voorziening, inzonderheid in de sectoren onderwijs, tewerkstelling, welzijn en cultuur, die wordt erkend, gefinancierd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschaps-

- commissie, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie of een lokaal bestuur;
- 23° toeleidingstraject: het traject, vermeld in artikel 36;
- 24° VDAB: het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding;
- 25° verplichte inburgeraar: een inburgeraar als vermeld in artikel 27, §1, voor zover niet vrijgesteld van de inburgeringsplicht;
- 26° vormingsprogramma: het programma, vermeld in artikel 29;
- 27° vreemdeling met wettig verblijf: een persoon die het bewijs niet levert in het bezit te zijn van de Belgische nationaliteit en die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf of om zich te vestigen in België of die volgens een geldig document in België mag verblijven, met toepassing van de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- 28° wachttuitkering: de wachttuitkering die is ingevoerd in het kader van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de werkloosheidsreglementering;
- 29° werkloosheidsuitkering: de werkloosheidsuitkering die is ingevoerd in het kader van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de werkloosheidsreglementering;
- 30° zelfredzaamheid: onder zelfredzaamheid van personen wordt begrepen dat die personen in staat zijn actief hun levensloopbaan uit te bouwen en daarvoor een basis-taalvaardigheid van het Nederlands verwerven.

Bij verwijzing naar personen wordt hierna de mannelijke vorm gebruikt. De mannelijke vorm verwijst zowel naar mannen als naar vrouwen.

Hoofdstuk 2. Doelstellingen, uitgangspunten en opdrachten van het Vlaamse integratiebeleid

Art. 3. Het Vlaamse integratiebeleid richt zich op de gehele samenleving en heeft daarbij, naargelang van het geval, speciale aandacht voor de volgende bijzondere doelgroepen:

- 1° personen die legaal en langdurig in België verblijven en die bij hun geboorte niet de Belgische nationaliteit bezaten of van wie minstens een van de ouders bij geboorte niet de Belgische nationaliteit bezat, in het bijzonder diegenen die zich in een vaststelbare achterstandspositie bevinden. Daarbij is een langdurig verblijf elk legaal verblijf dat niet beperkt is tot maximaal drie maanden als vermeld in titel I, hoofdstuk II, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- 2° personen die legaal in België verblijven en die wonen of woonden in een woonwagen als vermeld in artikel 2, 33°, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, of waarvan de ouders dat deden, met uitzondering van bewoners van campings of gebieden met weekendverblijven.

Daarnaast richt het Vlaamse integratiebeleid zich ook op vreemdelingen zonder wettig verblijf, meer bepaald vreemdelingen die zich in België bevinden zonder wettig verblijfsstatuut en die wegens een noodsituatie begeleiding vragen.

Art. 4. §1. Het Vlaamse integratiebeleid is een inclusief beleid. Het wordt gerealiseerd binnen het algemene beleid van de verschillende beleidsdomeinen, grotendeels via algemene maatregelen en alleen als dat nodig is via een specifiek aanbod.

Het Vlaamse integratiebeleid is een onderbouwd, afgestemd en gecoördineerd beleid dat zich verhoudt tot de federale, Europese en internationale regelgeving en context.

§2. Het Vlaamse integratiebeleid speelt in op de situaties en dynamieken die verbonden zijn met de gevolgen van migratie met als doel:

- 1° de zelfstandige en evenredige participatie van de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°;
- 2° de toegankelijkheid van alle voorzieningen voor iedereen, en meer specifiek voor de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°;
- 3° een actief en gedeeld burgerschap van eenieder;
- 4° het versterken van sociale samenhang.

Tot de doelstellingen van het Vlaamse integratiebeleid behoren ook de menswaardige begeleiding en oriëntatie van de personen, vermeld in artikel 3, tweede lid, prioritair gevoerd met betrekking tot de gezondheidszorg, het kleuteronderwijs en het onderwijs voor leerplichtigen, vermeld in de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht, en gericht op de oriëntering naar een zinvol toekomstperspectief.

§3. Het Vlaamse integratiebeleid ondersteunt het proces van integratie en vertrekt daarbij van de volgende uitgangspunten:

- 1° gelijkwaardigheid van eenieder;
- 2° respect voor ieders eigenheid, competenties en ambities;
- 3° aandacht voor differentiatie;
- 4° migratie als opportuniteit voor de samenleving;
- 5° aandacht voor antidiscriminatie en racismebestrijding;
- 6° actief burgerschap van eenieder;
- 7° empowerment van de bijzondere doelgroepen;
- 8° een goede kennis van de omgevingstaal.

§4. De doelstellingen, vermeld in paragraaf 2, worden op een geïntegreerde manier gerealiseerd. Dat houdt in dat er gewerkt wordt op een manier waarbij er:

- 1° afstemming is op de lokale en bovenlokale context;
- 2° inschakeling is in het lokaal en bovenlokaal inclusief integratiebeleid;
- 3° een resultaatgerichte aanpak vooropstaat;
- 4° nauw wordt samen gewerkt met voorzieningen met het oog op structurele inbedding;
- 5° maximale betrokkenheid is van de bijzondere doelgroepen.

Hoofdstuk 3. Organisatie van het inclusieve horizontale Vlaamse integratiebeleid

Art. 5. §1. De Vlaamse Regering stelt binnen twaalf maanden na haar aantreden de strategische en operationele doelstellingen en beleidsprioriteiten vast waarmee op elk relevant beleidsdomein de doelstellingen van het Vlaamse integratiebeleid, vermeld in artikel 4, zullen worden ingevuld.

Binnen zes maanden nadat de Vlaamse Regering de strategische en operationele doelstellingen heeft vastgelegd, stelt ze een geïntegreerd actieplan op.

Het geïntegreerd actieplan omvat minstens:

- 1° de beschrijving van de geformuleerde strategische en operationele doelstellingen binnen elk beleidsdomein;
- 2° een analyse per beleidsdomein van de maatschappelijke context waarbinnen die doelstellingen gerealiseerd moeten worden;
- 3° de concrete acties die genomen moeten worden om de geformuleerde doelstellingen te realiseren;
- 4° het tijdpad, opgesteld voor de uitvoering van die acties;
- 5° de opgave van de indicatoren waarmee de voortgang wordt gemeten;
- 6° de ingezette middelen en instrumenten.

§2. Het geïntegreerd actieplan wordt na twee jaar geactualiseerd. Die actualisering omvat minstens:

- 1° een analyse per beleidsdomein van de maatschappelijke ontwikkelingen die relevant zijn voor het Vlaamse integratiebeleid;
- 2° een beschrijving per beleidsdomein van de voortgang van de acties, en de eventuele bijsturingen;
- 3° de nieuwe acties binnen elk beleidsdomein, met opgave van het tijdpad en de indicatoren waarmee de voortgang wordt gemeten.

§3. De Vlaamse Regering kan het geïntegreerd actieplan, vermeld in paragraaf 1, tweede en derde lid, en de actualisatie van het geïntegreerd actieplan, vermeld in paragraaf 2, afstemmen op het actieplan, vermeld in artikel 10 van het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid.

§4. De relevante beleidsdomeinen houden bij de evaluatie van de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 4, §2, van het decreet van 15 juli 2011, rekening met de beleidsprioriteiten, vermeld in paragraaf 1.

Art. 6. §1. Binnen de Vlaamse overheid wordt een commissie Integratiebeleid ingericht met als opdracht:

- 1° toe te zien op de coherentie, synergie en coördinatie van het Vlaamse integratiebeleid, vermeld in artikel 4;
- 2° een ontwerp van het geïntegreerd actieplan als vermeld in artikel 5, §1, tweede lid, op te stellen;
- 3° de acties van de verschillende beleidsdomeinen op elkaar af te stemmen;
- 4° de impact van de acties te analyseren;
- 5° het actieplan te evalueren;
- 6° voorstellen te formuleren voor het actualiseren van het actieplan, met toepassing van artikel 5, §2.

§2. De commissie rapporteert jaarlijks aan de Vlaamse Regering over de realisatie en de voortgang van het gevoerde beleid. De Vlaamse Regering legt het rapport voor aan het Vlaams Parlement.

§3. De Vlaamse Regering kan de opdracht van de commissie, vermeld in paragraaf 1, en de rapportageverplichting, vermeld in paragraaf 2, concretiseren en aanvullen, alsook de samenstelling en werking van de commissie regelen.

Art. 7. De Vlaamse Regering bepaalt de voor het integratiebeleid relevante beleidsdomeinen.

Binnen de als relevant aangewezen beleidsdomeinen zullen de Vlaamse Regering en de rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest het Vlaamse integratiebeleid, vermeld in artikel 4, voorbereiden, uitvoeren en evalueren.

De Vlaamse Regering waakt erover dat per relevant beleidsdomein minstens een vertegenwoordiger wordt voorgedragen die zitting houdt in de commissie vermeld in artikel 6.

Hoofdstuk 4. Participatieorganisatie

Art. 8. De Vlaamse Regering erkent één participatieorganisatie die optreedt als een forum van organisaties van personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°.

De participatieorganisatie heeft tot taak met voldoende lokale spreiding de participatie aan de samenleving te bevorderen van de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°. Daarvoor vervult ze minstens de volgende algemene opdrachten:

- 1° aan belangenbehartiging doen;
- 2° personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, vertegenwoordigen ten opzichte van de Vlaamse overheid;
- 3° de empowerment en emancipatie van personen als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, bevorderen;
- 4° beleidsaanbevelingen uitbrengen;
- 5° werken aan een correcte beeldvorming over de bijzondere doelgroepen.

Art. 9. §1. Voor de uitvoering van de opdrachten, vermeld in artikel 8, maakt de participatieorganisatie voor een periode van vijf jaar een meerjarenplan op dat aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd. De vijfjarige periode start op 1 januari van het tweede jaar dat volgt op de verkiezing van het Vlaams Parlement. Dat meerjarenplan bevat minstens de volgende elementen:

- 1° een beschrijving van de bestaande situatie;
- 2° een opgave van de strategische en operationele doelstellingen;
- 3° een opgave van de te bereiken resultaten en bijbehorende indicatoren.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van totstandkoming en de vorm van het meerjarenplan.

§2. Het vijfjaarlijkse meerjarenplan wordt geconcretiseerd in een jaarlijks operationeel plan dat minstens de volgende elementen bevat:

- 1° een beschrijving van de geformuleerde strategische en operationele doelstellingen uit het meerjarenplan waaraan in het jaar in kwestie gewerkt zal worden;
- 2° de concrete acties die genomen moeten worden om de geformuleerde resultaten te bereiken;
- 3° het tijdpad, opgesteld voor de uitvoering van die acties;
- 4° een opgave van de indicatoren waarmee de voortgang wordt gemeten;
- 5° de ingezette middelen en instrumenten.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van totstandkoming en de vorm van het jaarlijks operationeel plan.

Art. 10. De participatieorganisatie wordt erkend onder de volgende voorwaarden:

- 1° de participatieorganisatie is een vereniging zonder winstoogmerk;
- 2° de participatieorganisatie is bij de uitoefening van zijn opdracht onafhankelijk. Dat behelst onder meer het onafhankelijk formuleren en communiceren van adviezen en aanbevelingen, en de onafhankelijke samenstelling van haar organen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en procedure van de erkenning.

Art. 11. Binnen de beschikbare begrotingskredieten kent de Vlaamse Regering aan de erkende participatieorganisatie jaarlijks een algemene werkingssubsidie en een investeringssubsidie toe om een werking met voldoende lokale spreiding uit te bouwen.

De subsidies worden toegekend op basis van het meerjarenplan, vermeld in artikel 9, §1.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels en modaliteiten bepalen betreffende de toekenning, de terugvordering en de verantwoording van de subsidies, de indiening van aanvragen en verantwoordingsstukken, de eenmalige gegevensopvraging en voor de onverenigbaarheden en de procedure voor de controle op de aanwending van de subsidies.

Hoofdstuk 5. Het lokale integratiebeleid

Art. 12. Binnen de grenzen van hun grondgebied hebben de steden en gemeenten de regierol over het integratiebeleid. Dat betekent dat ze binnen de grenzen van het subsidiariteitsbeginsel voor de uitwerking, sturing, afstemming en uitvoering van het inclusieve lokale integratiebeleid zorgen. Ze coördineren de relevante actoren in de eigen stad of gemeente en betrekken de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties bij dat beleid.

De Vlaamse Regering bepaalt, in overleg met de steden en de gemeenten, de verdere invulling van de regierol van de steden en gemeenten.

Art. 13. §1. Binnen de beschikbare begrotingskredieten kan de Vlaamse Regering aan de steden en gemeenten een integratiesubsidie toekennen voor de realisatie van de doelstellingen van het integratiebeleid, vermeld in artikel 4. Binnen die doelstellingen bepaalt de Vlaamse Regering de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 4, van het decreet van 15 juli 2011.

De Vlaamse Regering bepaalt de minimale aanwezigheid en concentratie van de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, op het grondgebied van de betrokken steden en gemeenten, opdat ze in aanmerking zouden komen voor de toekenning van een integratiesubsidie.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels en modaliteiten bepalen betreffende de toekenning, de terugvordering en de verantwoording van de subsidies, de indiening van aanvragen en verantwoordingsstukken, de eenmalige gegevensopvraging en voor de onverenigbaarheden en de procedure voor de controle op de aanwending van de subsidies.

§2. De Vlaamse Regering kan voor de toekenning van een integratiesubsidie op basis van de strategische meerjarenplanning van de steden en gemeenten, een prioriteitsstelling opmaken die met de volgende elementen rekening houdt:

- 1° de aanwezigheid en concentratie van de personen, vermeld, in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°;
- 2° de mate waarin een achterstellings- en achterstandsproblematiek voorkomen.

De Vlaamse Regering bepaalt objectieve criteria voor de prioriteitsstelling.

§3. De Vlaamse Regering maakt de lijst met de steden en gemeenten die in aanmerking komen voor een integratiesubsidie, bekend. Bij de aanvang van de meerjarenplanning 2014-2019 komen alleen steden en gemeenten die in het verleden al een subsidie voor een integratiedienst of voor het opstarten van een integratiedienst hebben ontvangen, voor een integratiesubsidie in aanmerking.

Bijkomende steden en gemeenten dan die vermeld in het eerste lid, kunnen alleen voor subsidiëring in aanmerking komen voor zover er voldoende extra middelen op de begroting beschikbaar zijn.

In aanvulling op artikel 2, 3°, van het decreet van 15 juli 2011 wordt in de mogelijkheid voorzien om, in afwijking van de zesjaarlijkse lokale beleidscyclus, tussentijds in te stappen. De Vlaamse Regering bepaalt daartoe de verdere procedure.

§4. De Vlaamse Regering kan voor de bepaling van het bedrag van de integratiesubsidie regels opstellen die minstens rekening houden met de volgende elementen:

1° de aanwezigheid en concentratie van de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°;
2° de mate waarin een achterstellings- en achterstandsproblematiek voorkomen.

§5. De stad of gemeente die een aanvraag voor een integratiesubsidie doet, toont aan hoe ze de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties betrokken heeft bij de opmaak, en hoe ze de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties zal betrekken bij de uitvoering van de strategische meerjarenplanning.

§6. In dit artikel wordt verstaan onder:

- 1° integratiesubsidie: een subsidie die steden en gemeenten ontvangen in het kader van dit decreet om een lokale invulling te geven aan de beleidsprioriteiten van de Vlaamse Gemeenschap inzake het integratiebeleid;
- 2° strategische meerjarenplanning: de meerjarenplanning, vermeld in de artikel 146 en 147 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005.

Art. 14. De bepalingen van het decreet van 15 juli 2011 zijn van toepassing op het lokale integratiebeleid.

Art. 15. Binnen de beschikbare begrotingskredieten kan de Vlaamse Regering middelen toewijzen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het opnemen van de regierol, vermeld in artikel 47, tweede lid.

Hoofdstuk 6. Uitvoering van het Vlaamse integratiebeleid

Afdeling 1. Privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap

Onderafdeling 1. Machtiging tot oprichting

Art. 16. §1. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om namens de Vlaamse Gemeenschap onder de voorwaarden, bepaald in dit decreet, een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap als bedoeld in artikel 29 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003, in de vorm van een private stichting op te richten, dan wel mee te werken aan de oprichting ervan, en te belasten met de taken, bedoeld in artikel 17.

Behalve in het geval van andersluidende bepalingen in dit decreet, zijn de bepalingen van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 van toepassing op het EVA.

De statuten van het EVA en elke wijziging daaraan, worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering en meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt tot welk homogeen beleidsdomein het EVA behoort. De statuten van het EVA bepalen dat de leden van de raad van bestuur door de Vlaamse Regering worden benoemd en ontslagen.

§3. Het EVA voert het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid op het terrein uit en heeft als werkingsgebied het volledige Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel Hoofdstad.

§4. De Vlaamse Regering kan de beleidsondersteuning en de beleidsvoorbereiding van het Vlaamse integratiebeleid toevertrouwen aan een departement of een intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid.

Onderafdeling 2. De opdracht, taken en kerntaken van het EVA

Art. 17. Het EVA heeft tot opdracht de integratie te ondersteunen, te stimuleren en te begeleiden.

Daarvoor vervult het EVA, in overeenstemming met afdeling 3 tot en met 8, de volgende kerntaken:

- 1° adviesverstrekking en begeleiding op maat in functie van empowerment van individuele burgers van de bijzondere doelgroepen met het oog op zelfstandige en evenredige participatie, actief burgerschap en sociale samenhang via:
 - a) het aanbieden van inburgeringstrajecten voor inburgeraars en toeleidingstrajecten voor minderjarige nieuwkomers en anderstalige kleuters;
 - b) het aanbieden van een specifiek trajectmatig vormings- en begeleidingsaanbod op maat, hetzij individueel, hetzij in groep, in samenwerking met reguliere voorzieningen, om de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, te bereiken en te versterken;
- 2° adviesverstrekking en praktijkondersteuning op maat in functie van structureel werken aan integratie met het oog op zelfstandige en evenredige participatie, toegankelijkheid van alle voorzieningen, actief burgerschap en sociale samenhang via:
 - a) dienstverlening sociaal tolken en sociaal vertalen;
 - b) taalbeleid;
 - c) taalpromotie;
 - d) integratiewerk;
 - e) juridische dienstverlening aangaande de rechtspositie van vreemdelingen;
- 3° adviesverstrekking en praktijkondersteuning op maat in functie van het draagvlak, de beeldvorming en de wederkerigheid van integratie en in functie van sociale samenhang;
- 4° adviesverstrekking en praktijkondersteuning op maat in functie van een onderbouwd, afgestemd, gecoördineerd en inclusief beleid.

In functie van de realisatie van de doelstellingen van het Vlaamse integratiebeleid, vermeld in artikel 4, vervult het EVA tevens de volgende taken:

- 1° verzamelen, bewerken en ter beschikking stellen van data;
- 2° opzetten van gerichte, experimentele projecten in functie van de realisatie van de kerntaken, vermeld in het tweede lid;
- 3° verzamelen en ter beschikking stellen van expertise.

Voorts mag het EVA alle andere activiteiten en taken uitoefenen die rechtstreeks of onrechtstreeks kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van de voormelde opdracht en kerntaken van het EVA.

Het EVA vervult zijn opdracht, taken en kerntaken op een geïntegreerde manier als vermeld in artikel 4, §4. Om op een geïntegreerde manier aan het realiseren van de doelstellingen van het Vlaams integratiebeleid te werken, zal het EVA tegelijk aan de realisatie van alle vier de kerntaken werken.

Onderafdeling 3. Werking en middelen

Art. 18. §1. De Vlaamse Regering is gemachtigd om statutaire personeelsleden van de Vlaamse ministeries, IVA's met rechtspersoonlijkheid en publiekrechtelijke EVA's als vermeld in het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003, overeenkomstig de modaliteiten, bepaald in de samenwerkingsovereenkomst, ter beschikking te stellen van het EVA.

§2. De Vlaamse Regering kan tevens gebouwen en andere infrastructuur of andere middelen overeenkomstig de modaliteiten, vermeld in de samenwerkingsovereenkomst, ter beschikking stellen van het EVA. De terbeschikkingstelling geldt maar tot wederopzegging, zonder dat het EVA daaruit schadeloosstelling tegenover de Vlaamse Gemeenschap kan eisen.

§3. Jaarlijks kunnen aan het EVA ten laste van de algemene uitgavenbegroting en binnen de beschikbare begrotingskredieten van de Vlaamse Gemeenschap algemene werkings-subsidies, investeringssubsidies en projectsubsidies toegekend worden. De regels en modaliteiten voor de toekenning, de terugvordering en de verantwoording van de subsidies, de indiening van aanvragen en verantwoordingsstukken, de eenmalige gegevensopvraging en voor de onverenigbaarheden en de procedure voor de controle op de aanwending van de subsidies worden vastgesteld in de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in artikel 19.

§4. Het EVA is gemachtigd om, telkens mits akkoord van de betrokken entiteiten, over te gaan tot de overname van personeelsleden en gebouwen en andere infrastructuur van bestaande entiteiten.

§5. Het EVA is gemachtigd om over te gaan tot terugvordering van de subsidies die de bestaande entiteiten hebben aangewend voor het opbouwen van een reserve en of voor het verwerven van gebouwen en andere infrastructuur die de bestaande entiteiten niet meer kunnen aanwenden voor het doel waarvoor ze zijn verleend.

Art. 19. Tussen het EVA en de Vlaamse Regering wordt een samenwerkingsovereenkomst als vermeld in artikel 31 van het Kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, gesloten.

In de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in het eerste lid, worden onder meer de volgende zaken bepaald:

- 1° de krachtlijnen, de nadere omschrijving en aanpak van de uit te voeren taken en kerntaken;
- 2° de informatie- en rapportageverplichtingen over de taken en kerntaken en de financiële situatie, waaronder minstens het opstellen van een jaarverslag;
- 3° de nadere voorwaarden en modaliteiten tot eventuele terbeschikkingstelling aan het EVA van statutaire personeelsleden, gebouwen en andere infrastructuur of andere middelen als vermeld in artikel 18;
- 4° de regels en modaliteiten voor de toekenning, de terugvordering en de verantwoording van de subsidies, de indiening van aanvragen en verantwoordingsstukken, de eenmalige gegevensopvraging en voor de onverenigbaarheden en de procedure voor de controle op de aanwending van de subsidies;
- 5° de nadere bepalingen betreffende het beheer van, het toezicht op en de werking van het EVA;
- 6° de duur, opzeggings- en verlengingsmogelijkheden van de samenwerkingsovereenkomst;
- 7° de lokale en regionale vestigingsplaatsen van het EVA met het oog op een laagdrempelige werking en een voldoende lokale spreiding;
- 8° de manier waarop de raad van bestuur de onafhankelijkheid en de kwaliteit van de juridische dienstverlening zal garanderen.

De samenwerkingsovereenkomst bevat een antidiscriminatie- en een diversiteitsclausule.

Art. 20. §1. De Vlaamse Regering stelt een uniform computergestuurd cliëntvolgsysteem ter beschikking van het EVA. Dat systeem moet het EVA toelaten de taken en kerntaken die aan het EVA zijn toevertrouwd door of krachtens dit decreet te vervullen en meer in het bijzonder:

- 1° het EVA ondersteunen bij het uitvoeren van de inburgeringstrajecten en de toeleidings-trajecten;

- 2° het EVA toelaten om het individuele dossier van de inburgeraar, de minderjarige nieuwkomer en de anderstalige kleuter te registreren en het traject van die personen op te volgen;
- 3° minstens maandelijks een lijst ter beschikking te stellen van het EVA waarin de volgende categorieën van personen zijn opgenomen:
 - a) de inburgeraars die de afgelopen periode voor het eerst tot die categorie behoren;
 - b) de minderjarige nieuwkomers die de afgelopen periode voor het eerst tot die categorie behoren;
 - c) de anderstalige kleuters die de afgelopen periode voor het eerst tot die categorie behoren;
- 4° eenmalig een lijst ter beschikking te stellen van het EVA van de inburgeraars die gedurende meer dan twaalf maanden in het Rijksregister zijn ingeschreven;
- 5° de gegevensuitwisseling in het kader van de inburgeringstrajecten tussen het EVA, de Huizen van het Nederlands, de VDAB en het OCMW elektronisch te laten verlopen;
- 6° het EVA, het departement van het beleidsdomein of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, aangewezen door de Vlaamse Regering, toelaten om de inburgering, vermeld in afdeling 3, op te volgen.

De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden voor het ter beschikking stellen, het aanpassen en het gebruiken van het computergestuurd cliëntvolgsysteem en de elektronische gegevensuitwisseling bepalen.

§2. De Vlaamse Regering stelt een uniform registratiesysteem ter beschikking van het EVA voor de dienstverlening sociaal tolken en sociaal vertalen, vermeld in artikel 17, tweede lid, 2°, a).

De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden voor het ter beschikking stellen, het aanpassen en het gebruiken van registratiesysteem bepalen.

Art. 21. Alle persoonsgegevens die het EVA heeft verkregen en verwerkt in het kader van de toepassing van dit decreet, mogen uitsluitend worden verwerkt en aangewend met oog op de verwezenlijking van de taken en kerntaken van het EVA, vermeld in artikel 17, eerste tot en met derde lid.

Art. 22. Voor de inspectie op de kerntaken, vermeld in artikel 17, tweede lid, kan het EVA beroep doen op de inspectie als vermeld in deel II, titel IV, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen.

Onderafdeling 4. Toezicht en controle

Art. 23. De samenwerkingsovereenkomst en het jaarverslag van het EVA worden bezorgd aan de Vlaamse Regering, die ze ter kennis brengt van het Vlaamse Parlement.

Art. 24. §1. De Vlaamse Regering stelt bij het EVA een regeringscommissaris aan.

De regeringscommissaris houdt toezicht op de overeenstemming van de verrichtingen en de werking van het EVA met het recht, de statuten en de samenwerkingsovereenkomst.

Tegen elke beslissing van de raad van bestuur die hij strijdig acht met het decreet, de statuten en de samenwerkingsovereenkomst, dient de regeringscommissaris van de Vlaamse Regering beroep in bij de bevoegde minister. Dit beroep wordt met redenen

omkleed. Het wordt uitgeoefend binnen de vijf vrije dagen die volgen op de ontvangst door de regeringscommissaris van het afschrift van de beslissing.

Van dit beroep wordt binnen dezelfde termijn kennis gegeven aan de raad van bestuur. De uitvoering van de beslissing wordt door het beroep geschorst.

§2. De regeringscommissaris heeft met raadgevende stem zitting in de raad van bestuur van het EVA.

Ten minste vijf werkdagen vóór de datum van de vergaderingen ontvangt de regeringscommissaris de volledige agenda van de vergaderingen van de raad van bestuur van het EVA, alsook alle documenten ter zake. In gemotiveerde gevallen van hoogdringendheid kan van deze bepaling worden afgeweken.

De regeringscommissaris kan te allen tijde ter plaatse alle documenten en geschriften van het EVA inzien.

De regeringscommissaris kan van de bestuurders alle inlichtingen en ophelderingen vorderen, en alle verificaties verrichten die hij nodig acht voor uitvoering van zijn mandaat.

§3. De kosten die verbonden zijn aan de uitoefening van het ambt van regeringscommissaris, zijn ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Regering kan de rechtspositionele voorwaarden waaronder de regeringscommissaris wordt aangesteld nader bepalen.

Afdeling 2. Eventuele toewijzing van uitvoering van taken of kerntaken aan andere organisaties

Art. 25. §1. In afwijking van artikel 16, §3, kan bij besluit van de Vlaamse Regering, voor welbepaalde gebieden, de uitvoering van een of meer taken of kerntaken als vermeld in artikel 17, toegekend worden aan:

- 1° een lokaal bestuur;
- 2° de Vlaamse Gemeenschapscommissie;
- 3° een vereniging zonder winstoogmerk.

Desgevallend wordt voor de uitvoering van de taken of kerntaken elke verwijzing naar het EVA gelezen als een verwijzing naar het betrokken lokaal bestuur, de Vlaamse Gemeenschapscommissie of een vereniging zonder winstoogmerk.

De Vlaamse Regering zal de wijze waarop en de voorwaarden waaronder de voormelde taken en kerntaken worden toegekend, nader bepalen.

§2. De Vlaamse Regering zal in voorkomend geval binnen de beschikbare begrotingskredieten, een algemene werkings- en investeringssubsidie toekennen aan de instanties waaraan met toepassing van paragraaf 1 een of meer taken of kerntaken werden toegekend. Subsidies toegekend aan een lokaal bestuur vallen onder de principes, vermeld in het decreet van 15 juli 2011.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels en modaliteiten bepalen betreffende de toekenning, de terugvordering en de verantwoording van die subsidies, de indiening van

aanvragen en verantwoordingsstukken, de eenmalige gegevensopvraging en voor de onverenigbaarheden en de procedure voor de controle op de aanwending van die subsidies.

§3. De instanties waaraan met toepassing van paragraaf 1 een of meer taken of kerntaken werden toegekend, voorzien in de nodige afstemming met het EVA in functie van de coördinatie van de in dit decreet bedoelde taken en kerntaken die door alle betrokkenen worden uitgevoerd.

Afdeling 3. Inburgering

Onderafdeling 1. Doelgroep van inburgering

Art. 26. §1. Tot de doelgroep van inburgering behoren de volgende categorieën van personen:

- 1° iedere vreemdeling met wettig verblijf, voor zover volle achttien jaar oud, die ingeschreven is in het Rijksregister in een gemeente van het Nederlandse taalgebied of in een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, met uitzondering van de vreemdeling met wettig verblijf die hier voor een tijdelijk doel verblijft en van de asielzoeker gedurende een termijn van vier maanden na indiening van zijn asielaanvraag;
- 2° iedere meerderjarige Belg, geboren buiten België, van wie minstens één ouder geboren is buiten België en die in het Rijksregister ingeschreven is in een gemeente van het Nederlandse taalgebied of in een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 3° iedere minderjarige vreemdeling met wettig verblijf die ingeschreven is in het Rijksregister in een gemeente van het Nederlandse taalgebied of in een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die voldaan heeft aan de deeltijdse leerplicht of die, voor zover niet de volle achttien jaar oud, aanvullend bij de leerplicht baat heeft bij het volgen een inburgeringstraject.

De Vlaamse Regering bepaalt de categorieën van vreemdelingen die met een tijdelijk doel verblijven als vermeld in het eerste lid, 1°.

Met asielzoeker in de zin van het eerste lid, 1°, wordt hier de vreemdeling bedoeld die een asielaanvraag heeft ingediend, hetzij tot erkenning van de vluchtelingenstatus, hetzij tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, vermeld in artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

§2. Elke inburgeraar heeft recht op een inburgeringstraject. Evenwel zal bij de uitoefening van dit recht voorrang verleend worden aan de inburgeraars, vermeld in paragraaf 3. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere modaliteiten.

§3. Met behoud van de toepassing van het tweede lid is de Vlaamse Regering gemachtigd om een lijst op te stellen van de prioritaire categorieën van inburgeraars die bij voorrang recht hebben op het volgen van een inburgeringstraject of welbepaalde onderdelen ervan.

De volgende categorieën van inburgeraars, behoren in elk geval tot de prioritaire categorieën voor een inburgeringstraject:

- 1° de vreemdelingen, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 1°, die voor het eerst met een verblijfstitel van meer dan drie maanden ingeschreven worden in het Rijksregister in een gemeente van het Nederlandse taalgebied of in een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, en de Belgen, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, die voor het

- eerst ingeschreven zijn in het Rijksregister in een gemeente van het Nederlandse taalgebied of in een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 2° de verplichte inburgeraars, vermeld in artikel 27, §1, 2°, en §6.

§4. Tot de doelgroep van het Vlaamse inburgeringsbeleid behoort tevens de kandidaat-inwijkeling, voor zover volle achttien jaar oud.

Tot de doelgroep van het Vlaamse inburgeringsbeleid behoort tevens de minderjarige nieuwkomer en de anderstalige kleuter.

Art. 27. §1. Voor zover ze in het Rijksregister zijn ingeschreven in een gemeente van het Nederlandse taalgebied, over een verblijfstitel beschikken van meer dan drie maanden, volle achttien jaar oud zijn en niet vrijgesteld zijn overeenkomstig paragraaf 2, zijn de volgende categorieën van personen verplicht om een inburgeringstraject te volgen, en om daarbij de verplichtingen, bepaald in paragraaf 3, na te komen:

- 1° elke inburgeraar als vermeld in artikel 26, §1, eerste lid, 1°, die tijdens de afgelopen twaalf maanden voor het eerst met een verblijfstitel van meer dan drie maanden ingeschreven werd in het Rijksregister in een Belgische gemeente. Die inburgeraar behoudt zijn hoedanigheid van verplichte inburgeraar zolang hij niet voldaan heeft aan de verplichtingen, vermeld in paragraaf 3;
- 2° elke inburgeraar die behoort tot een van de volgende categorieën, vermeld in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten: de door de bisschop aangestelde verantwoordelijke van de parochie voor de rooms-katholieke eredienst en zijn vervanger, de predikant voor de protestantse eredienst en zijn vervanger, de bedienaar van de eredienst voor de anglicaanse eredienst en zijn vervanger, de rabbijn voor de israëlitische eredienst en zijn vervanger, de kerkbedienaar en zijn vervanger voor de orthodoxe eredienst en de eerste imam en zijn vervanger voor de islamitische eredienst;
- 3° elke inburgeraar als vermeld in artikel 26, §1, eerste lid, 2°, die de Belgische nationaliteit heeft, voor zover hij tijdens de afgelopen twaalf maanden voor het eerst in een Belgische gemeente in het Rijksregister werd ingeschreven. Die inburgeraar behoudt zijn hoedanigheid van verplichte inburgeraar zolang hij niet voldaan heeft aan de verplichtingen, vermeld in paragraaf 3.

§2. De inburgeraar, vermeld in paragraaf 1, 5 en 6, wordt vrijgesteld van de inburgeringsplicht als of van zodra hij tot een de volgende categorieën behoort:

- 1° personen die de nationaliteit hebben van een van de staten van de EU+, met uitzondering van personen die alleen de Belgische nationaliteit hebben of die de Belgische nationaliteit en de nationaliteit van een staat buiten de EU+ hebben, maar niet de nationaliteit van een andere staat van de EU+;
- 2° met behoud van de toepassing van punt 1° en met uitzondering van familie- en gezinsleden, in de hieronder begrepen betekenis, van personen die de Belgische nationaliteit hebben, maar niet de nationaliteit van een andere staat van de EU+:
 - a) een familielid van personen die de nationaliteit hebben van een van de staten van de EU, dat voldoet aan de voorwaarden van richtlijn 2004/38/EG betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden. Onder EU wordt verstaan de Europese Unie, namelijk de groep landen die zijn toegetreden tot de rechtsorde die is geschapen door het verdrag van 7 februari 1992 betreffende de Europese Unie en het verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap;
 - b) een familielid van een persoon met de nationaliteit van een van de staten van de EER dat, op basis van de overeenkomst betreffende de EER, gerechtigd is om België binnen te komen en in België te verblijven. Onder EER wordt verstaan de

Europese Economische Ruimte, namelijk de groep van landen die zijn toegetreden tot de rechtsorde die is geschapen door de overeenkomst van 2 mei 1992 houdende oprichting van de Europese Economische Ruimte;

- c) een gezinslid als vermeld in artikel 3 van bijlage I bij de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen, dat gerechtigd is om België binnen te komen en in België te verblijven;

Indien nodig moet het familie- of gezinslid, vermeld in a), b) en c), zelf zijn status aantonen;

- 3° Belgen en hun familie- en gezinsleden, in de hieronder begrepen betekenis, die gebruik hebben gemaakt van het uit het Europese recht voortvloeiende recht om zich in een EU+-staat te vestigen, nadien terugkeren naar België en daarbij door het uitoefenen van hun recht op vrij verkeer van personen inburgeringsplichtig zouden zijn geworden;
- 4° de inburgeraar die een attest van inburgering heeft behaald;
- 5° de inburgeraar die aan de hand van een medisch attest aantoonst dat hij ernstig ziek is of een mentale of fysieke handicap heeft, wat deelname of verdere deelname aan het inburgeringstraject blijvend onmogelijk maakt;
- 6° de inburgeraar die aan de hand van een attest van regelmatige lesbijwoning aantoonst dat hij een volledig schooljaar onthaalonderwijs heeft gevolgd. Onder volledig schooljaar onthaalonderwijs wordt verstaan een schooljaar onthaalonderwijs dat ten minste negen maanden (vakantiemaanden juli en augustus niet inbegrepen) lesbijwoning telt, gespreid over één of twee schooljaren.

De inburgeraar, vermeld in paragraaf 1, 1° en 3°, wordt vrijgesteld van de inburgeringsplicht als hij 65 jaar of ouder is.

De inburgeraar, vermeld in paragraaf 1, 1° en 3°, wordt vrijgesteld van de inburgeringsplicht indien hij het bewijs kan leveren in het bezit te zijn van:

- 1° een getuigschrift basisonderwijs, of een getuigschrift of een diploma van het secundair onderwijs of een diploma hoger onderwijs behaald in een door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap gefinancierde, georganiseerde of gesubsidieerde onderwijsinstelling;
- 2° een diploma, certificaat of ander document, behaald als bewijs van het voltooien van een opleiding die vergelijkbaar is met de in punt 1° bedoelde opleidingen en die gevolgd is aan een onderwijsinstelling die gefinancierd, georganiseerd of gesubsidieerd wordt door Nederland, met uitzondering van de opleidingen gevolgd aan een onderwijsinstelling in Bonaire, Sint-Eustatius of Saba;
- 3° een diploma, certificaat of ander document, behaald als bewijs van het voltooien van een van de door de Vlaamse Regering bepaalde Nederlandstalige opleidingen in een onderwijsinstelling in Bonaire, Sint-Eustatius, Saba, Aruba, Curaçao of Sint-Maarten of in Suriname.

De Vlaamse Regering stelt andere categorieën van personen van de inburgeringsplicht vrij voor zover dit verplicht is op grond van internationale of supranationale verdragen.

De Vlaamse Regering kan andere categorieën van personen van de inburgeringsplicht vrijstellen, hetzij op grond van wetten, decreten of besluiten, hetzij op grond van het voorlopig karakter van het verblijf dat mogelijk definitief kan worden.

§3. De verplichte inburgeraar is verplicht:

- 1° zich bij het EVA aan te melden binnen een termijn van maximaal drie maanden nadat de inburgeringsplicht voor hem is ontstaan overeenkomstig paragraaf 1;

2° om het vormingsprogramma te volgen en per onderdeel hetzij regelmatig deel te nemen hetzij de doelstellingen van het onderdeel te behalen.

De Vlaamse Regering kan de termijn, vermeld in het eerste lid, 1°, inkorten.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere uitvoering en voorwaarden van de vrijstellingen, vermeld in paragraaf 2, eerste tot en met derde lid.

Met behoud van de toepassing van artikel 31, §3, eerste lid, bepaalt de Vlaamse Regering de nadere uitvoering en voorwaarden van de verplichtingen, vermeld in paragraaf 3.

§5. De inburgeraar die voldoet aan de voorwaarden uit het tweede lid is enkel verplicht tot het volgen van de opleiding Nederlands als tweede taal, bepaald in artikel 29, §1, derde lid, en daarbij de verplichtingen, vermeld in paragraaf 3, eerste lid, 1° en 2°, na te komen. Indien nodig moet de betrokkene zelf zijn status aantonen. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels hiervan.

De in het eerste lid bedoelde voorwaarden zijn:

- 1° onderdaan zijn van een land dat geen lid is van de EU+;
- 2° ingeschreven zijn in het Rijksregister in een gemeente van het Nederlandse taalgebied;
- 3° het bewijs leveren ingevolge de wetgeving van een lidstaat van de EU langdurig ingezetene te zijn van die lidstaat;
- 4° het bewijs leveren te hebben voldaan aan integratievoorwaarden, overeenkomstig artikel 5, tweede lid, van richtlijn 2003/109/EG van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, om de status van langdurig ingezetene in de zin van die richtlijn te verkrijgen.

§6. De minderjarige nieuwkomer, vermeld in artikel 26, §4, tweede lid, die ingeschreven is in het Rijksregister in een gemeente van het Nederlandse taalgebied en die achttien jaar wordt op het ogenblik dat hij nog geen twaalf opeenvolgende maanden voor het eerst met een verblijfstitel van meer dan drie maanden is ingeschreven in het Rijksregister in een Belgische gemeente en die als inburgeraar niet vrijgesteld is van de inburgeringsplicht overeenkomstig paragraaf 2, is, overeenkomstig paragraaf 3, eerste lid, 1°, verplicht om zich binnen de termijn van maximaal drie maanden nadat hij achttien jaar is geworden, aan te melden bij het EVA.

Als hij bij zijn aanmelding niet kan aantonen dat hij ingeschreven is in het onthaalonderwijs of voor een opleiding die leidt tot een diploma, getuigschrift, certificaat of ander document in een onderwijsinstelling als vermeld in paragraaf 2, derde lid, wordt de inburgeringsplicht, vermeld in paragraaf 3, eerste lid, 2°, van overeenkomstige toepassing. Als hij bij zijn aanmelding kan aantonen dat hij ingeschreven is in het onthaalonderwijs of voor een opleiding die leidt tot een diploma, getuigschrift, certificaat of ander document in een onderwijsinstelling als vermeld in paragraaf 2, derde lid, wordt de inburgeringsplicht opgeschort tot 31 augustus van het schooljaar in kwestie. Als hij uiterlijk op 31 augustus van hetzelfde jaar kan aantonen dat hij opnieuw ingeschreven is voor een opleiding die leidt tot een diploma, getuigschrift, certificaat of ander document in een onderwijsinstelling als vermeld in paragraaf 2, derde lid, of als hij een attest van regelmatige verbijwoning als vermeld in paragraaf 2, eerste lid, 6°, kan voorleggen, wordt hij vrijgesteld van de inburgeringsplicht en reikt het EVA een attest van vrijstelling uit. Als hij uiterlijk op 31 augustus van hetzelfde jaar niet kan aantonen dat hij opnieuw ingeschreven is voor een opleiding die leidt tot een diploma, getuigschrift, certificaat of ander document in een onderwijsinstelling als vermeld in paragraaf 2, derde lid, wordt de inburgeringsplicht, vermeld in paragraaf 3, eerste lid, 2°, van overeenkomstige toepassing.

§7. In paragraaf 2 en 5 wordt verstaan onder EU+: de landen van de EU, aangevuld met de landen van de EER en met Zwitserland.

Onderafdeling 2. Het inburgeringstraject

Art. 28. Het inburgeringstraject laat de inburgeraars toe te komen tot grotere zelfredzaamheid.

Het inburgeringstraject is een vormingsprogramma, ondersteund door trajectbegeleiding, voor de inburgeraars, dat door het EVA op maat wordt aangeboden en dat hen moet toeleiden naar de reguliere voorzieningen in functie van participatie op professioneel, educatief en sociaal vlak.

Het EVA organiseert het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie, vermeld in artikel 29, §1, tweede lid, voor de inburgeraars en verzorgt de trajectbegeleiding van de inburgeraars binnen het inburgeringstraject. Tevens behoudt het EVA het overzicht over het inburgeringstraject en rapporteert hierover aan de Vlaamse Regering en de betrokken gemeenten van het Nederlandse taalgebied.

Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van deze onderafdeling bepaalt de Vlaamse Regering de organisatie van het inburgeringstraject, alsook de inhoud, voorwaarden en kwaliteitscriteria van het vormingsprogramma.

Art. 29. §1. Het vormingsprogramma binnen het inburgeringstraject bestaat uit de vormingspakketten maatschappelijke oriëntatie en opleiding Nederlands als tweede taal.

Maatschappelijke oriëntatie heeft tot doel in een zo kort mogelijke tijd het zelfstandiger functioneren te verhogen, enerzijds door de kennis van de rechten en de plichten en de kennis van en het inzicht in onze samenleving en haar basiswaarden aan te reiken en anderzijds door een aanzet te geven tot het ontwikkelen van enkele competenties die noodzakelijk zijn voor de zelfredzaamheid van de inburgeraars.

Opleiding Nederlands als tweede taal heeft tot doel in een zo kort mogelijke tijd een basistaalvaardigheid van het Nederlands als opstap naar een vervolgcursus aan te reiken aan de inburgeraars. Onder basistaalvaardigheid wordt verstaan: het taalniveau van de opleiding Nederlands als tweede taal dat de opleiding NT2 Breakthrough/Waystage R1 omvat, vermeld in bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 november 2005 betreffende de modulaire structuur van het secundair onderwijs voor sociale promotie voor het studiegebied Nederlands tweede taal. Voor inburgeraars die een opleiding van het leergebied alfabetisering Nederlands tweede taal, vermeld in artikel 6, 1°, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, volgen, zal de Vlaamse Regering afwijken van de bepalingen vermeld in het derde lid.

De opleiding Nederlands als tweede taal, aangeboden binnen de centra, valt onder de op deze centra toepasselijke bepalingen inzake kwaliteitscontrole.

§2. Het EVA bepaalt het inburgeringstraject in overleg met de inburgeraar.

Bij het bepalen van het vormingsprogramma binnen het inburgeringstraject houdt het EVA rekening met reeds verworven kennis of vaardigheden en met de kennis of vaardigheden die betrokkene aantoonbaar zal verwerven bij reguliere voorzieningen. Het EVA kan betrokkene geheel of gedeeltelijk vrijstelling verlenen.

Inburgeraars die over voldoende vaardigheden beschikken, hebben de mogelijkheid om meteen in het vervolgaanbod te stappen. Die rechtstreekse instap gebeurt in onderling overleg tussen het EVA, de inburgeraar en de reguliere voorziening(en) verantwoordelijk voor het vervolgaanbod.

Het vormingsprogramma, vermeld in het eerste lid, wordt opgenomen in een inburgeringscontract.

§3. In afwijking van paragraaf 2, eerste lid, biedt het EVA aan een inburgeraar die inkomsten verwerft via een wachtuitkering of een werkloosheidsuitkering, voor zover hij niet behoort tot de prioritaire categorieën, vermeld in artikel 26, §3, die met toepassing van artikel 11, derde lid, van het decreet van 4 juni 2003 betreffende het inwerkingsbeleid door de VDAB naar het EVA werd doorverwezen, een vormingsprogramma aan zoals door de VDAB aangeduid bij de doorverwijzing.

In afwijking van paragraaf 2, eerste lid, biedt het EVA aan een inburgeraar die inkomsten verwerft via maatschappelijke dienstverlening of een leefloon, voor zover hij niet behoort tot de prioritaire categorieën, vermeld in artikel 26, §3, die naar het EVA werd doorverwezen door een OCMW, een vormingsprogramma aan zoals door het OCMW aangeduid bij de doorverwijzing.

§4. De Huizen van het Nederlands verzorgen de gecoördineerde en geobjectiveerde intake, eventueel het testen, en de doorverwijzing van de inburgeraar naar een gepast aanbod Nederlands als tweede taal en eventueel de verdere opvolging van dat aanbod. Het EVA en de Huizen van het Nederlands sluiten hiertoe een samenwerkingsovereenkomst af. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden van de samenwerkingsovereenkomst.

Art. 30. Trajectbegeleiding is een methodiek om de inburgeraars individueel en op maat te begeleiden tijdens het inburgeringstraject. De trajectbegeleiding staat garant voor de integrale benadering van het inburgeringstraject dat in samenspraak met de betrokken inburgeraar wordt uitgevoerd.

De trajectbegeleiding omvat de loopbaanoriëntatie die tot doel heeft een individueel proces te ondersteunen en te begeleiden, waarbij de inburgeraar de eigen levensloopbaan uittekent en daarbij onder meer inzicht verwerft in de arbeidsmarkt en het onderwijsstelsel, waarbij de al aanwezige competenties vertaald worden naar onze samenleving.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en regels inzake de trajectbegeleiding.

Art. 31. §1. Het inburgeringstraject duurt vanaf de aanmelding bij het EVA tot het ogenblik dat de inburgeraar volledig is overgedragen aan het OCMW of aan de reguliere voorzieningen die belast zijn met het vervolgaanbod.

Het vormingsprogramma wordt opgestart maximaal drie maanden na de aanmelding bij het EVA. Voor de volgende specifieke categorieën kan de Vlaamse Regering afwijken van deze termijn:

- 1° voor de inburgeraars, vermeld in paragraaf 3;
- 2° voor de inburgeraars die omwille van medische of persoonlijke redenen deze termijn niet kunnen respecteren.

Het inburgeringstraject wordt hoogstens één jaar na het opstarten van het vormingsprogramma afgerond. Voor de volgende specifieke categorieën kan de Vlaamse Regering afwijken van deze termijn:

- 1° voor de inburgeraars, vermeld in paragraaf 3;
- 2° voor de inburgeraars die omwille van medische of persoonlijke redenen deze termijn niet kunnen respecteren;
- 3° voor inburgeraars die een opleiding van het leergebied alfabetisering Nederlands tweede taal, vermeld in artikel 6, 1°, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, volgen.

De Vlaamse Regering kan nader bepalen wat verstaan wordt onder medische en persoonlijke redenen, vermeld in het tweede lid, 2°, en derde lid, 2°.

§2. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 bieden de centra aan de inburgeraars binnen drie maanden nadat ze zich bij het EVA hebben aangemeld, een cursus Nederlands als tweede taal op maat aan. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels daarvan.

§3. Als en zolang een inburgeraar als vermeld in artikel 26, §1, werkt, en kan bewijzen dat hij niet in staat is om dat werk te combineren met het volgen van een inburgeringstraject, heeft hij recht op een flexibel inburgeringstraject dat hem toelaat zowel te werken als zijn inburgeringstraject te volgen. Daarbij kan afgeweken worden van de bepalingen, vermeld in paragraaf 1, en van de bepaling, vermeld in artikel 27, §3, eerste lid, 1°.

Als en zolang een inburgeraar als vermeld in artikel 26, §1, een van de volgende opleidingen volgt en kan bewijzen dat hij niet in staat is om die opleidingen te combineren met het volgen van een inburgeringstraject, heeft hij recht op een flexibel inburgeringstraject dat hem toelaat zowel de opleiding als zijn inburgeringstraject te volgen. Daarbij kan afgeweken worden van de bepalingen, vermeld in paragraaf 1, en van de bepaling, vermeld in artikel 27, §3, eerste lid, 1°:

- 1° een voltijds studietraject als vermeld in artikel 5, 42°, van het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° een diplomagerichte opleiding in het volwassenenonderwijs als vermeld in bijlage IX van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 betreffende de studiebekrachtiging in het volwassenenonderwijs;
- 3° een hogere beroepsopleiding als vermeld in artikel 4 van het decreet van 30 april 2009 betreffende het secundair na secundair onderwijs en het hoger beroepsonderwijs;
- 4° een voltijdse dagopleiding, georganiseerd door een Syntra vzw.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van het eerste en tweede lid.

§4. Aan de kandidaat-inwijkeling kan in het land van herkomst een starterspakket met het oog op inburgering worden aangeboden dat hem in staat stelt zich beter voorbereid te vestigen in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De overige bepalingen van dit decreet zijn niet van toepassing op de kandidaat-inwijkeling, vermeld in het eerste lid.

In het eerste lid wordt verstaan onder starterspakket met het oog op inburgering: een kosteloos informatiepakket dat ter beschikking wordt gesteld van de kandidaat-inwijkeling zodat hij zich in het land van herkomst kan voorbereiden op zijn vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Art. 32. §1. De gemeente waar de inburgeraar voor het eerst met een verblijfstitel van meer dan drie maanden ingeschreven wordt in het Rijksregister, informeert die persoon over het inburgeringsbeleid en verwijst hem door naar het EVA. De gemeente wijst de verplichte

inburgeraars, vermeld in artikel 27, §1, 1° en 3°, §5 en §6, op de verplichtingen, vermeld in artikel 27, §3, die in voorkomend geval op hen van toepassing zijn, alsook op de sancties, vermeld in artikel 40.

§2. Het EVA brengt de verplichte inburgeraar, vermeld in artikel 27, §1, 1° en 3°, §5 en §6, op de hoogte van zijn inburgeringsplicht.

Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen, vermeld in paragraaf 1, moet het EVA de inburgeraar, vermeld in artikel 20, §1, eerste lid, 3°, a), informeren over het inburgeringsbeleid.

§3. Het departement of intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, aangewezen door de Vlaamse Regering, informeert de verplichte inburgeraar, vermeld in artikel 27, §1, 2°, over het inburgeringsbeleid en de inburgeringsplicht, en verwijst hem door naar het EVA.

§4. De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van paragraaf 1 tot en met 3.

Art. 33. Als de inburgeraar minstens de doelstellingen voor het vormingsprogramma, vermeld in artikel 29, heeft bereikt, reikt het EVA aan die persoon een attest van inburgering uit. Als het om een inburgeraar gaat als vermeld in artikel 29, §3, brengt het EVA de VDAB of het OCMW, naargelang van het geval, daarvan op de hoogte. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het attest van inburgering.

Als de inburgeraar voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 29, §2, derde lid, reikt het EVA aan die persoon onmiddellijk een attest van inburgering uit. Als het een inburgeraar betreft als vermeld in artikel 29, §3, brengt het EVA de VDAB of OCMW, naargelang van het geval, daarvan op de hoogte.

Als het EVA vaststelt dat een inburgeraar van de inburgeringsplicht vrijgesteld is met toepassing van artikel 27, §2, reikt het EVA aan die persoon een attest van vrijstelling uit.

De attesten, vermeld in het eerste en derde lid, worden opgemaakt door het EVA.

Art. 34. Het inburgeringstraject wordt afgesloten bij de volledige overdracht van de betrokken inburgeraar van het EVA aan de reguliere voorzieningen of het OCMW. De overdracht verloopt volgens een samenwerkingsovereenkomst, gesloten met de reguliere voorzieningen of het OCMW. De samenwerkingsovereenkomst bevat minstens een regeling over het terugkoppelen van de resultaten van die persoon naar het EVA. De overdracht kan gefaseerd verlopen. De overdracht is volledig voltooid uiterlijk één jaar na de start van het vormingsprogramma, met behoud van de toepassing van artikel 31, §1, vierde lid. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen.

Na voltooiing van zijn inburgeringstraject heeft de inburgeraar recht op deelname aan een vervolgaanbod dat aansluit op zijn inburgeringstraject en op zijn levensloopbaan. Het vervolgaanbod beoogt een volwaardige participatie van de inburgeraar in de samenleving.

De reguliere voorzieningen of het OCMW waaraan de inburgeraars op het einde van het inburgeringstraject worden overgedragen, bouwen een behoeftedekkend vervolgaanbod uit. Aan de inburgeraar wordt binnen een redelijke termijn na de overdracht een vervolgaanbod aangeboden.

De reguliere voorzieningen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kunnen meewerken aan de uitvoering van het Vlaamse inburgeringsbeleid in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het EVA.

Onderafdeling 3. Het toeleidingstraject voor minderjarige nieuwkomers en anderstalige kleuters

Art. 35. §1. De gemeente waar een minderjarige nieuwkomer of anderstalige kleuter ingeschreven wordt, verwijst die nieuwkomer of kleuter naar het EVA en brengt de minderjarige nieuwkomer of anderstalige kleuter op de hoogte van de vigerende bepalingen over de leerplicht en het recht op onderwijs.

De gemeente waar de minderjarige nieuwkomer zich inschrijft, informeert die persoon over het gemeentelijke socioculturele aanbod en brengt hem desgewenst in contact met de betrokken lokale diensten.

§2. Het EVA informeert de minderjarige nieuwkomers en de anderstalige kleuters, voor zover ze nog niet ingeschreven zijn in een school of nog niet voldaan hebben aan de leerplicht, over het toeleidingstraject. De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering.

Art. 36. §1. Het toeleidingstraject voor minderjarige nieuwkomers die zich bij het EVA aanmelden of daar worden aangemeld, omvat een actieve doorverwijzing door het EVA:

1° naar het meest geschikte onderwijsaanbod;

2° voor zover dat nodig is ook naar gezondheids- en welzijnsvoorzieningen.

Het toeleidingstraject voor anderstalige kleuters die zich bij het EVA aanmelden of daar worden aangemeld, omvat een actieve doorverwijzing door het EVA naar het kleuteronderwijs.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels over de toeleiding, vermeld in het eerste en tweede lid.

§2. In het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kan het EVA de minderjarige nieuwkomer die zich bij het EVA aanmeldt of daar wordt aangemeld, gedurende een termijn van zestig dagen na de aanmelding, informeren over het Nederlandstalige socioculturele aanbod en hem desgewenst in contact brengen met de betrokken lokale diensten.

Art. 37. De actieve toeleiding van minderjarige nieuwkomers naar het geschikte onderwijsaanbod door het EVA moet worden gerealiseerd binnen zestig dagen na de dag waarop de minderjarige nieuwkomer werd ingeschreven in het vreemdelingenregister, het wachtregister of het bevolkingsregister van de gemeente van de verblijfplaats, naargelang van het geval.

Het EVA meldt de minderjarige nieuwkomers die niet toegeleid werden binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, aan bij het lokaal overlegplatform, in het kader van het uitvoeren van zijn opdrachten, als vermeld in het decreet van 28 juni 2002 betreffende de gelijke onderwijskansen-I, hoofdstuk IV, afdeling 1, onderafdeling 2, of aan het Departement Onderwijs en Vorming, in het kader van de controle op de leerplicht. Daarnaast realiseert het EVA alsnog de toeleiding van de minderjarige nieuwkomers binnen zestig dagen na zijn aanmelding bij het EVA.

Voor de anderstalige kleuters realiseert het EVA de toeleiding naar het gepaste onderwijsaanbod binnen zestig dagen na aanmelding bij het EVA.

Art. 38. Het uitvoeren van de opdrachten van het EVA en de gemeenten, vermeld in artikel 35, 36 en 37, verloopt steeds via de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen over de minderjarige nieuwkomer of anderstalige kleuter.

Onderafdeling 4. Sanctionering

Art. 39. §1. Het EVA controleert of:

- 1° de verplichte inburgeraar zich heeft aangemeld bij het EVA;
- 2° de inburgeraar voor elk onderdeel van zijn vormingsprogramma hetzij regelmatig heeft deelgenomen, hetzij de doelstellingen ervan heeft bereikt.

De Vlaamse Regering regelt de controle, vermeld in het eerste lid.

Als een verplichte inburgeraar zich niet heeft aangemeld bij het EVA binnen de termijn van maximaal drie maanden nadat voor hem de plicht tot inburgering is ontstaan, of als hij een onderdeel van het vormingsprogramma onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd of niet regelmatig heeft gevolgd en daarbij de doelstellingen van het onderdeel niet heeft bereikt, meldt het EVA dat aan het departement of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, aangewezen door de Vlaamse Regering met het oog op een toepassing van de sanctie, vermeld in artikel 40.

Als een inburgeraar een onderdeel van het vormingsprogramma onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd en daarbij de doelstellingen van het onderdeel niet heeft bereikt, meldt het EVA dat aan het departement of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, aangewezen door de Vlaamse Regering, met het oog op een toepassing van de sanctie, vermeld in artikel 40.

§2. Centra die de opleiding Nederlands als tweede taal aanbieden, zijn verplicht medewerking te verlenen aan de controle op de regelmatige deelname aan de opleiding Nederlands als tweede taal door inburgeraars. Het niet naleven van de verplichtingen kan aanleiding geven tot sancties. De sancties vallen onder de bepalingen die op die centra toepasselijk zijn, vermeld in artikel 118 en 119 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs.

§3. In afwijking van paragraaf 1 wordt een inburgeraar die inkomsten verwerft via een wachtuitkering of werkloosheidsuitkering in de onderstaande gevallen door het EVA aan de VDAB gemeld, met het oog op een toepassing van de sancties vermeld in de ter zake relevante regelgeving:

- 1° de verplichte inburgeraar, als hij zich niet heeft aangemeld bij het EVA binnen de termijn van maximaal drie maanden nadat voor hem de plicht tot inburgering is ontstaan of als hij een onderdeel van het vormingsprogramma onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd of niet regelmatig heeft gevolgd en daarbij de doelstellingen van dat onderdeel niet heeft gehaald;
- 2° de inburgeraar, als hij een onderdeel van het vormingsprogramma onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd en daarbij de doelstellingen van dat onderdeel niet heeft gehaald.

In afwijking van paragraaf 1 wordt een inburgeraar die inkomsten verwerft via maatschappelijke dienstverlening of een leefloon in de onderstaande gevallen door het EVA aan het betrokken OCMW gemeld, met het oog op een toepassing van de sancties vermeld in de ter zake relevante regelgeving:

- 1° de verplichte inburgeraar, als hij zich niet heeft aangemeld bij het EVA binnen de termijn van maximaal drie maanden nadat voor hem de plicht tot inburgering is ontstaan of als hij een onderdeel van het vormingsprogramma onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd of niet regelmatig heeft gevolgd en daarbij de doelstellingen van dat onderdeel niet heeft gehaald;
- 2° de inburgeraar, als hij een onderdeel van het vormingsprogramma onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd en daarbij de doelstellingen van dat onderdeel niet heeft gehaald.

§4. Met behoud van de toepassing van artikel 31, §3, bepaalt de Vlaamse Regering de criteria aan de hand waarvan het EVA kan bepalen of iemand al dan niet het onderdeel van het vormingsprogramma onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd.

Met behoud van de toepassing van artikel 31, §3, bepaalt de Vlaamse Regering de criteria aan de hand waarvan het EVA kan bepalen of iemand al dan niet regelmatig heeft deelgenomen aan het onderdeel van het vormingsprogramma.

Voor de inburgeraars vermeld in artikel 31, §3, eerste en tweede lid, kan de Vlaamse Regering afwijken van de bepalingen vermeld in het eerste en tweede lid.

§5. In afwijking van artikel 39, §1, derde en vierde lid, en artikel 39, §3, moet het EVA niet melden aan het departement of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, vermeld in artikel 39, §1, derde en vierde lid, de VDAB of OCMW, dat een inburgeraar de opleiding Nederlands als tweede taal, vermeld in artikel 29, §1, derde lid, onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd of niet regelmatig heeft gevolgd, voor zover het een inburgeraar betreft voor wie het omwille van beperkte leercapaciteiten onmogelijk is om het taalniveau van de opleiding NT2, vermeld in artikel 29, §1, derde lid, te behalen.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van het eerste lid.

Art. 40. §1. Een administratieve geldboete van 50 tot 5000 euro kan worden opgelegd aan de inburgeraars en verplichte inburgeraars die, met toepassing van artikel 39, §1, derde en vierde lid, gemeld werden aan het departement of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, aangewezen door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de opgelegde administratieve geldboete en de mogelijk te hanteren marges. Daarbij wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden.

§2. Het EVA stelt een inbreuk vast. De vaststellingen gelden tot bewijs van het tegendeel.

De Vlaamse Regering wijst het departement of intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid aan die de administratieve geldboete oplegt. Een administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen de termijn van twee jaar nadat een inbreuk is vastgesteld.

Een administratieve geldboete kan pas opgelegd worden nadat:

- 1° de betrokken inburgeraar van het EVA een schriftelijke aanmaning heeft ontvangen om zich in regel te stellen;
- 2° de betrokken inburgeraar zich niet in regel heeft gesteld binnen een door de Vlaamse Regering te bepalen termijn;
- 3° de betrokken inburgeraar, al dan niet bijgestaan door een raadsman, de kans heeft gekregen om gehoord te worden door het departement of intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, aangewezen door de Vlaamse Regering.

De betrokkene wordt van de beslissing op de hoogte gebracht met een ter post aangekende brief of met een brief tegen ontvangstbewijs. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop tegen de beslissing beroep kan worden ingesteld.

De betrokkene kan op straffe van verval van het recht tot het instellen van een beroep binnen een termijn van 15 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing waarbij hem een administratieve geldboete wordt opgelegd, tegen die beslissing bij verzoekschrift een beroep instellen bij de politierechtbank. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

De Vlaamse Regering bepaalt de termijn en de nadere regels voor de betaling van de administratieve geldboete.

Met behoud van de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren en het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren, wijst de Vlaamse Regering de personeelsleden aan die een dwangbevel kunnen uitvaardigen en uitvoerbaar verklaren met het oog op de inning van de administratieve geldboete. Een dwangbevel wordt betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

De vordering tot voldoening van een administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, vermeld in artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek.

Afdeling 4. Dienstverlening sociaal tolken en sociaal vertalen

Art. 41. §1. De dienstverlening sociaal tolken en sociaal vertalen, vermeld in artikel 17, tweede lid, 2°, a), omvat het sociaal tolken en het sociaal vertalen.

§2. Sociaal tolken is een instrument dat de mondelinge communicatie ondersteunt van de gebruikers met anderstalige cliënten door de mondelinge boodschap volledig en getrouw om te zetten uit een brontaal naar een doeltaal. De volgende vormen van sociaal tolken worden onderscheiden:

- 1° sociaal tolken op afstand, waarbij de sociaal tolk het gesprek tussen de gebruiker en de anderstalige cliënt of cliënten op afstand tolkt;
- 2° sociaal tolken ter plaatse, waarbij de sociaal tolk fysiek aanwezig is bij het gesprek tussen de gebruiker en de anderstalige cliënt of cliënten.

Sociaal vertalen is een instrument dat de schriftelijke communicatie ondersteunt van de gebruikers met anderstalige cliënten, door de geschreven boodschap volledig en getrouw om te zetten uit een brontaal naar een doeltaal.

§3. Het sociaal tolken en het sociaal vertalen worden gedaan door tolken en vertalers die opgenomen zijn in het Vlaams register voor sociaal tolken en sociaal vertalers. Onder Vlaams register voor sociaal tolken en sociaal vertalen wordt verstaan: het centraal gegevensbestand van gecertificeerde sociaal tolken en sociaal vertalers, beheerd door het EVA. Het inzetten van andere tolken en vertalers is alleen toegestaan als voor de tolk- of vertaaltvraag geen tolk of vertaler beschikbaar is in het Vlaams register voor sociaal tolken en sociaal vertalers.

Art. 42. §1. Gebruikers die een beroep kunnen doen op het sociaal tolken en het sociaal vertalen, zijn de voorzieningen, organisaties en openbare besturen die actief zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

§2. Het EVA biedt zowel het sociaal tolken als het sociaal vertalen aan. Via het ontwikkelen, toepassen en bijsturen van kwaliteitsinstrumenten zorgt het EVA ook voor het continue proces van kwaliteitsverbetering en kwaliteitsborging van zowel het sociaal tolken als het sociaal vertalen.

§3. De dienstverlening sociaal tolken en de dienstverlening sociaal vertalen van het EVA aan de gebruikers worden nader geregeld in samenwerkingsovereenkomsten met de gebruikers.

Alleen gebruikers die een samenwerkingsovereenkomst ondertekend hebben, kunnen een beroep doen op de dienstverlening van het sociaal tolken en het sociaal vertalen.

De samenwerkingsovereenkomst, vermeld in het eerste lid, bepaalt of de gebruiker dan wel de gebruikersoverheid, naargelang van het geval, de te presteren tolk- en vertaalprestaties zal betalen. De gebruikersoverheid moet partij zijn bij de samenwerkingsovereenkomst voor ze gehouden kan zijn tot het betalen van de tolk- en vertaalprestaties.

Onder gebruikersoverheid wordt verstaan: de overheid die de maatschappelijke voorzieningen subsidieert die een beroep doen op de een sociaal tolk of een sociaal vertaler. De gebruikersoverheid kan daarnaast ook zelf gebruiker zijn.

Afdeling 5. Taalbeleid

Art. 43. Het taalbeleid, vermeld in artikel 17, tweede lid, 2°, b), omvat een consistent en structureel geheel van maatregelen op organisatieniveau, gericht op het wegwerken van taaldrempels voor anderstaligen enerzijds, en het creëren van maximale taalleerkansen Nederlands voor de anderstalige anderzijds.

Ter uitvoering van het eerste lid kan het EVA zowel taalbeleidprojecten als taalbeleidacties opzetten.

Onder taalbeleidproject wordt verstaan: het geheel van samenhangende taalbeleidacties om in een tijdelijke organisatie, in samenwerking met de voorziening, de organisatie, de overheidsdienst of het openbaar bestuur in kwestie, binnen de gestelde condities en binnen een duidelijk afgebakende periode in de tijd, een vooraf gedefinieerd resultaat met betrekking tot het taalbeleid te bereiken.

Afdeling 6. Taalpromotie

Art. 44. De taalpromotie, vermeld in artikel 17, tweede lid, 2°, c), omvat het geheel van acties dat tot doel heeft om enerzijds anderstaligen te stimuleren om Nederlands te leren, te oefenen en te gebruiken, en om anderzijds Nederlandstaligen te stimuleren en te ondersteunen om anderstaligen maximale leer, oefen- en gebruikskansen Nederlands te bieden.

Ter uitvoering van het eerste lid kan het EVA taalpromotieacties opzetten.

Afdeling 7. Integratiewerk

Art. 45. Het integratiewerk, vermeld in artikel 17, tweede lid, 2°, d), omvat een consistent en structureel geheel van maatregelen, op maat en afgestemd op de vraag van de klant, om:

- 1° op organisatieniveau de organisatiestructuur, het beleid en de toegankelijkheid van de dienstverlening beter af te stemmen op de gevolgen van migratie in de samenleving;
- 2° het integratiebeleid, vermeld in artikel 2, eerste lid, 14°, op Vlaams, regionaal en lokaal niveau te ondersteunen.

Ter uitvoering van het eerste lid kan het EVA zowel integratiewerkprojecten als integratiewerkacties opzetten.

Met integratiewerkproject wordt het geheel van samenhangende integratiewerkacties bedoeld om in een tijdelijke organisatie, in samenwerking met de voorziening, de organisatie, de overheidsdienst of het openbaar bestuur in kwestie, binnen de gestelde condities en binnen een duidelijk afgebakende periode in de tijd, een vooraf gedefinieerd resultaat te bereiken met betrekking tot het beter omgaan met de gevolgen van migratie.

Afdeling 8. Juridische dienstverlening

Art. 46. De juridische dienstverlening, vermeld in artikel 17, tweede lid, 2°, e), omvat de volgende taken met betrekking tot het vreemdelingenrecht en het internationaal privaatrecht:

- 1° de ontwikkelingen op andere beleidsniveaus volgen en expertise opbouwen als die een vertaling vereisen naar het Vlaamse beleid;
- 2° ondersteuning bieden aan voorzieningen, organisaties en openbare besturen.

Hoofdstuk 7. Aanvullende bepalingen

Art. 47. Het integratiebeleid op het niveau van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt gevoerd in overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft de regierol over het integratiebeleid in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Dat betekent dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de uitwerking, sturing, afstemming en uitvoering van het inclusieve integratiebeleid zorgt, daarvoor de relevante actoren coördineert en de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, en hun organisaties bij dat beleid betreft.

Art. 48. De volgende artikelen zijn niet van toepassing in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad:

- 1° artikel 12;
- 2° artikel 13;
- 3° artikel 14;
- 4° artikel 25, §1, eerste lid, 1°;
- 5° artikel 27;
- 6° artikel 32, §1;
- 7° artikel 32, §2, eerste lid;
- 8° artikel 32, §3;
- 9° artikel 33, §1, derde lid;
- 10° artikel 34, derde lid;
- 11° artikel 35;
- 12° artikel 39, §1, eerste lid, 1°, derde en vierde lid, en §3;
- 13° artikel 40.

Art. 49. De Vlaamse Regering kan de personen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, uitbreiden tot de groepen van personen die wegens hun beroepssituatie tot de trekkende beroepsbevolking worden gerekend.

De Vlaamse Regering kan organisaties die zich tot die groepen richten, subsidiëren binnen de beschikbare begrotingskredieten en onder de voorwaarden die ze zelf bepaalt. In dat geval moeten de organisaties ten aanzien van hun doelgroep minstens de volgende opdrachten vervullen:

- 1° bijdragen tot een nauwkeurige analyse van de maatschappelijke context en de relatieve positie van hun doelgroepen;
- 2° methodieken en werkvormen uitwerken die erop gericht zijn de integratie van hun doelgroepen te bevorderen;
- 3° de overheden en de relevante maatschappelijke sectoren stimuleren om voor hun doelgroepen een integratiebeleid te voeren.

De overige bepalingen van dit decreet zijn niet van toepassing op de personen die wegens hun beroepssituatie tot de trekkende beroepsbevolking worden gerekend.

Art. 50. Binnen de beschikbare begrotingskredieten wendt de Vlaamse Regering ten hoogste 10% van totale budget dat jaarlijks wordt vastgelegd voor de uitvoering van dit decreet, aan om experimentele, aanvullende of vernieuwende projecten te subsidiëren die gericht zijn op het versterken van het integratiebeleid.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de toekenning van een project-subsidie, het indienen van de subsidieaanvragen, de beoordeling van de aanvragen, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie, het toezicht op de naleving van de subsidievoorwaarden en de evaluatie van de gevoerde projecten.

Art. 51. Uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, en vervolgens om de drie jaar, evalueert de Vlaamse Regering de uitvoering van het Vlaamse integratiebeleid en legt ze de evaluatie voor aan het Vlaams Parlement.

Hoofdstuk 8. Wijziging

Art. 52. De Vlaamse Regering wordt ermee belast de bestaande wets- en decreetsbepalingen te wijzigen of op te heffen, om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit decreet.

De besluiten die daarvoor worden vastgesteld, houden op uitwerking te hebben als ze niet bij decreet zijn bekrachtigd binnen negen maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot deze laatste datum.

De bevoegdheid die daarvoor aan de Vlaamse Regering is opgedragen, vervalt negen maanden na de inwerkingtreding van dit decreet. Na die datum kunnen de besluiten die krachtens deze paragraaf zijn vastgesteld en zijn bekrachtigd, alleen bij een decreet worden gewijzigd, aangevuld, vervangen of opgeheven.

Hoofdstuk 9. Opheffingsbepalingen

Art. 53. De volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009, 23 december 2010 en 6 juli 2012;
- 2° het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, gewijzigd bij de decreten van 14 juli 2006, 1 februari 2008 en 17 februari 2012.

Hoofdstuk 10. Overgangsbepalingen

Art. 54. Het Minderhedenforum, dat erkend werd op basis van het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid, treedt, tot aan de erkenning, vermeld in artikel 10, op als participatieorganisatie als vermeld in artikel 8.

Art. 55. De volgende regelingen blijven van toepassing tot op het ogenblik dat ze door de Vlaamse Regering worden opgeheven:

- 1° het besluit van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2012 tot uitvoering van diverse bepalingen van het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid;
- 2° het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juni 2012 houdende de erkenning en subsidiëring van een Vlaamse centrale dienst voor sociaal telefoontolken en sociaal vertalen, vermeld in de artikels 45/1 en 45/3 van het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid en houdende de vaststelling van de regels voor de betaling van de te presteren tolkprestaties, vermeld in artikel 45/3, vierde lid, en artikel 45/4, §1, van het voormelde decreet;
- 3° het besluit van de Vlaamse Regering van 12 november 2010 met betrekking tot de uitvoering van het decreet betreffende het Vlaamse integratiebeleid;

- 4° het besluit van de Vlaamse Regering van 12 september 2008 betreffende het opleggen van een administratieve geldboete aan rechthebbende en verplichte inburgeraars;
- 5° het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 2008 tot bepaling van de doelen voor het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie binnen het primaire inburgeringstraject;
- 6° het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 betreffende de uitvoering van het Vlaamse inburgeringsbeleid;
- 7° het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 betreffende de erkenning en subsidiëring van de centra en diensten voor het Vlaamse minderhedenbeleid.

Hoofdstuk 11. Inwerkingtreding

Art. 56. De Vlaamse Regering stelt voor elk van de bepalingen van dit decreet de datum van inwerkingtreding vast.